

Orde de 22 de març de 1994 relativa a la lluita contra la necrosi bacteriana de la creïlla, en aplicació de la Directiva 93/85/CEE del Consell de les Comunitats Europees.

Orde de 16 de desembre de 1994 per la qual s'establixen les mesures fitosanitàries provisionals per a la lluita contra el minador dels brots de cítrics «Phyllocnistis citrella Stainton» en l'àmbit del territori espanyol.

Orde d'1 de març de 1995 per la qual s'establix el procediment de notificació d'intercepció d'enviaments o organismes procedents de tercers països que presenten un perill fitosanitari imminent.

Orde de 29 de novembre de 1995 per la qual s'establixen els principis uniformes per a l'avaluació i autorització de productes.

Orde d'11 de desembre de 1995 per la qual s'establixen les disposicions relatives a les autoritzacions d'assajos i experiències amb productes fitosanitaris.

Orde de 28 de març de 1996 per la qual s'establixen normes per a l'avaluació de substàncies actives de productes fitosanitaris per a la seua inclusió en la llista comunitària de l'annex I de la Directiva 91/414/CEE.

Orde de 20 de febrer de 1997 per la qual es regula l'autorització i el desenrotllament de les inspeccions fitosanitàries que s'han d'efectuar en els magatzems d'envasament per a l'exportació i reexportació a països tercers de vegetals i productes vegetals.

Orde de 31 de març de 1997 per la qual s'establix la prohibició d'importació de fruits frescs de kiwis «Actinidia chinensis», originaris de Nova Zelanda en l'arxipèlag canari.

Orde de 12 de novembre de 1997 per la qual s'establixen ajudes per al sanejament de les plantacions cítriques afectades pel virus de la tristesa.

Orde de 14 d'abril de 1999 per la qual s'establix l'annex I del Reial Decret 2163/1994.

Orde de 28 de febrer del 2000 per la qual s'establixen mesures provisionals de protecció contra el curculiònid ferruginós de les palmeres «Rhynchophorus ferrugineus» («Olivier»).

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposen al que estableix esta Llei i, expressament, les següents:

La Llei de 21 de maig de 1908, de Plagues del Camp i defensa contra estes.

Els articles 6 i 9 del Reial Decret Llei de 20 de juny de 1924 sobre reorganització dels servicis agropecuaris.

La Llei de 20 de desembre de 1952, de Defensa dels Monts contra les Plagues Forestals.

El capítol II del Títol IV de la Llei de Monts, de 8 de juny de 1957.

El Decret 496/1960, de 17 de març, pel qual es convaliden taxes per gestió tecnicofacultativa dels servicis agrònoms.

El Reial Decret 699/1995, de 28 d'abril, pel qual s'actualitzen les taxes relatives al registre de productes i material fitosanitari, expedició de certificats i concessió d'autoritzacions.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

El que disposa la present Llei té el caràcter de normativa bàsica, a l'empara del que estableixen els articles 149.1.13a, 16a i 23a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, bases i coordinació general de la sanitat i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, respectivament. S'exceptua d'este caràcter de normativa bàsica la regu-

lació continguda en els articles 10, 11 i 12 d'esta Llei, que es dicten a l'empara del que disposen els articles 149.1.10a i 16a, primer incís, de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de comerç exterior i sanitat exterior, respectivament.

Disposició final segona. *Facultat de desenrotllament.*

El Govern aprovarà, en l'àmbit de les seues competències, les normes d'aplicació i desenrotllament de la present Llei.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 20 de novembre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22807 LLEI 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer. («BOE» 281, de 23-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegen i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema financer a Espanya s'ha configurat com un dels sectors amb més pes i projecció internacional en l'actual economia espanyola. D'altra banda, és una peça essencial en el desenrotllament econòmic del país, i la seua modernització i permanent actualització són una condició necessària per al desenrotllament de l'economia real, verdadera impulsora del creixement i la creació d'ocupació.

Des de l'entrada d'Espanya en la Comunitat Europea en 1986, no és possible analitzar el desenrotllament de la indústria financera espanyola al marge del procés d'integració comunitària. La Unió Econòmica i Monetària, de la qual forma part fundadora el nostre país, i els grans avanços en la integració dels mercats financers comunitaris estan provocant un augment significatiu de la competència a què s'han d'enfrontar els nostres intermediaris financers.

En este entorn i davant de la varietat i sofisticació dels instruments financers utilitzats, s'està observant que un factor competitiu d'enorme importància està format per l'ordenament jurídic a què se subjecten els intermediaris. En efecte, la competència entre legislacions està adquirint una força creixent, sent una pràctica habitual que els grans intermediaris establisquen filials en aquells països amb normatives més permissives a fi d'ubicar-hi part de la seua operativa.

Estes consideracions no fan sinó subratllar la realitat que la competitivitat d'un sistema financer en la Unió Econòmica i Monetària no depén només dels esforços de les indústries nacionals, sinó que està en gran part condicionada pels ordenaments nacionals. Un país que opte per una normativa internacional rígida veu escapar

el negoci financer de les seues fronteres, la qual cosa comporta conseqüències molt negatives: a) sobre el creixement i la creació d'ocupació, ja que gran part d'activitats d'alt valor afegit es desplacen a altres economies; b) sobre els recursos públics, per raons idèntiques, i c) sobre la protecció dels consumidors, ja que els supervisors nacionals tenen dificultats per a controlar que els servicis prestats a inversors espanyols des d'altres jurisdiccions complisquen la normativa espanyola de transparència i les nostres normes de conducta.

Cal destacar que el factor de competitivitat que aporta la normativa nacional adquirirà encara major pes, en la mesura que s'aprofundisca en el procés d'integració dels mercats financers de la Unió Europea, la qual cosa obliga a avançar en el procés liberalitzador del sistema financer que el legislador espanyol ha impulsat des de l'entrada del nostre país en la Comunitat Europea en 1986. Tot això a fi de dotar este sistema d'una regulació suficientment àgil i competitiva.

En definitiva, l'acceleració en el procés d'integració financera, així com la necessitat d'augmentar l'eficiència i la competitivitat del sistema financer espanyol, responen al repte exterior i afavorint la canalització de l'estalvi cap a l'economia real, tot això sense originar una desprotecció dels clients dels servicis financers, explica gran part dels objectius i continguts d'esta Llei. Estos objectius, des d'un punt de vista material, són bàsicament tres:

a) Assegurar que l'ordenament jurídic no impose traves innecessàries que col·loquen les entitats financeres en desavantatge davant dels seus homòlegs comunitaris. Amb este fi, s'adopten mesures i es creen instruments encaminats a augmentar l'eficiència i a millorar la competitivitat de la indústria financera espanyola.

b) Assegurar que l'increment de la competència i la utilització de les noves tecnologies no donen lloc a una desprotecció dels clients de servicis financers. Per a això es milloren les condicions de protecció dels usuaris de servicis financers.

c) Afavorir la canalització de l'estalvi cap a l'economia real, verdadera impulsora del creixement i la creació d'ocupació. En este sentit, es milloren les condicions de finançament de les xicotetes i mitjanes empreses (PIME), tenint en compte la seua importància en el teixit empresarial espanyol.

D'altra banda, des d'un punt de vista formal, la Llei trasllada a l'ordenament jurídic espanyol aplicable en l'àmbit financer diverses Directives comunitàries, com són: a) la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de maig del 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels Estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil de la circulació de vehicles automòbils (Quarta Directiva sobre l'assegurança de vehicles automòbils); b) la Directiva 2000/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de novembre del 2000, que modifica les Directives 85/611/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE i 93/22/CEE del Consell, quant a l'intercanvi d'informació amb tercers països; c) la Directiva 2000/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre del 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diners electrònics i el seu exercici, així com la supervisió cautelar de les dites entitats; d) la Directiva 2000/28/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març del 2000, per la qual es modifica la Directiva 2000/12/CE relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.

II

El capítol I estableix determinades mesures per al foment de l'eficiència del sistema financer, tant en el

mercat de valors com en el de crèdit i en el d'assegurances.

Entre les dites mesures es poden destacar aquelles encaminades a la integració dels sistemes de compensació i liquidació de valors, pilar bàsic per al funcionament correcte dels mercats de valors. En efecte, gran part del cost total i del temps necessari per a completar la contractació de valors és imputable a estos sistemes; d'altra banda, la seua regulació és fonamental per a la seguretat jurídica de les operacions.

En el mercat espanyol els principals processos de compensació i liquidació s'han realitzat per la Central d'Anotacions de Deute Espanyol (en avant, CADE) per a la negociació de Deute Públic, i pel Servici de Compensació i Liquidació de Valors (en avant, SCLV) per als valors admesos a negociació en Borsa i en AIAF Mercat de Renda Fixa, S. A. (mercat secundari oficial de renda fixa privada). A més, a l'empara de l'article 54 de la Llei del Mercat de Valors, les Comunitats Autònomes amb competències en la matèria han creat els seus propis servicis de compensació i liquidació per als valors admesos a negociació en les seues respectives Borses de Valors.

Esta multiplicitat de sistemes de compensació i liquidació existents a Espanya ha dificultat el procés d'integració dels mercats de valors espanyols amb els dels seus homòlegs europeus. En efecte, la introducció de l'euro ha donat lloc a un notable moviment de fusió i coordinació dels mercats de valors comunitaris, tant en l'àrea de la negociació com en el de la compensació i liquidació. Per això, és necessari donar l'oportunitat als sistemes espanyols de negociar des d'una posició única, al mateix temps que l'aprofitament de les economies d'escala resultants del procés de consolidació permetrà oferir un millor servici a menor cost i sobretot facilitar l'operativa des de l'exterior.

Per a solucionar esta situació, la Llei estableix en el seu articulat les modificacions legals per a dur a terme un procés d'integració dels sistemes de compensació i liquidació existents. Per a això, dissenya un règim jurídic flexible i obert en el qual es crearà la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors (Societat de Sistemes), per mitjà d'un procés de fusió del SCLV i la CADE. En esta Societat es podran integrar altres sistemes ja existents a Espanya, com ara el de derivats financers o els gestionats per les Borses de Barcelona, Bilbao i València, i podrà gestionar interconnexions i aliances amb els d'altres països.

Una altra novetat de la Llei és la previsió de la creació d'una o diverses Entitats de Contrapartida Central. L'objecte d'esta figura és eliminar el risc de contrapart en les operacions, ja que s'interposa entre el comprador i el venedor, de manera que estos sempre es beneficien de la garantia del bon fi de l'operació que concedeix esta Entitat.

Per a facilitar tot este procés d'integració es procedix a la desmutualització dels Sistemes de Compensació i Liquidació, en paral·lel amb l'efectuada per les Societats Rectores de Borses de Valors per mitjà de l'article 69 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social. Això suposa que es pot procedir a donar entrada en el capital d'estes entitats a socis que no intervenen com a participants en el mercat.

També es modifica el règim de control sobre les participacions encreuades de societats que administren mercats secundaris amb les seues homòlogues fora d'Espanya, establint un règim més àgil que facilite la integració dels mercats transfronterers, però al mateix temps s'assegura un cert control sobre l'adequació de l'accionariat dels mercats espanyols. Entre les operacions d'integració de mercats que s'impulsen, destaquen les que

afecten els mercats de derivats, en els quals és corrent que les distintes fases de l'operativa (negociació, compensació i liquidació) es duguen a terme inclús en països distints.

La Llei trasllada a la regulació del mercat de valors la Directiva 2000/64/CE, que modifica una sèrie de Directives relacionades amb l'intercanvi d'informació en l'àmbit d'assegurances, valors i institucions d'inversió col·lectiva, en el sentit de facilitar l'intercanvi d'informació entre els supervisors comunitaris i els de tercers països, amb les degudes garanties de confidencialitat. Esta mesura ja s'aplica en el mercat de crèdit en virtut de l'article 6 del Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees. Així mateix, s'introdueix una àmplia regulació dels sistemes organitzats de negociació, pel que fa, entre altres aspectes, al règim d'autorització, l'obligació de constituir societats rectores amb forma de societat anònima, o el règim de supervisió i sanció.

Dins ja de les mesures per a fomentar l'eficiència en el mercat del crèdit, es flexibiliza el règim d'inversions de les Cooperatives de Crèdit, aproximant-lo al dels Bancs i Caixes d'Estalvi, amb un doble objectiu: en primer lloc, permetre a estes entitats adquirir una major dimensió, facilitant l'increment de les seues carteres industrials; en segon lloc, facilitar la gestió del seu passiu per mitjà del recurs al finançament subordinat.

Es preveu la gestió de tresoreria de l'Estat a través d'operacions d'adquisició temporal de valors de renda fixa, amb la qual cosa el Tresor pot obtindre un major rendiment del saldo disponible en el Banc d'Espanya.

D'altra banda, se sistematitza i complementa la regulació específica existent fins a la data en relació amb les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o dels restants Bancs Centrals Nacionals de la Unió Europea, per a assegurar el compliment de les obligacions derivades de les seues operacions de política monetària i crèdit intradia. A més, es preveu que estes garanties puguen ser aplicades temporalment a favor de les operacions de gestió del Tresor Públic.

Dins de les mesures per a fomentar l'eficiència en el mercat d'assegurances, s'introdueixen determinades modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances privades. Les dites modificacions estan encaminades bàsicament a traslladar a la regulació del mercat d'assegurances la comentada Directiva 2000/64/CE, pel que fa a l'intercanvi d'informació entre supervisors.

Dins de les funcions del Consorci de Compensació d'assegurances s'inclouen les que desenrotllava la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores, que desapareixerà a l'entrada en vigor de la Llei. Esta fusió permetrà reduir costos de gestió a través de l'aprofitament de les sinergies entre ambdós organismes.

Com a mesura addicional per al foment de l'eficiència del sistema financer, cal incloure el reforç del paper de la Central d'Informació de Riscs del Banc d'Espanya (CIR) que es du a terme en el capítol VI de la Llei. La CIR juga un paper fonamental tant en el control del risc per les entitats de crèdit, com en la supervisió que du a terme el Banc d'Espanya. La Llei li conferix la naturalesa jurídica d'un servici públic, en la mesura que facilita l'exercici de les competències del Banc d'Espanya i dota de major estabilitat el sistema creditici espanyol.

III

El capítol II crea i regula determinats instruments per a impulsar la competitivitat de la indústria financera.

Cal destacar la nova figura financera de les cèdules territorials. Este nou valor, a imatge i semblança de la cèdula hipotecària, permet que les nostres entitats de crèdit disposen d'una via de refinançament dels seus crèdits davant de les Administracions públiques, semblant a les disponibles en altres països comunitaris. Es tracta de títols de renda fixa que podran emetre les entitats de crèdit i que gaudixen d'una garantia especial sobre els préstecs i crèdits concedits per l'entitat a una sèrie de subjectes públics, principalment Administracions públiques locals i autonòmiques. Estos valors gaudiran del mateix règim fiscal i financer aplicable a les cèdules hipotecàries.

S'amplia l'operativa de les institucions d'inversió col·lectiva, que podran realitzar operacions de préstec de valors sobre les seues carteres, tant com a operacions de mercat com fora de mercat (operacions «over the counter» o «OTC»). Tot això amb l'objectiu de poder oferir majors rendibilitats als inversors, sense menyscabament de la seguretat de la seua inversió.

La Llei dota de seguretat els denominats «acords de compensació contractual» davant de les eventuales situacions de fallida de les parts. En efecte, és pràctica comuna que les entitats financeres operen entre si a través de contractes marc en què s'establixen unes garanties que cobrixen, dia a dia, la posició neta resultant de totes les operacions de finançament, préstec de valors, derivats financers, etc., que duen a terme les parts. La Llei estén a estos acords el règim previst en la disposició adicional desena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que s'aplicarà per tant també a operacions fora de mercat (OTC). No obstant, es mantenen certes limitacions per raó dels subjectes intervinents (almenys una part ha de ser entitat de crèdit o empresa de servicis d'inversió) i contingut de l'acord (haurà d'incloure el mecanisme de càlcul del saldo net exigible) per a restringir els efectes d'este règim de garanties a l'àmbit estrictament necessari.

El capítol III persegueix millorar les condicions de finançament de les PIME. Per a això amplia la possibilitat que estes es financen a través del «factoring», al permetre la cessió en massa de les seues carteres davant de les Administracions públiques. D'altra banda, es permet a les entitats (generalment de crèdit) augmentar la proporció de les carteres hipotecàries que poden cedir a fons de titulització d'actius a través de la figura de la participació hipotecària, la qual en este cas s'emetrà i comercialitzarà amb la denominació de «certificat de participació hipotecària». Amb això es milloraran les condicions de finançament de les PIME que han de recórrer a la garantia hipotecària per a obtindre finançament bancari.

Cal destacar especialment, dins de les mesures destinades a millorar el finançament a la xicoteta i mitjana empresa innovadora, la reforma de la regulació de les entitats de capital-risc, regulades per la Llei 1/1999, de 5 de gener. L'experiència acumulada després d'esta norma recomana introduir les modificacions següents: En primer lloc, facilitar que estos vehicles d'inversió mantinguen en el seu actiu accions d'empreses que no cotitzaven en el moment de la seua adquisició i que posteriorment han passat a negociar-se en alguna Borsa. Així mateix, esta Llei facilita que les entitats de capital-risc invertisquen en empreses del seu grup, si complixen requisits de transparència. En tercer lloc, s'agilitza l'operativa d'estes entitats al permetre realitzar aportacions en espècie al seu capital amb posterioritat a la seua constitució. Finalment, s'assegura que les operacions societàries d'una societat de capital-risc o que donen lloc a una queden subjectes al control adequat.

En el capítol IV es regulen els efectes jurídics de la contractació electrònica i es traslladen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives relacionades amb els diners electrònics. Tot això, a fi d'impulsar la competència, eficàcia i seguretat jurídica en l'àmbit financer per mitjà de l'impuls de l'ús de tècniques electròniques. Per a això i amb l'objectiu d'aclarir normativament l'equiparació entre la contractació a distància i la contractació amb presència física, s'habilita el ministre d'Economia per a regular les especialitats respecte de les normes generals que regixen la contractació electrònica.

IV

El capítol V estableix una sèrie de mesures protectores dels clients de servicis financers.

En primer lloc, es regulen uns òrgans administratius específics de nova creació, els Comissionats per a la Defensa dels Clients de Servicis Financers. Es tracta d'òrgans adscrits al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'assegurances i Fons de Pensions, amb la finalitat expressa de protegir els drets de l'usuari de servicis financers en l'àmbit respectiu.

En segon lloc, la Llei estableix l'obligació per a totes les entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió i entitats asseguradores, d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els seus clients puguen presentar, relacionats amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. A estos efectes, les entitats financeres hauran de comptar amb un departament o servici d'atenció al client. A més, podran designar un Defensor del Client, a qui correspondrà atendre i resoldre els tipus de reclamacions que determine, en cada cas, el seu reglament de funcionament, i que haurà de ser una entitat o expert independent. Les decisions del Defensor del Client que siguin favorables a la reclamació vincularan l'entitat. La Llei habilita el ministre d'Economia perquè estableixca uns requisits mínims a respectar pel departament o servici d'atenció al client i el Defensor del Client.

En tercer lloc, es trasllada a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2000/26/CE (Quarta Directiva sobre l'assegurança de vehicles automòbils) que regula els drets del perjudicat en accidents de circulació ocorreguts fora del seu país de residència dins de la Unió Europea. Per a la dita transposició s'exigix la modificació de determinades normes de rang legal:

a) La Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances privades, que regula les condicions d'accés i exercici de l'activitat asseguradora. Esta modificació és necessària, ja que la introducció, exigida per la Directiva, del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres, suposa una modificació dels requisits per a l'accés i exercici de l'activitat asseguradora.

b) La Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicles a Motor, text refós aprovat per Decret 632/1968, que regula amb caràcter específic l'assegurança de responsabilitat civil de vehicles automòbils. En la dita Llei s'introduïx un nou títol, el Títol III, que arreplega la major part de la normativa necessària per a la incorporació de la Quarta Directiva.

c) L'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades que, entre altres aspectes, regula les funcions del citat organisme.

La Llei permet a les entitats asseguradores autoritzades a Espanya elegir lliurement el representant per a la tramitació i liquidació de sinistres, però haurà de residir o estar establert en l'Estat membre per al qual haja sigut designat, i aquelles hauran de comunicar als organismes d'informació de tots els Estats membres el nom i la direcció d'este. D'altra banda, el perjudicat espanyol per accidents ocasionats en un altre Estat membre pot reclamar la indemnització davant de l'entitat asseguradora en tal Estat o davant del seu representant a Espanya.

Dins del reforç de les potestats dels supervisors amb vista a la protecció dels usuaris financers, cal encaixar també l'ampliació del règim sancionador a les deficiències d'organització administrativa i control intern de les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió i les empreses d'assegurances, i la major disciplina a què queden subjectes els establiments oberts al públic per al canvi de moneda estrangera («cases de canvi»).

En els mercats de capitals es reforça la protecció de l'inversor, impulsant normes de transparència i reconeixent que la informació és un bé d'enorme valor. En primer lloc, s'imposen normes de transparència en les operacions vinculades, de manera que s'eviten abusos per part de directius i consellers en contra dels interessos dels accionistes. En la pràctica suposarà que els inversors tindran informació sobre les operacions entre la mateixa entitat cotitzada, els seus directius i els seus accionistes significatius. Així mateix, es reforça la regulació de la informació rellevant i de la informació privilegiada, a fi d'evitar la pèrdua d'integritat dels mercats i, en última instància, l'encariment en el finançament empresarial que provoca la falta de confiança entre els inversors. Per a això, s'estén el concepte d'informació privilegiada a altres instruments distintes dels mateixos valors negociables i es desplega de forma molt detallada la informació rellevant que és d'obligada comunicació al mercat, de forma universal i sense concedir prioritats. A més, s'especificuen mesures preventives d'organització de les entitats que presten servicis en els mercats de valors, de manera que s'impedisca la filtració d'informació entre les distintes àrees d'una entitat o entre entitats d'un mateix grup («muralls xineses»). Les anteriors obligacions d'actuació amb transparència s'estenen als directius, administradors i empleats. A tots ells se'ls prohibix també la realització de pràctiques dirigides a falsejar la lliure formació dels preus en el mercat de valors, és a dir, la manipulació de cotitzacions. Finalment, amb vista a l'efectiu compliment de les anteriors obligacions de transparència es reforcen les facultats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb el fi últim de protegir l'inversor.

La Llei inclou també la modificació del règim d'autoritzacions per a institucions d'inversió col·lectiva, consagrant-se el principi més racional que siga l'òrgan regulador qui autoritze el prestador del servici (la societat gestora) i l'òrgan supervisor el producte (la institució d'inversió col·lectiva). Es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, per a estendre als apoderats amb facultats generals de representació el règim d'honorabilitat empresarial i professional dels administradors i directors generals i assimilats d'empreses de servicis d'inversió. S'actualitza el règim sancionador aplicable tant a entitats de crèdit com a empreses de servicis d'inversió i entitats asseguradores; s'estableix el règim d'aprovació del Reglament intern de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, finalment, es regulen les condicions d'accés pels organismes supervisors als papers de treball dels auditors d'entitats subjectes al seu control.

Es tracta, en suma, d'un text ampli que ve a col·locar la nostra indústria financera en una situació competitiva, reforçant al mateix temps la protecció dels seus clients.

CAPÍTOL I

Foment de l'eficiència del sistema financer

SECCIÓ 1a. FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT DE VALORS

Article 1. *Integració dels sistemes de compensació i liquidació de valors.*

Primer. Es modifica l'article 7 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda redactat com segueix:

«Article 7.

1. El fet de portar el registre comptable dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte corresponent a una emissió serà atribuït a una única entitat.

2. Quan es tracte de valors no admesos a negociació en mercats secundaris oficials, esta entitat serà lliurement designada per l'emissora entre les empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit autoritzades per a realitzar l'activitat prevista en el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 63. La designació haurà de ser inscrita en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst en l'article 92 d'esta Llei, com a requisit previ al començament de portar el registre comptable. La Societat de Sistemes a què es referix l'article 44 bis també podrà assumir la dita funció segons els requisits que, si és el cas, s'establisquen en el Reglament a què es referix el dit article 44 bis, en el seu apartat 4.

3. Sense perjudi de les competències assumides per les Comunitats Autònomes respecte dels valors admesos a negociació exclusivament en una Borsa de Valors radicada en el seu territori, quan es tracte de valors admesos a negociació en les Borses de Valors o en el Mercat de Deute Públic en Anotacions, el fet de portar el registre comptable correspondrà a la Societat de Sistemes, com a registre central, i a les entitats participants autoritzades per a això, o a aquella en exclusiva, si així s'establix, si és el cas, reglamentàriament. No obstant, portar el registre correspondrà, si és el cas, a la societat rectora de la Borsa corresponent si així es determina, de conformitat amb el que preveu l'apartat segon de l'article 44 bis.

Quan es tracte de valors admesos a negociació en altres mercats secundaris, portar el registre correspondrà a l'organisme o entitat, inclosa la Societat de Sistemes, que reglamentàriament es determine o que expressament designen els òrgans rectors d'estos mercats o sistemes organitzats de negociació.

4. El Govern establirà, en relació amb les distintes entitats a què s'encomana portar els registres comptables i els distintes tipus de valors, les normes d'organització i funcionament dels corresponents registres, les fiances i la resta de requisits que els siguin exigibles, els sistemes d'identificació i control dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte, així com les relacions d'aquelles entitats amb els emissors i la seua intervenció en l'administració de valors. La citada regulació correspondrà a les Comunitats Autònomes competents quan facen ús de la facultat prevista en l'apartat segon de l'article 44 bis i en relació amb els serveis que s'hi preveuen.

5. La falta de pràctica de les corresponents inscripcions, les inexactituds i retards en estes i, en

general, la infracció de les regles establides per a portar els registres donaran lloc a la responsabilitat de l'entitat incomplidora, llevat que siga culpa exclusiva del perjudicat, davant dels que resulten perjudicats. La dita responsabilitat, en la mesura que siga possible, haurà de fer-se efectiva en espècie.

6. Allò que assenyala el present article respecte de la Societat de Sistemes serà aplicable als serveis semblants creats per les societats rectores de les Borses, a l'empara del que disposa l'apartat segon de l'article 44 bis, quan així li ho autoritze la Comunitat Autònoma corresponent, amb l'audiència prèvia de l'emissor i del servei.»

Segon. S'introdueix un nou article 44 bis a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«Article 44 bis.

1. Es constituirà una societat anònima que, amb la denominació de "Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors" (en avant, la Societat de Sistemes), tindrà per funcions:

a) Portar, en els termes prevists en el capítol II del Títol I de la present Llei, el registre comptable corresponent a valors representats per mitjà d'anotacions en compte, admesos a negociació en les Borses de Valors o en el Mercat de Deute Públic en Anotacions, així com als valors admesos a negociació en altres mercats secundaris, quan els seus òrgans rectors ho sol·liciten.

b) Gestionar la liquidació i, si és el cas, la compensació de valors i efectiu derivada de les operacions ordinàries realitzades en les Borses de Valors, de les operacions realitzades en el Mercat de Deute Públic en Anotacions i, si és el cas, en altres mercats secundaris.

c) Prestar serveis tècnics i operatius directament relacionats amb els de registre, compensació i liquidació de valors, i qualssevol altres requerits perquè la Societat de Sistemes col·labore i coordine les seues actuacions amb altres àmbits i sistemes de registre, compensació i liquidació de valors i pugua participar en estos últims.

d) Les altres que li encomane el Govern, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si és el cas, del Banc d'Espanya.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudi que, respecte dels valors admesos a negociació en una única Borsa de Valors, les Comunitats Autònomes amb competència en la matèria disposen la creació per la societat rectora d'aquella d'un servei propi que porte el registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte i de compensació i liquidació, el qual tindrà, respecte a estos valors, les facultats que esta Llei atribuïx a la Societat de Sistemes. No seran aplicables, a este únic efecte, les restriccions d'objecte social i d'activitat contingudes en el paràgraf primer de l'article 46 i en el paràgraf primer de l'article 48. S'aplicarà a estos serveis el que disposa l'article 7 i en el present article, excepte les referències a òrgans o entitats estatals, que s'entendran efectuades als corresponents òrgans autonòmics.

3. El Govern establirà els criteris per a determinar les condicions d'accés i permanència en el capital de la Societat de Sistemes i per a distribuir el capital d'esta entre els seus accionistes. Entre

estos accionistes podran figurar les institucions no residents que desenrotllen en l'estranger activitats anàlogues a les de la Societat de Sistemes, sempre que estiguen subjectes en l'Estat d'origen a un règim de supervisió de les seues activitats de registre, compensació i liquidació de valors almenys equivalent al de la Societat de Sistemes, podent esta última, al seu torn, participar en el capital d'aquelles, en ambdós casos, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les condicions de les adquisicions de participacions i els drets a què estes donen lloc, es concretaran en els corresponents acords societaris, que estaran subjectes a l'aprovació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Sempre que la junta general així ho haguera autoritzat, per als augments, reduccions i alienacions de participacions accionaries que siguin necessaris a eixos efectes n'hi haurà prou amb l'acord del Consell d'Administració, i no s'aplicarà a estos el que disposen els articles 75 a 79, 158 i 164 a 166 de la Llei de Societats Anònimes. Els estatuts socials i les seues modificacions, així com la subscripció i transmissió de les accions, requeriran l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. La Societat de Sistemes es regirà per la present Llei i la seua normativa de desplegament, així com per un Reglament l'aprovació del qual correspondrà al ministre d'Economia amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, del Banc d'Espanya i de les Comunitats Autònomes els Estatuts d'Autonomia de les quals els reconeguen competències en matèria de regulació de centres de contractació de valors. Este Reglament regularà el règim de funcionament de la Societat de Sistemes, els servicis prestats per esta, així com el seu règim econòmic, els procediments de fixació i comunicació de tarifes i les condicions i principis segons els quals la dita Societat prestarà els referits servicis, i el règim jurídic de les entitats participants en els sistemes gestionats per esta societat. En particular, establirà el règim jurídic d'aquelles entitats participants que porten comptes individualitzats corresponents als valors dels que no tinguen la dita condició. Així mateix, el Reglament regularà els procediments per a assegurar l'entrega de valors i el seu pagament, així com les garanties de qualsevol classe que hagen de constituir les entitats participants en els sistemes gestionats per la Societat de Sistemes.

5. Si una entitat participant deixara d'atendre, en tot o en part, l'obligació de pagament en efectiu derivada de la liquidació, la Societat de Sistemes podrà disposar dels valors no pagats, adoptant les mesures necessàries per a alienar-los a través d'un membre del mercat.

6. Sense perjudi de les obligacions d'informació a què es referix el número 4 de l'article 55 de la present Llei, la Societat de Sistemes facilitarà al ministre d'Economia i als distints organismes supervisors en l'àmbit de les seues respectives competències, la informació sobre les activitats de registre, compensació i liquidació en els sistemes gestionats per esta que aquells li solliciten, sempre que la dita informació estiga a la seua disposició d'acord amb la normativa que li és aplicable i amb subjecció al que preveuen esta i altres lleis.

7. La Societat de Sistemes podrà establir convenis amb entitats residents i no residents que exercisquen funcions anàlogues, entitats de contrapartida central o altres, amb subjecció al que disposa

esta Llei, en la seua normativa de desplegament i en el Reglament a què es referix l'apartat 4 anterior, per a obrir i portar els comptes o per a altres activitats de la Societat de Sistemes.

8. En cas de declaració judicial de fallida o admissió a tràmit de la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat participant en els sistemes gestionats per la Societat de Sistemes, esta última gaudirà de dret absolut de separació respecte dels béns o drets en què es materialitzen les garanties constituïdes per les dites entitats participants en els sistemes gestionats per aquella. Sense perjudi del que s'ha exposat anteriorment, el sobrant que reste després de la liquidació de les operacions garantides s'incorporarà a la massa patrimonial concursal del participant.

9. Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit de la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat participant en els sistemes a què es referix este article, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudi de les competències del Banc d'Espanya, podrà disposar, de forma immediata i sense cost per a l'inversor, el trasllat dels seus registres comptables de valors a una altra entitat habilitada per a desenrotllar esta activitat. Igualment, els titulars d'estos valors podran sol·licitar-ne el trasllat a una altra entitat. Si no hi haguera cap entitat que estiguera en condicions de fer-se càrrec dels registres assenyalats, esta activitat serà assumida per la Societat de Sistemes de manera provisional, fins que els titulars solliciten el trasllat del registre dels seus valors. A estos efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal facilitaran l'accés de l'entitat a què hagen de traspasar-li els valors a la documentació i als registres comptables i informàtics necessaris per a fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedirà que es faça arribar als titulars dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seua venda.

10. La Societat de Sistemes tindrà la consideració d'ens gestor i agent de liquidació dels sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors a què es referix l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, en els seus paràgrafs c), g) i, si és el cas, i), així com, amb subjecció a la legislació estatal o de la Comunitat Autònoma amb competències en la matèria que s'aplique, dels sistemes a què es referixen els paràgrafs d), e), f) i h) a tots els efectes prevists en la dita Llei i, en particular, als efectes prevists en els articles 11, 13 i 14 d'esta.

11. El Govern, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, podrà autoritzar a altres entitats financeres la realització de totes o algunes de les funcions a què es referix l'apartat 1 del present article. Les dites entitats se sotmetran al que disposen els apartats 8 i 9 d'este article, i hauran de complir, en tot cas, amb els requisits mínims que s'establisquen reglamentàriament, els quals inclouran necessàriament el règim de supervisió a què hagen d'estar subjectes en l'Estat d'origen, si és el cas, tant les entitats sollicitants com les que exercisquen el seu control efectiu, l'accés a la condició de participants en els sistemes, els recursos propis mínims, honorabilitat i professionalitat dels directius responsables de l'entitat, l'estructura organitzativa i operativa, els procediments operatius i comptables, l'establiment de mesures de limitació i control de riscos i la connexió als sistemes de pagaments. Així mateix, se'ls aplicarà el mateix règim

de supervisió i disciplina que a la Societat de Sistemes, amb les especificacions que reglamentàriament s'establisquen.»

Tercer. S'introdueix un nou article 44 ter a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«Article 44 ter.

1. El ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb un informe previ del Banc d'Espanya, podrà autoritzar que una o diverses entitats de contrapartida central realitzen funcions d'interposició per compte propi, respecte dels processos de compensació i liquidació de les obligacions derivades de la participació de les entitats membres en els sistemes de compensació i liquidació de valors o instruments financers reconeguts de conformitat amb la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, així com respecte d'operacions no realitzades en mercats oficials. L'entitat o entitats així autoritzades realitzaran les seues activitats amb subjecció al que respecte d'això estableix el corresponent Reglament, que haurà de ser aprovat pel ministre d'Economia amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, del Banc d'Espanya i de les Comunitats Autònomes els Estatuts d'Autonomia Del Qual els reconeguen competències en matèria de regulació de centres de contractació de valors.

Este Reglament determinarà, com a mínim, els requisits d'accés a la condició de participant en esta i establirà les condicions tècniques, operatives i normatives d'accés als servicis prestats, les garanties exigides a les entitats membres i la informació que hauran de facilitar estes entitats en relació amb les operacions que comuniquen a aquella, així com el règim econòmic de l'entitat de contrapartida central.

2. L'entitat de contrapartida central podrà executar, en nom i per compte de les entitats contractants, les obligacions derivades de contractes marc d'operacions realitzades sobre valors negociables o instruments financers derivats, amb subjecció al que disposa esta o altres lleis aplicables, així com la normativa de desplegament.

3. L'entitat de contrapartida central estarà subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, en els respectius àmbits de competència, i en els termes establits en l'article 88 d'esta Llei.

4. Així mateix, a la dita entitat de contrapartida central se li aplicarà allò que s'ha previst per a la Societat de Sistemes en els apartats 8 i 9 de l'article 44 bis de la present Llei, així com el que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, per als sistemes regulats en esta.

5. Amb subjecció al que disposa esta i altres lleis, així com al que estableixen les disposicions de desplegament de la present Llei, l'entitat de contrapartida central podrà establir acords amb altres entitats residents i no residents, les funcions de les quals siguen anàlogues o que gestionen sistemes de compensació i liquidació de valors, participar en l'accionariat de les dites entitats o admetre-les com a accionistes. Estos acords requeriran l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Quart. Es dóna una nova redacció als següents preceptes de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queden redactats segons s'indica a continuació:

U. L'article 31, apartat 2, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat en els termes següents:

«b) El Mercat de Deute Públic en Anotacions.»

Dos. L'article 36, apartat 7, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat en els termes següents:

«b) Els valors entregats en préstec hauran de pertànyer al prestador, i trobar-se en el seu poder en virtut d'operacions ja liquidades en la data de perfecció del contracte. A este efecte, bé el prestador, bé el prestatari, haurà de ser una entitat participant o membre del sistema corresponent de compensació i liquidació del mercat on es negocia el valor.»

Tres. L'article 38, paràgraf e), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat en la forma següent:

«e) Establir les normes a què hauran d'ajustar-se els sistemes de compensació i liquidació relacionats amb la negociació de valors i l'actuació de les entitats financeres que intervinguen en aquells.»

Quatre. L'article 44, paràgraf d), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat com següent:

«d) Determinar la forma i el contingut dels documents que, en les relacions entre membres d'un mercat secundari oficial i entre estos i els organismes rectors o els sistemes de compensació i liquidació del corresponent mercat, acreditaran les diverses fases de la negociació de valors.»

Cinc. L'últim paràgraf de l'article 46 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat com següent:

«En ambdós supòsits s'haurà de prevore, si és el cas, la necessària coordinació entre els sistemes de liquidació respectius.»

Sis. L'article 55, apartat 2, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat com següent:

«2. El Banc d'Espanya tindrà la consideració d'organisme rector del Mercat de Deute Públic en Anotacions. El Banc d'Espanya portarà el servici financer dels valors anotats quan així ho concerte amb els emissors i per compte d'estos, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.»

Set. L'article 55, apartat 4, segon paràgraf, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat en els termes següents:

«Este Reglament regularà, d'acord amb la present Llei i el seu desplegament reglamentari, en tot cas, les normes relatives a cotització, contractació, obligacions d'informació al Banc d'Espanya i publicitat de les operacions, incloent-hi els drets i les obligacions dels membres del mercat. De la mateixa manera, regularà els drets i les obligacions dels titulars de compte a nom propi i de les entitats gestores en la seua condició de membres del mer-

cat. El Reglament podrà ser desplegat, quan així es preveja expressament, per mitjà de Circulars del Banc d'Espanya.»

Huit. Es modifica l'article 57 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda redactat com següent:

«Article 57.

1. El registre dels valors negociats en el Mercat de Deute Públic en Anotacions correspondrà a la Societat de Sistemes a què es referix l'apartat 1 de l'article 44 bis de la present Llei i a les seues entitats participants autoritzades per a això en virtut de la seua condició d'entitats gestores del Mercat de Deute Públic.

2. La Societat de Sistemes portarà els comptes de valors corresponents a la totalitat dels valors admesos a negociació en este Mercat, bé de forma individualitzada, en el cas dels comptes a nom propi de les entitats participants que siguen titulars de compte en el Mercat de Deute Públic, bé de forma global, en el cas dels comptes de clients de les entitats participants autoritzades per a això en virtut de la seua condició d'entitats gestores en este mercat.

3. Podran ser titulars de compte a nom propi en el Mercat de Deute Públic en Anotacions i mantindre compte com a entitats participants a nom propi en el sistema de registre de la Societat de Sistemes, a més del Banc d'Espanya, els sistemes i organismes compensadors i liquidadors dels mercats secundaris oficials i els sistemes de compensació interbancària a fi de gestionar el sistema de garanties, així com els que complisquen els requisits que a este efecte s'establisquen en el Reglament del mercat. L'autorització de la condició de titular de compte a nom propi, així com la revocació d'esta, correspondrà al ministre d'Economia, a proposta del Banc d'Espanya, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Nou. Es dóna una nova redacció als apartats 3 i 4 de l'article 58 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queden redactats en els termes següents:

«3. Les entitats gestores, en la seua condició de participants en el sistema de registre a càrrec de la Societat de Sistemes, portaran el registre dels valors dels que no siguen titulars de compte a nom propi en el Mercat de Deute Públic en Anotacions, i mantindran en la Societat de Sistemes un compte global que constituirà en tot moment la contrapartida exacta d'aquells.

4. Quan les dites entitats gestores tinguen la condició adicional de titular de compte a nom propi en el Mercat de Deute Públic, estos últims comptes es portaran en la Societat de Sistemes amb total separació dels comptes globals mencionats en l'apartat anterior.»

Deu. Es dóna una nova redacció a l'article 84, apartat 1, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda redactat en els termes següents:

«b) La Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, la Societat de Borses i les societats que tinguen la titularitat de totes les accions d'organismes prevists en el paràgraf a), així com altres sistemes de compensació i liquidació dels

mercats que es creuen a l'empara del que preveu la present Llei.»

Onze. Es dóna una nova redacció als dos primers paràgrafs de l'article 88 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«Sense perjudici del que disposa esta Llei, el Banc d'Espanya exercirà facultats de supervisió i inspecció sobre els membres del Mercat de Deute Públic en Anotacions, els titulars de compte a nom propi i sobre les entitats gestores, així com sobre les activitats relacionades amb el mercat de valors realitzades per entitats inscrites en els registres a càrrec seu a què es referix l'article 65.

En tots els casos de confluència de competències de supervisió i inspecció entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, estes dos institucions coordinaran les seues actuacions amb el principi que la tutela de la solvència de les entitats financeres afectades recau sobre la institució que mantinga el corresponent registre i la del funcionament dels mercats de valors correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. A fi de coordinar les respectives competències de supervisió i inspecció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya hauran de subscriure convenis en què es concreten les seues corresponents responsabilitats.»

Dotze. Es dóna una nova redacció a l'article 90, apartat 4, paràgraf i), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda redactat en els termes següents:

«i) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors decidisca facilitar a un sistema o cambra de compensació i liquidació d'un mercat de valors espanyol, quan considere que són necessàries per a garantir el correcte funcionament d'estos sistemes davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produísca en el mercat.»

Tretze. Es dóna una nova redacció als paràgrafs a), c) i g) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«a) L'exercici, no merament ocasional o aïllat, per les societats rectores de les Borses de Valors, els organismes rectors dels altres mercats, oficials o no, la Societat de Borses, la Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, els sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, les societats gestores dels fons de garantia d'inversions, o les societats rectores dels sistemes organitzats de negociació, d'activitats d'intermediació financera o, en general, alienes al seu objecte social exclusiu.»

«c) L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, pels organismes rectors dels mercats secundaris, oficials o no, excloent-ne el Banc d'Espanya, la Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, els sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, o les societats rectores dels sistemes organitzats de negociació, de les normes reguladores d'estos mercats o de les seues pròpies actuacions, desatenent els requeriments, que, a este efecte, els hagen sigut formulats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

«g) L'incompliment per part de les entitats participants en els sistemes gestionats per la Societat

de Sistemes o dels sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, de les normes que regulen les seues relacions amb els corresponents registres comptables de caràcter central.»

Catorze. Es modifica l'article 100, paràgraf a), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre la redacció següent:

«a) El nomenament, per les societats rectores de les Borses de Valors, els organismes rectors dels altres mercats, oficials o no, la Societat de Borses, la Societat de Sistemes, els sistemes de liquidació i compensació, o les societats gestores dels fons de garantia d'inversions, de membres del seu Consell d'Administració i, si és el cas, de directors generals sense l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, quan siga procedent, de la Comunitat Autònoma amb competències en matèria de mercats d'àmbit autonòmic.»

Quint. S'incorpora una nova disposició addicional dessetena a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«Disposició addicional dessetena.

Les mencions específiques al "Servici de Compensació i Liquidació de Valors" i a la Central d'Anotacions del Banc d'Espanya, efectuades en l'articulat d'esta o altres disposicions normatives, s'entendran fetes a la "Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors".

Les mencions genèriques efectuades en esta Llei als servicis, processos o organismes de compensació i liquidació s'entendran referides als sistemes de compensació i liquidació.»

Sext. Es dona una nova redacció als paràgrafs c) i g) de l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre Sistemes de Pagaments i de Liquidació de Valors, els quals queden redactats com seguix:

«c) Els sistemes de compensació i liquidació de valors negociats en les Borses de Valors i gestionats per la Societat de Sistemes, de conformitat amb el que disposa l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, la regulació del qual es conté en la dita Llei i en la seua normativa de desplegament.»

«g) El sistema de compensació i liquidació relatiu a les operacions realitzades en el Mercat de Deute Públic en Anotacions gestionat per la Societat de Sistemes a què es referix el número 1 de l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.»

Article 2. Foment de l'obertura dels mercats de valors espanyols.

Primer. Es modifica la redacció de l'apartat 5 i es crea un nou apartat 6 en l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«5. La participació directa o indirecta de societats que administren mercats secundaris oficials espanyols en altres societats que gestionen mercats secundaris fora d'Espanya requerirà l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que disposarà del termini de dos mesos a comptar de la data en què haja sigut informada per a, si és el cas, oposar-se a la participació. Si

la Comissió no es pronunciara en este termini s'entendrà que accepta la sol·licitud.

6. La participació en el capital de les societats que administren mercats secundaris espanyols quedarà subjecta al règim de participacions significatives previst en l'article 69 d'esta Llei per a les empreses de servicis d'inversió, en els termes que reglamentàriament es determinen. Sense perjudi del que disposa l'apartat 6 d'este article, el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, podrà oposar-se a l'adquisició d'una participació significativa en aquelles societats quan estime que això és necessari per a assegurar el bon funcionament dels mercats o per a evitar distorsions en estos, així com per no donar-se un tracte equivalent a les entitats espanyoles en el seu país d'origen.

Segon. S'introdueixen les següents modificacions en la redacció de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

U. L'apartat 2 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre la redacció següent:

«2. En estos mercats podran negociar-se, compensar-se i liquidar-se, ja siga duent a terme totes estes actuacions o només algunes d'elles, contractes de futurs, d'opcions i d'altres instruments financers derivats, siga quin siga l'actiu subjacent. La societat rectora del mercat donarà per si mateixa o assegurarà per mitjà d'una altra entitat, amb l'aprovació prèvia en este cas pel ministre d'Economia, la contrapartida en tots els contractes que emeta. A més, la societat rectora podrà realitzar l'activitat de contrapartida central a què es referix l'article 44 ter, i en este cas se li aplicarà el que disposa este article, amb les particularitats que, si és el cas, s'establisquen en el seu corresponent Reglament.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre el següent tenor literal:

«3. Podran ser membres d'estos mercats les entitats a què es referix l'article 37 d'esta Llei. També podran accedir a la condició de membre, amb capacitat restringida exclusivament a la negociació, bé per compte propi o per compte d'entitats del seu grup, aquelles entitats l'objecte social principal de les quals consistisca en la inversió en mercats organitzats i reunisquen les condicions de mitjans i solvència que establisca el Reglament del Mercat a què es referix l'apartat 7 d'este article. En els mercats de futurs i opcions amb subjacent no financer, reglamentàriament es podrà determinar l'adquisició de la dita condició per altres entitats distintes de les assenyalades anteriorment, sempre que reunisquen els requisits d'especialitat, professionalitat i solvència.»

Tres. L'apartat 4 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre el següent tenor literal:

«4. En els mercats secundaris oficials de futurs i opcions hi haurà una societat rectora, amb forma de societat anònima, les funcions bàsiques de la qual seran les d'organitzar, dirigir i supervisar l'activitat del mercat. Estes societats no podran rea-

litzar cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats relacionades en l'article 63, a excepció del que disposa esta Llei. No obstant, i a fi de gestionar el sistema de garanties, podran ser titulars de comptes en el Mercat de Deute Públic o tindre una posició equivalent en mercats o sistemes estrangers que realitzen funcions semblants.»

Quatre. L'apartat 8 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, quedarà de la manera següent:

«8. Les garanties, siga quina siga la forma en què estiguen establides, que es constitueixen en relació a qualssevol operacions realitzades en l'àmbit d'activitat dels mercats de futurs i opcions a què es fa referència en l'apartat 2 d'este article no respondran per obligacions distintes de les derivades de les referides operacions, ni davant de persones o entitats diferents d'aquelles en el favor de la qual es van constituir.»

Cinc. L'apartat 9 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre la redacció següent:

«9. Les societats rectores dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions gaudiran de dret absolut de separació, respecte als valors i l'efectiu en què estigueren materialitzades les garanties que els membres i clients hagueren constituït o acceptat a favor d'aquelles, en raó de les operacions negociades, compensades, liquidades o respecte de les quals les societats rectores realitzen la funció de contrapartida, en el cas que estos membres o clients es veren sotmesos a un procediment concursal. Sense perjudi del que s'ha assenyalat anteriorment, el sobrant que reste després de la liquidació de les operacions garantides s'incorporarà a la massa patrimonial concursal del client o membre en qüestió.»

Article 3. Règim de l'intercanvi d'informació amb tercers països per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Es modifica l'apartat 1 de l'article 90 i s'introdueix un nou apartat 2 en el mateix article 90 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció previstes en la present i la resta de lleis, la Comissió Nacional del Mercat de Valors col·laborarà amb les autoritats competents d'Estat estrangers, podent subscriure a l'efecte acords de col·laboració. En particular, podrà comunicar informacions relatives a la direcció, gestió, solvència i propietat de les empreses de servicis d'inversió i la resta d'entitats registrades, així com les que contribueixen a una millor supervisió dels mercats de valors o servisquen per a evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars.

Els acords de cooperació en què es preveja l'intercanvi d'informació amb les autoritats o organismes de tercers països en què recaiga la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de depòsits o indemnització dels inversors, requeriran que l'intercanvi d'informació tinga per objecte el compliment de la labor de supervisió de les autoritats o òrgans en qüestió.

Quan la informació tinga el seu origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, no podrà ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagen facilitat, i, si és el cas, únicament amb la finalitat per a la qual estes autoritats hagen donat la seua conformitat.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà negar-se a donar curs a una sol·licitud d'informació quan:

La comunicació de la informació pugua anar en perjudi de la sobirania, la seguretat o l'orde públic.

S'haja incoat un procediment judicial per estos fets i contra les mateixes persones davant de les autoritats espanyoles.

Haja recaigut sentència ferma sobre estos fets i respecte de les mateixes persones a qui es referix la sol·licitud.

En estos casos es notificarà a l'autoritat requeridora facilitant-li la informació més detallada possible sobre el procediment o la resolució judicial de què es tracte.

2. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'assabentara que en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea s'estan realitzant o s'han realitzat actes contraris al que disposen els articles 81, 82 i 83 ter o la seua normativa de desplegament, ho notificarà detalladament a l'autoritat competent de tal Estat, a fi que es prenguen les mesures oportunes. Quan la dita sol·licitud siga efectuada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per l'autoritat competent d'un altre Estat membre, la Comissió Nacional comunicarà a l'autoritat competent notificador el resultat i, en la mesura que siga possible, els progressos significatius intermedis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors consultarà amb les autoritats competents dels Estats membres implicats les mesures de seguiment a estes actuacions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en relació amb les matèries regulades en els articles 81, 82 i 83 ter o la seua normativa de desplegament, podrà demanar a les autoritats competents d'altres Estats membres que realitzen una investigació en el seu territori. També podrà sol·licitar que es permeta que membres del seu personal acompanyen el personal de l'autoritat competent d'eixe altre Estat membre en el transcurs de la investigació.

Les autoritats competents d'altres Estats membres també podran sol·licitar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la realització d'investigacions en relació amb les matèries assenyalades anteriorment i en les mateixes condicions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà negar-se a donar curs a les sol·licituds d'investigació a què es referix este apartat, o que el seu personal estiga acompanyat del personal de l'autoritat competent d'un altre Estat membre, quan això pugua anar en perjudi de la sobirania, la seguretat o l'orde públic, o quan s'haja incoat un procediment judicial per estos fets i contra les mateixes persones davant de les autoritats espanyoles, o quan sobre aquells haja recaigut una sentència ferma d'un jutge o tribunal espanyol per estos fets. En este cas, es notificarà degudament a l'autoritat competent que va formular el requeriment, facilitant-li informació tan detallada com siga possible sobre tal procediment o sentència.

Totes les sol·licituds d'informació i d'assistència que es realitzen o es reben a l'empareda del que dis-

posa este número per les Comunitats Autònomes amb competència en la matèria es tramitaran a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Tot allò que s'ha assenyalat anteriorment s'entén sense perjudici del deure general de col·laboració amb altres organismes i autoritats estrangeres en relació amb la resta de matèries regulades en esta Llei.

3. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret es realitzarà a través del president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb el que prevuen els Reglaments parlamentaris. A este efecte, el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la Cambra la celebració de sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.»

Article 4. *Creació i règim de funcionament de sistemes organitzats de negociació.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre el contingut següent:

«4. Sense perjudici del que puguen establir les lleis especials, la creació de qualsevol mercat o sistema organitzat de negociació de valors i altres instruments financers que no tinguen la consideració de mercat oficial, haurà de ser autoritzada, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pel Govern o, en el cas de mercats d'àmbit autonòmic, per la Comunitat Autònoma amb competències en la matèria. Serà causa de revocació de l'autorització l'incompliment de les condicions que, si és el cas, s'imposen en l'autorització.

En estos mercats i sistemes hi haurà una societat rectora que tindrà la forma de societat anònima amb les funcions bàsiques d'organització, supervisió i subministrament de la informació del mercat o sistema de negociació, així com l'aprovació del Reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació corresponent. Estes societats rectores no podran comprar ni vendre per a si els valors oferits o demandats en el mercat o sistema de negociació, excepte en els supòsits en què les dites societats s'organitzen i actuen com a contrapartida central.

El Reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació i els Estatuts socials de la societat rectora, així com la seua modificació, requeriran l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

El règim de supervisió i sanció aplicable a estes institucions i els seus responsables serà l'establert en el Títol VIII de la present Llei.

El Govern, per mitjà d'un Reial Decret, podrà desplegar les normes precises per a l'aplicació d'este precepte i, si és el cas, determinarà el procediment i els requisits d'autorització dels mercats i sistemes de negociació; les funcions i l'organització mínima amb què han de comptar les societats rectores; les condicions generals d'honorabilitat i solvència tècnica i econòmica que hagen d'acreditar els que pretenguen ser membres de les societats rectores; els valors objecte de negociació; el règim de publicitat dels preus i volums oferits o contractats; el règim de garanties i el contingut mínim del Reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació.»

SECCIÓ 2a. FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT DEL CRÈDIT

Article 5. *Flexibilització del règim aplicable a les cooperatives de crèdit.*

Primer. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de les Cooperatives, que queda com següent:

«2. No seran considerades com a tals, encara que utilitzen eixa denominació i no hagueren sigut prèviament desqualificades, aquelles cooperatives de crèdit que hagen sigut sancionades per la comissió d'infraccions qualificades de greus o molt greus en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, o incórreguen en alguna de les circumstàncies previstes en l'article 13 d'esta Llei, a excepció de les previstes en els seus apartats 6, 9, 10 i 13 que, als efectes de la seua aplicació a les cooperatives de crèdit, queden substituïdes per les següents:

a) Quan els retorns foren acreditats als socis en proporció distinta de les operacions realitzades amb la cooperativa o foren distribuïts a tercers no socis. Si hi haguera socis de treball no es perdrà la condició de protegida quan els retorns que se'ls acrediten siguen proporcionals a les bestretes laborals percebudes durant l'exercici econòmic.

b) La participació de la cooperativa, en quantia superior al 25 per cent, en el capital social d'entitats no cooperatives. No obstant, la dita participació podrà ser superior, quan es tracte d'entitats que realitzen activitats preparatòries, complementàries o subordinades a les de la mateixa cooperativa.

El conjunt d'estes participacions no podrà superar el 50 per cent dels recursos propis de la cooperativa.

El ministre d'Economia podrà autoritzar participacions superiors, sense pèrdua de la condició de cooperativa fiscalment protegida, en aquells casos en què es justifique que esta participació coadjuva al millor compliment dels fins cooperatius i no suposa una vulneració dels principis fonamentals d'actuació d'estes entitats.

c) La realització d'operacions actives amb tercers no socis en quantia superior en l'exercici econòmic al 50 per cent dels recursos totals de la cooperativa.

No es computaran en el referit percentatge les operacions realitzades per les cooperatives de crèdit amb els socis de les cooperatives associades, les de col·locació dels excessos de tresoreria en el mercat interbancari, ni l'adquisició de valors i actius financers de renda fixa per a la cobertura dels coeficients legals o per a la col·locació dels excessos de tresoreria.

d) La reducció del capital social a una quantitat inferior al mínim obligatori que el Govern determine sense que es restablisca en el termini reglamentari o la realització per la cooperativa d'operacions o servicis fora del seu àmbit estatutari sense haver realitzat prèviament la necessària ampliació de capital i la preceptiva reforma de l'Estatut.»

Segon. Es dóna una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 53 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives, del tenor següent:

«3. Per a les cooperatives de crèdit i assegurances el que estableix el present article només s'aplicarà quan la seua normativa reguladora així ho estableisca expressament, podent captar recursos amb el caràcter de subordinats amb l'acord previ del consell rector, siga quina siga la seua instrumentació i sempre que esta possibilitat estiga expressament prevista en els Estatuts.»

Article 6. Gestió de la Tresoreria de l'Estat.

Primer. S'introduïx un article 118 bis en el text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb el següent tenor literal:

«Article 118 bis.

A fi de facilitar la gestió de la tresoreria de l'Estat, el ministre d'Economia podrà autoritzar la Direcció General del Tresor i Política Financera a realitzar operacions d'adquisició temporal d'actius o de préstec. En la dita autorització es concretaran les condicions en què es podran efectuar estes operacions.

Les operacions d'adquisició temporal d'actius podran tindre per objecte valors de Deute Públic de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, així com d'altres entitats públiques o institucions supranacionals o altres valors de renda fixa de qualitat creditícia semblant, negociats en mercats regulats.»

Segon. S'incorpora un article 118 ter en el text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb el contingut següent:

«Article 118 ter.

Els actius a què es referix l'article anterior, que hagueren sigut objecte de garantia a favor del Banc d'Espanya, segons el que preveu la disposició addicional sexta de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya, podran ser aplicats temporalment pels seus titulars en cobertura de les operacions de gestió de tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera de l'Estat, instrumentades a través del Banc d'Espanya, en els termes que el ministre d'Economia establisca i sempre que es complisquen les condicions següents:

a) Que el titular dels actius atorgue el seu consentiment, el qual podrà prestar-se en el contracte o document de garantia celebrat amb el Banc d'Espanya.

b) Que hi haja actius de garantia disponibles, una vegada garantides adequadament les obligacions davant del Banc d'Espanya i a satisfacció d'este.

Els actius citats quedaran subjectes al compliment de les obligacions davant del Tresor, tenint esta garantia plens efectes davant de tercers, sense més formalitat que aquella que el Banc d'Espanya identifique adequadament els actius de garantia afectes al compliment de cada una de les dites obligacions, realitzant el corresponent desglossament. Este desglossament haurà de ser mantingut mentres l'operació de què es tracte no haja arribat al seu terme. Una vegada satisfetes estes obligacions, els actius quedaran novament afectes en garantia davant del Banc d'Espanya.

En cas d'incompliment de les obligacions concretes davant del Tresor Públic, l'execució de les garanties aplicades temporalment es realitzarà pel Banc d'Espanya actuant per compte del primer, a través dels procediments prevists en l'apartat 2 b) de la disposició addicional sexta de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya. A estos efectes, el certificat previst en el primer paràgraf de la dita lletra haurà de ser expedida pel Tresor, havent d'acompanyar-se igualment un certificat del Banc d'Espanya acreditatiu de l'afecció temporal dels actius de garantia que siguen objecte d'execució.»

Article 7. Règim jurídic de les garanties constituïdes a favor del Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya o altres Bancs Centrals Nacionals de la Unió Europea.

S'incorpora la següent disposició addicional sexta a la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya:

«Disposició addicional sexta. Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres Bancs Centrals Nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seues funcions.

1. Als efectes del que preveu la present disposició s'entendrà per garantia qualsevol depòsit, penyora, operació simultània, compravenda amb pacte de recompra, afecció, dret de retenció o qualsevol altre negoci jurídic, que recaiga sobre qualsevol actiu realitzable, inclosos els diners en efectiu, i que tinga com a finalitat assegurar els drets i obligacions derivats de qualsevol operació present o futura, conclosa amb el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o un altre Banc Central Nacional de la Unió Europea.

2. A estes garanties se'ls aplicarà el següent règim jurídic:

a) La seua constitució no requerirà per a la seua plena validesa i eficàcia davant de tercers la intervenció de notari ni cap altre requisit formal, llevat que la constitució haurà de constar per escrit i ser inscrita en el registre corresponent per l'entitat encarregada d'este. En el supòsit de valors representats per mitjà de títols físics, serà necessària, a més, la seua entrega al beneficiari de la garantia o a un tercer establert per comú acord entre les parts.

La formalització de la corresponent obligació principal tampoc requerirà per a la seua plena validesa i eficàcia davant de tercers la intervenció d'un notari ni el compliment de cap altre requisit formal.

La formalització de les operacions simultànies o de compravenda amb pacte de recompra es regiran per la seua normativa específica.

b) Per a la seua execució serà suficient amb el certificat expedit pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o el Banc Central Nacional de la Unió Europea que corresponga, acreditatiu de la quantia dels imports vençuts, líquids i exigibles que s'executen, junt amb una còpia del document de constitució de la garantia.

En este certificat caldrà fer constar que la liquidació s'ha practicat de conformitat amb l'acord, pacte o norma de què deriva l'obligació de què es tracte.

Quan l'objecte de la garantia estiga constituït per actius negociables en un mercat organitzat, la seua execució es farà a través de l'organisme rector corresponent. En els altres casos, es realitzarà per mitjà de subhasta organitzada pel Banc d'Espanya. En qualsevol cas, el sobrant que resulte una vegada satisfet el deute corresponent, es reintegrarà a l'entitat que haja aportat els citats actius de garantia.

En les operacions simultànies o de compravenda amb pacte de recompra, en cas d'incompliment de qualsevol de les parts de l'operació, s'aplicarà el que establix la disposició addicional dotze de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i la seua normativa de desplegament.

c) Quan l'objecte de la garantia consistisca en penyora sobre depòsits dineraris, l'entitat depositària de l'efectiu haurà d'anotar en el corresponent

compte el saldo pignorat, una vegada que tinga constància del consentiment del titular del dit compte i de l'entitat a favor de la qual es constituïx esta.

La penyora constituïda conforme al que disposa este apartat serà plenament vàlida i produirà plens efectes contra tercers des de la data de l'anotació a què es referix el paràgraf anterior, sense necessitat de cap altra formalitat. La dita penyora s'executarà per compensació, i quedarà a disposició del titular del compte els fons sobrants, si n'hi haguera, una vegada satisfet el deute.

A partir de l'anotació prevista en el primer paràgraf d'este paràgraf c), les quantitats ingressades en el compte el saldo de la qual roman pignorat, quedaran pel mer fet del seu ingrés afectes de manera irrevocable i sense cap limitació al compliment íntegre de les obligacions garantides. Igualment, a partir del moment de l'anotació de la penyora, el titular del compte no podrà retirar fons depositats en esta, sense el consentiment previ del beneficiari de la garantia.

d) En supòsits de fallida o suspensió de pagaments, les operacions garantides d'acord amb el que disposa la present disposició gaudiran dels mateixos privilegis que l'article 1.926 del Codi Civil conferix als crèdits pignoratius.

Les garanties constituïdes d'acord amb les normes d'esta disposició, no seran susceptibles d'embarcament, trava, gravamen ni de cap altra restricció o retenció de qualsevol naturalesa tant legal com convencional, des del moment de la seua constitució.

Ni la constitució, acceptació o execució de les garanties a què es referix la present disposició, ni el saldo dels comptes o registres en què es materialitzen, ni la formalització de les obligacions garantides seran impugnables en el cas de mesures de caràcter retroactiu, vinculades als citats procediments concursals.

3. Les parts podran pactar que, en el cas de variacions en el preu dels actius objecte de la garantia, hauran d'aportar-se nous actius, inclòs l'efectiu, per a restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per a assegurar-la. En tal cas, estos actius tindran la consideració de part integrant de la garantia, i se'ls aplicarà tot allò que disposa la present disposició.

4. L'afecció de préstecs o crèdits no hipotecaris com a garantia a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu, o d'altres Bancs Centrals Nacionals de la Unió Europea, per a assegurar el compliment de les obligacions presents o futures, concrets davant d'estos per operacions concloses en l'exercici de les seues funcions, es regirà, a més de pel que disposa l'apartat u, en els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat dos i en l'apartat tres de la present disposició, per les normes següents:

a) Els préstecs i crèdits seran susceptibles d'afecció siuen quins siuen els requisits formals o materials que les parts hagueren pactat respecte de la seua cessió o gravamen. L'afecció es referirà únicament, excepte que hi haja pacte en contra, al dret de crèdit dimanant del corresponent contracte. En cap cas el beneficiari de la garantia assumirà l'obligació de posar fons a disposició dels acreditats.

b) La dita afecció podrà formalitzar-se en el model oficial aprovat a este efecte pel Banc d'Espanya, que produirà tots els seus efectes davant

de tercers des de la seua inscripció en el Registre que amb este fi establisca el Banc d'Espanya. El document haurà de ser igualment inscrit en el Registre de Béns Mobles, regulat en l'article 15 de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de Venda a Terminis de Béns Mobles. Els documents així inscrits seran títol suficient per a la seua execució. Si no s'entreguen al beneficiari de la garantia el document original del préstec o crèdit afecte, es farà constar en este la referència de la dita inscripció.

c) Els fruits dels préstecs o crèdits afectes correspondran, excepte que hi haja pacte en contra, a l'entitat de crèdit que aporta la garantia.

d) En cas d'incompliment de les obligacions garantides, el beneficiari de la garantia adquirirà la plena titularitat del dret al cobrament de la part del préstec o crèdit afecte. No obstant, podrà també executar-se la garantia per mitjà de subhasta organitzada pel Banc d'Espanya, segons el procediment que este establisca.»

Article 8. *Reforma del règim jurídic de les Caixes d'Estalvis.*

Primer. Es modifica el segon paràgraf de l'article 1 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, amb el contingut següent:

«Els components d'estos òrgans exerciran les seues funcions en benefici exclusiu dels interessos de la Caixa a què pertanguen i del compliment de la seua funció social, havent de reunir, sense perjudici del que disposa l'article 8, els requisits d'honorabilitat comercial i professional que determinen les normes de desplegament d'esta Llei. En tot cas, s'entendrà que concorre honorabilitat comercial i professional en aquells que hagen observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials i financeres.»

Segon. Es modifica la redacció dels apartats 1, paràgrafs a), b), c) i d), i 3 de l'article 2 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, amb el contingut següent:

«1. La representació dels interessos col·lectius en l'Assemblea General es portarà a efecte per mitjà de la participació almenys dels grups següents:

- a) Les Corporacions Municipals en el terme de les quals l'Entitat tinga oberta una oficina.
- b) Els Impositors de la Caixa d'Estalvis.
- c) Les persones o Entitats Fundadores de les Caixes. Les persones o Entitats Fundadores de les Caixes podran assignar una part de la seua representació a Corporacions Locals que, al seu torn, no siuen fundadores d'altres Caixes d'Estalvis en el seu àmbit d'actuació.
- d) Els empleats de les Caixes d'Estalvis.»

«3. La representació de les Administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic en els seus òrgans de govern, inclosa la que corresponga a l'entitat fundadora quan esta tinga la mateixa naturalesa, no podrà superar en el seu conjunt el 50 per cent del total dels drets de vot en cada un d'estos òrgans, havent d'estar representades totes les entitats i corporacions.

Als efectes de la seua representació en els òrgans rectors de les caixes d'estalvi, el percentatge

de representació assignat al grup d'impositors oscil·larà entre un mínim del 25 per cent i un màxim del 50 per cent del total dels drets de vot en cada un dels òrgans de govern.

El percentatge de representació del grup d'empleats oscil·larà entre un mínim d'un 5 per cent i un màxim d'un 15 per cent dels drets de vot en cada òrgan.»

Tercer. Es modifica l'article 4 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el següent tenor literal:

«Article 4.

Els consellers generals, en representació del grup dels impositors de la Caixa d'Estalvis, seran elegits per compromissaris d'entre ells.

Per a l'elecció de compromissaris, els que s'integren en el grup dels impositors es relacionaran en una llista única o en llistes úniques per circumscripcions, províncies, comarques o districtes de grans capitals, no podent figurar més que una sola vegada, amb independència del nombre de comptes de què pogueren ser titulars. En el cas que elaboren llistes úniques per circumscripcions, províncies, comarques o districtes de grans capitals, caldrà respectar la proporcionalitat estricta entre el nombre d'impositors i el de compromissaris. L'elecció s'efectuarà davant de notari, per mitjà d'un sorteig públic.»

Quart. Es modifica l'article 7 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 7.

Els consellers generals hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser persona física, amb residència habitual en la regió o zona d'activitat de la Caixa.
- b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- c) Tindre la condició d'impositor de la Caixa d'Estalvis a què es referisca la designació, amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció, així com, indistintament, un moviment o un saldo mitjà en comptes no inferiors al que es determine en les normes que desenrotllen la present Llei, al temps de formular l'acceptació del càrrec, en el cas de ser elegit en representació del grup dels impositors.
- d) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagueren contret amb la Caixa d'Estalvis per ells mateixos o en representació d'altres persones o entitats.
- e) No estar sotmés en les incompatibilitats regulades en l'article 8.»

Quint. Es modifica l'apartat u de l'article 9 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el següent tenor literal:

«Article 9.

U. Els consellers generals seran nomenats per un període que serà l'assenyalat en els Estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant, els Estatuts, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'esta Llei, podran prevore la possibilitat de reelecció per un altre període igual, si continuaren complint els requisits establits en l'article 7 i d'acord amb allò

que s'ha assenyalat en l'apartat tres. El còmput del període de reelecció serà aplicat encara que entre el cessament i el nou nomenament hagen transcorregut uns quants anys.

La duració del mandat no podrà superar els dotze anys, siga quina siga la representació que ostente. Complert el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts huit anys des de la dita data, podrà tornar a ser elegit en les condicions establides en la present Llei.»

Sext. Es modifica el primer paràgraf de l'article 10 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el següent tenor literal:

«Mentres no s'haja complert el termini per al qual van ser designats, i fora dels casos de renúncia, defunció o declaració de defunció o absència legal, el nomenament dels consellers serà irrevocable excepte, exclusivament, en els supòsits d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació i acord de separació adoptat per l'Assemblea General si s'apreciara una causa justa.

S'entendrà que hi ha causa justa quan el conseller general incompleix els deures inherents a càrrec seu, o perjudica amb la seua actuació, pública o privada, el prestigi, bon nom o activitat de la Caixa.»

Sèptim. Es modifica l'apartat u de l'article 11 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passarà a tindre la redacció següent:

«U. El nomenament dels vocals del Consell d'Administració i dels membres de la Comissió de Control de la seua competència, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguen de conformitat amb el que estableix l'article 18.»

Octau. Es modifica el paràgraf b) de l'article 14 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el següent tenor literal:

«b) El nomenament dels membres representants dels impositors s'efectuarà per l'Assemblea General i d'entre estos.

No obstant, es podrà designar fins a un màxim de dos persones que reunisquen els requisits adequats de professionalitat i no siguen consellers generals.»

Nové. Es modifica l'article 15 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 15.

Els vocals del Consell d'Administració hauran de reunir els mateixos requisits que s'establixen en l'article 7 respecte dels consellers generals, i ser menors de setanta anys en el moment de la presa de possessió, llevat que la legislació de desplegament de la present Llei estableisca un límit d'edat distint.

Els vocals del Consell d'Administració amb funcions executives hauran de posseir, a més, els coneixements i l'experiència suficients per a l'exercici de les seues funcions.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el següent tenor literal:

«1. La duració de l'exercici del càrrec de vocal del Consell d'Administració serà l'assenyalada en els Estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant, els Estatuts podran prevore la possibilitat de reelecció, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'esta Llei, sempre que es complisquen les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

El còmput d'este període de reelecció serà aplicat encara que entre el cessament i el nou nomenament hagen transcorregut uns quants anys.

La duració del mandat no podrà superar els dotze anys, siga quina siga la representació que ostente.

Complit el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts huit anys des de la dita data, podrà tornar a ser elegit en les condicions establides en la present Llei.»

Onze. Es modifica l'article 18 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 18.

El nomenament dels vocals del Consell d'Administració serà irrevocable, aplicant-se les mateixes excepcions que les previstes per als consellers generals en l'article 10 d'esta Llei.»

Dotze. Es modifica l'article 19 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que, amb el caràcter de disposició bàsica, passa a tindre la redacció següent:

«Article 19.

1. El Consell d'Administració serà el representant de l'Entitat per a tots els assumptes pertanyents al gir i tràfic d'esta, així com per als litigiosos.

L'exercici de les seues facultats es regirà pel que estableixen els Estatuts i en els acords de l'Assemblea General.

2. El Consell d'Administració podrà delegar alguna o algunes de les seues facultats de gestió en els òrgans de govern de les entitats que constitueixen i articulen aliances entre Caixes d'Estalvis o els creats a este efecte en el si de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis, amb la finalitat de reduir els costos operatius de les entitats que la integren, per a augmentar-ne l'eficiència sense posar en perill la competència en els mercats nacionals o per a participar amb un volum suficient en els mercats internacionals de capital. Esta delegació es mantindrà en vigor durant el període de l'aliança o mentres les entitats no acorden la seua modificació per mitjà del procediment que prèviament hagen establert a este efecte. Esta delegació no s'estendrà al deure de vigilància de les activitats delegades ni a les facultats que respecte a estes tinga la Comissió de Control.»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, passa a tindre el contingut següent:

«1. Els membres de la Comissió de Control seran elegits per l'Assemblea General entre els con-

sellers generals que no ostenten la condició de vocals del Consell d'Administració, i en esta Comissió haurà d'haver-hi representants dels mateixos grups o sectors que componguen l'Assemblea General, en idèntica proporció.

La presentació de candidatures s'efectuarà conforme a allò que es disposa per als vocals del Consell d'Administració.»

Catorze. S'afeg un nou apartat cinc a l'article 31 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre la redacció següent:

«Cinc. Sense perjudici del que estableix este Títol, les Caixes d'Estalvis podran establir, per mitjà de resolució del seu Consell d'Administració, acords de col·laboració o cooperació i aliances amb altres Caixes d'Estalvis.»

Quinze. Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre la redacció següent:

«Segona. En el cas de Caixes d'Estalvis els Estatuts de les quals arriegen com a Entitat fundadora l'Església Catòlica, el nomenament, idoneïtat i duració del mandat dels representants dels distints grups en els òrgans de govern es regirà pels Estatuts vigents l'1 de novembre del 2002, havent de respectar el principi de representativitat de tots els grups.

En tot cas, considerant l'àmbit de l'Acord internacional de 3 de gener de 1979 sobre assumptes jurídics i els principis que arriega l'article quint, i sense perjudici de les relacions que corresponguen amb les Comunitats Autònomes respecte a les activitats exercides en els seus territoris, l'aprovació d'Estatuts, dels Reglaments que regulen la designació de membres dels òrgans de Govern i del pressupost anual de l'Obra social de les Caixes d'Estalvis l'entitat fundadora directa de la qual segons els citats estatuts siga l'Església Catòlica o les Entitats de Dret Públic d'esta, seran competència del Ministeri d'Economia, quan així ho acredite la Caixa interessada davant del referit Ministeri.»

Setze. S'afeg la següent disposició addicional quinta en la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis:

«Quinta. Quan es produïska una fusió entre Caixes d'Estalvis que tinguen les seues seues socials situades en diferents Comunitats Autònomes, l'autorització per a esta haurà d'acordar-se conjuntament pels Governos de les Comunitats Autònomes afectades.

En l'acte que autoritze la fusió es determinarà la proporció que correspondrà a les Administracions públiques i Entitats i Corporacions de Dret Públic de cada Comunitat en els òrgans de govern de la Caixa d'Estalvis resultant.»

Dèsset. Es modifica l'apartat 3 de la disposició final quarta de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que passa a tindre el contingut següent:

«3. No tindran el caràcter de norma bàsica els preceptes d'esta Llei que a continuació s'assenyalen:

L'article 2.2, paràgraf 1;
L'article 4;

L'article 6.1;
 L'article 9.2, en tot allò que imposa la renovació a parts iguals de l'Assemblea General;
 L'article 12.1, excepte els paràgrafs 1 i 4;
 L'article 13.2, pel que fa al nombre mínim i màxim de vocals del Consell d'Administració, i el 13.3;
 L'article 14, en tot allò que estableix el mecanisme relatiu a la forma i als requisits de provisió de vocals del Consell d'Administració;
 L'últim paràgraf de l'article 20.2;
 El paràgraf segon de l'article 26, pel que fa a l'edat de jubilació del director general;
 Els articles 31.3 i 31.4;
 La disposició transitòria quarta;
 La disposició transitòria quinta.»

SECCIÓ 3a. FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT D'ASSEGURANCES

Article 9. Règim de l'intercanvi d'informació amb tercers països per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

S'afeg un nou apartat 5 a l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb el contingut següent:

«5. Els acords de cooperació en què es preveja l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents per a l'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores i la resta d'entitats financeres o amb altres autoritats o òrgans de tercers països, requeriran que la informació subministrada quede protegida per garanties de secret professional almenys equivalents a les previstes en el número 1 d'este article, i que l'intercanvi d'informació tinga per objecte el compliment de les labors d'ordenació i supervisió de les dites autoritats.

Quan la informació tinga el seu origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, no podrà ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagen facilitat i, si és el cas, únicament amb la finalitat per a la qual les dites autoritats hagen donat la seua conformitat.»

Article 10. Supressió de l'Organisme autònom «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores».

Primer. Se suprimeix l'Organisme autònom «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores», les funcions, patrimoni i personal de la qual s'assumiran a partir de l'entrada en vigor de la present Llei per l'entitat pública empresarial «Consorti de Compensació d'Assegurances».

Segon. Totes les referències a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores contingudes en la legislació vigent s'entendran fetes al Consorti de Compensació d'Assegurances.

Article 11. Reforma del règim jurídic del Consorti de Compensació d'assegurances.

Primer. S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades:

U. El paràgraf b) de l'article 27.2 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«b) Designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances

en els supòsits enumerats en l'article 13 bis del seu Estatut Legal, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.»

Dos. El paràgraf b) de l'article 27.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«b) Quan l'entitat no haguera procedit al nomenament de liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'eixe termini no complira els requisits legals i estatutaris, el ministre d'Economia podrà designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances.»

Tres. El paràgraf e) de l'article 27.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«e) Quan els liquidadors incomplisquen les normes que per a la protecció dels assegurats s'establixen en esta Llei o les que regixen la liquidació, la dificulden, o esta es retarde, el ministre d'Economia podrà acordar-ne el cessament i designar nous liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances.»

Quatre. L'article 28.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, queda redactat de la manera següent:

«1. En els supòsits de declaració judicial de fallida o suspensió de pagaments d'entitats asseguradores, el Consorti de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribueixen els apartats 2 i 3 de l'article 13 bis del seu Estatut legal, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, procedirà, si és el cas, a liquidar l'import dels béns a què es referix l'article 59 de la Llei, a l'efecte només de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats; això sense perjudi del dret d'estos en el procediment de fallida o suspensió de pagaments.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 36 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«5. En els supòsits en què corresponga al Consorti de Compensació d'Assegurances indemnitzar d'acord amb els paràgrafs c) a f) de l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicls a Motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, així com en qualsevol altre supòsit en què la legislació vigent determine la responsabilitat subsidiària del Consorti de Compensació d'Assegurances per trobar-se la corresponent entitat asseguradora subjecta a un procediment concursal, intervinguda en la seua liquidació o haver-se encomanat la dita liquidació al mateix Consorti, el que disposa el número 1 d'este article, quant als crèdits de tercers perjudicats, s'aplicarà únicament a la part

d'estos crèdits que excedisca la que corresponga abonar al Consorci. El que disposen els apartats 2 i 3 sobre els crèdits dels treballadors afectarà únicament la part d'estos crèdits que excedisca la que correspon abonar al Fons de Garantia Salarial.»

Sis. El paràgraf c) de l'article 75.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, queda redactat de la manera següent:

«c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en la seua funció de liquidador d'Entitats Asseguradores.»

Set. L'article 82.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, queda redactat de la manera següent:

«1. Els contractes d'assegurança celebrats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis que cobrisquen riscos localitzats o assumisquen compromisos a Espanya, estaran subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per a cobrir les necessitats d'este en l'exercici de les seues funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya, de fons de garantia en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils i de liquidador d'entitats asseguradores, així com als altres recàrrecs i tributs legalment exigibles en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.»

Segon. Es modifica el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 8 del text refós de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicles de Motor, aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març.

«e) Indemnitzar els danys a les persones i en els béns quan l'entitat espanyola asseguradora del vehicle amb estacionament habitual a Espanya haguera sigut declarada en fallida, suspensió de pagaments o, havent sigut dissolta i trobant-se en situació d'insolvència, estiguera subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o esta haguera sigut assumida pel mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Tercer. S'introdueixen les següents modificacions en l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades:

U. S'introdueix un nou apartat 4 en l'article 3 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«4. Correspondrà al Consorci de Compensació d'Assegurances dur a terme la liquidació de les entitats asseguradores que li siga encomanada en els supòsits prevists en el present Estatut i en la legislació sobre Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, així com l'exercici de les funcions que en el si dels procediments concursals a què puguem vore's sotmeses estes entitats se li atribueixen en les dites normes.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 4 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Consorci de Compensació d'Assegurances serà regit i administrat per un Consell d'Administració compost pel president del Consorci de Compensació d'Assegurances i un màxim de díhuit vocals.»

Tres. S'introdueix un nou paràgraf i) en l'article 5.1 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«i) L'exercici de les funcions previstes en l'article 13 bis del present Estatut Legal, que podran ser delegades en la forma que es preveja en l'Estatut Orgànic del Consorci de Compensació d'Assegurances, amb l'autorització prèvia del director general d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Quatre. Es modifica l'article 6 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *En relació amb els riscos extraordinaris sobre les persones i els béns.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances, en matèria de riscos extraordinaris, tindrà per objecte indemnitzar, en la forma establida en este Estatut Legal, en règim de compensació, les pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya i que afecten riscos situats en esta.

A estos efectes, seran pèrdues els danys directes en les persones i els béns, així com, en els termes i amb els límits que reglamentàriament es determinen, la pèrdua de beneficis conseqüència d'estos. S'entendrà, igualment en els termes que reglamentàriament es determinen, per esdeveniments extraordinaris:

a) Els següents fenòmens de la naturalesa: terratrèmols i sismes submarins, les inundacions extraordinàries, les erupcions volcàniques, la tempestat ciclònica atípica i les caigudes de cossos siderals i aeròlits.

b) Els ocasionats violentament com a conseqüència de terrorisme, rebel·lió, sedició, motí i tumult popular.

c) Fets o actuacions de les Forces Armades o de les Forces i Cossos de Seguretat en temps de pau.

Als efectes exclusivament de la cobertura del Consorci, s'entendrà per riscos situats a Espanya els que afecten:

a) Els vehicles amb matrícula espanyola.

b) Els béns immobles situats en el territori nacional.

c) Els béns mobles que es troben en un immoble situat a Espanya, estiguen o no coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, a excepció d'aquells que es troben en trànsit comercial.

d) En els altres casos, quan el beneficiari de l'assegurança tinga la seua residència habitual a Espanya.

2. No seran indemnitzables pel Consorci de Compensació d'Assegurances els danys o sinistres següents:

a) Els que no donen lloc a indemnització segons la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

b) Els ocasionats en persones o béns assegurats per contracte d'assegurança distint d'aquells en què és obligatori el recàrrec a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

c) Els deguts a vici o defecte propi de la cosa assegurada.

d) Els produïts per conflictes armats, encara que no haja precedit la declaració oficial de guerra.

e) Els que per la seua magnitud i gravetat siguen qualificats pel Govern de la Nació com a "catàstrofe o calamitat nacional".

f) Els derivats de l'energia nuclear.

g) Els deguts a la mera acció del temps o els agents atmosfèrics distints dels fenòmens de la naturalesa assenyalats en l'apartat 1 d'este article.

h) Els causats per actuacions produïdes en el curs de reunions i manifestacions dutes a terme conforme al que disposa la Llei Orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del Dret de Reunió, així com durant el transcurs de vagues legals, llevat que les citades actuacions pogueren ser qualificades com a esdeveniments extraordinaris conforme a l'apartat 1 d'este article.

i) Els indirectes o pèrdues de qualsevol classe derivats de danys directes o indirectes, distints de la pèrdua de beneficis que es delimita reglamentàriament.»

Cinc. Es modifica l'article 7 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Rams d'assegurança amb recàrrec obligatori a favor del Consorci per a l'exercici de les seues funcions en esdeveniments extraordinaris.*

Per al compliment pel Consorci de Compensació d'Assegurances de les seues funcions en matèria de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya, és obligatori el recàrrec en favor seu en els rams de: accidents, vehicles terrestres, vehicles ferroviaris, incendi i elements naturals, altres danys als béns i pèrdues pecuniaris diversos, així com modalitats combinades d'estos, o quan es contracten de forma complementària.

S'entenen incloses, en tot cas, les pòlisses que cobrisquen el risc d'accidents emparats en un Pla de Pensions formulat conforme a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació de Plans i Fons de Pensions, així com les pòlisses que cobrisquen danys a les instal·lacions nuclears.

Queden excloses, en tot cas, les pòlisses que cobrisquen produccions agropecuàries susceptibles d'assegurament a través del sistema de les

Assegurances Agràries Combinades, per estar previstes en els Plans que anualment aprova el Govern, així com les pòlisses que cobrisquen els riscos derivats del transport de mercaderies, de la construcció i muntatge, i qualssevol altres pòlisses de rams d'assegurances distintes de les enumerades en el paràgraf primer.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 11 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que passa a tindre la redacció següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Consorci de Compensació d'Assegurances podrà assumir la cobertura de la responsabilitat civil derivada de l'ús i circulació de vehicles de motor, superant els límits de l'assegurança obligatòria, respecte dels vehicles assegurats descrits en l'apartat 1 precedent. Per als supòsits prevists en el paràgraf b), s'exigiran els mateixos requisits que reglamentàriament s'establisquen en relació amb l'assegurança obligatòria.»

Set. S'afeg un nou article 13 bis en l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb el text que s'assenyala a continuació:

«13 bis. En relació amb la liquidació d'entitats asseguradores.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances assumirà la condició de liquidador de les entitats asseguradores enumerades en l'article 7.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, subjectes a la competència d'execució de l'Estat o de les Comunitats Autònomes, quan li encomane la seua liquidació el ministre d'Economia o l'òrgan competent de la respectiva Comunitat Autònoma.

Podrà ser-li encomanada la liquidació en els supòsits següents:

a) Simultàniament a la dissolució de l'entitat asseguradora si s'hi haguera procedit administrativament.

b) Si, dissolta una entitat, esta no haguera procedit al nomenament dels liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'eixe termini no complira els requisits legals i estatutaris.

c) Quan els liquidadors incomplisquen les normes que per a la protecció dels assegurats s'establixen en esta Llei, les que regixen la liquidació o la dificulden. També quan, per retardar-se la liquidació o per concórrer circumstàncies que així ho aconsellen, l'Administració entenga que la liquidació ha d'encomanar-se al Consorci. En el cas que la liquidació siga intervinguda, la comanda al Consorci s'acordarà amb un informe previ de l'interveentor.

d) Per mitjà d'acceptació de la petició de la mateixa entitat asseguradora, si s'apreciara causa justificada.

2. Li correspon la condició i les funcions d'interventor únic en les suspensions de pagaments la declaració de les quals haja sigut sol·licitada per una entitat asseguradora. A més, si el Jutjat acorda prendre la mesura precautòria i de seguretat de suspensió i substitució dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora suspesa, l'administrador únic substitut serà el mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.

3. Assumix, en els processos de fallida voluntària o necessària que estiguen sotmeses les entitats asseguradores, la condició i funcions del depositari, comissari i únic síndic.

4. Si és el cas, porta a efecte la liquidació separada dels béns afectes a prohibició de disposar en els supòsits de l'article 28.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.»

Huit. L'apartat 1 de l'article 18 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'asseguracions privades, queda redactat de la manera següent:

«1. Són recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances: el recàrrec en l'assegurança de riscos extraordinaris sobre les persones i els béns, el recàrrec en l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor, el recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores, el recàrrec en l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador i el recàrrec en l'assegurança obligatòria de viatgers. Estos recàrrecs, que corresponen al Consorci en les seues funcions de liquidació d'entitats asseguradores, compensació i fons de garantia, tenen el caràcter d'ingressos de dret públic exigibles per la via administrativa de consenyiment quan no hagen sigut ingressats per les entitats asseguradores en el termini fixat en l'apartat 3 subsegüent, sent a este efecte títol executiu el certificat de descobert expedit pel director general d'Assegurances i Fons de Pensions, a proposta del Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Nou. El primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 18 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'asseguracions privades, queda redactat de la manera següent:

«2. Tots els recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances seran recaptats obligatòriament per les entitats asseguradores juntament amb les seues primes. En el cas de fraccionament d'estes, les entitats podran optar per recaptar els citats recàrrecs amb el primer pagament fraccionat que es faça, o per fer-ho conforme venen les corresponents fraccions de prima, si bé en este últim cas hauran d'aplicar-se sobre les fraccions del recàrrec els tipus per fraccionament que, per a cada possible periodicitat, es fixen en les tarifes dels mencionats recàrrecs a favor del Consorci. L'elecció de la segona opció haurà de fer-se constar en les bases tècniques de les entitats, comunicar-se al Consorci de Compensació d'Assegurances i apli-

car-se de forma sistemàtica en el ram o risc de què es tracte, excepte causa degudament justificada.»

Deu. S'afigen dos nous apartats 3 i 4 en l'article 23 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'asseguracions privades, amb la redacció següent:

«3. Per al compliment de les seues funcions de liquidació d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances comptarà amb els recursos següents:

a) El recàrrec a què es referix l'apartat 4 d'este article, la gestió i recaptació del qual també li correspon.

b) Les quantitats i béns que recupere en l'exercici dels drets de les persones que li hagen cedit els seus crèdits, o pel seu abonament anticipat a estes.

c) Els previstos en els paràgrafs d), e) i f) de l'apartat 1 del present article.

4. El recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores és un tribut que grava els contractes d'assegurança.

Estan subjectes a este recàrrec la totalitat dels contractes d'assegurança que se celebren sobre riscos localitzats a Espanya, distintes de l'assegurança sobre la vida i a l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte o amb el suport de l'Estat.

El recàrrec es meritara quan tinga lloc el pagament de la prima que corresponga als contractes d'assegurança subjectes a esta.

Són subjectes passius del recàrrec, en condició de contribuents, les entitats asseguradores, havent de repercutir íntegrament el seu import sobre el beneficiari de l'assegurança, quedant este obligat a suportar-la sempre que la repercussió s'ajuste al que disposa esta Llei, foren quines foren les estipulacions existents entre ells.

Constituïx la base imposable del recàrrec l'import de la prima. No s'entendran inclosos en la prima aquells imports corresponents a qualssevol altres recàrrecs que el contracte d'assegurança afectada haja de suportar en virtut d'una disposició legal que l'impose.

El tipus del recàrrec estarà constituït pel 3 per 1.000 de les primes abans referides.»

Onze. S'afig el següent nou paràgraf tercer en l'apartat 1 de l'article 24 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'asseguracions privades, passant l'actual paràgraf tercer a ser el paràgraf quart:

«De la mateixa manera, el Consorci haurà de portar les operacions que realitze en l'exercici de les seues funcions de liquidació d'entitats asseguradores i en els processos concursals a què estes es troben sotmeses amb absoluta separació financera i comptable de la resta d'operacions. Les rendes derivades de l'exercici de les funcions mencionades en este paràgraf estaran exemptes de l'Impost sobre Societats.»

Article 12.

Es modifica l'article 83 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, que quedarà redactat com segueix:

«Article 83.

Per l'assegurança de vida l'assegurador s'obliga, per mitjà del cobrament de la prima estipulada i dins dels límits establits en la Llei i en el contracte, a satisfer el beneficiari un capital, una renda o altres prestacions convingudes, en el cas de mort o bé de supervivència de l'assegurat, o d'ambdós esdeveniments conjuntament.

L'assegurança sobre la vida pot estipular-se sobre la vida pròpia o la d'un tercer, tant per a cas de mort com per a cas de supervivència o les dos conjuntament, així com sobre un o diversos caps.

Són assegurances sobre la vida aquelles en què, complint el que estableixen els paràgrafs anteriors, la prestació convinguda en la pòlissa ha sigut determinada per l'assegurador per mitjà de la utilització de criteris i bases de tècnica actuarial.

En les assegurances per a cas de mort, si són distintes les persones del beneficiari de l'assegurança i de l'assegurat, serà necessari el consentiment d'este, donat per escrit, llevat que pugui presumir-se d'una altra forma el seu interès per l'existència de l'assegurança.

Als efectes d'allò que s'ha indicat en l'article 4, en les assegurances sobre la vida s'entén que hi ha risc si en el moment de la contractació no s'ha produït l'esdeveniment objecte de la cobertura atorgada en la pòlissa.

Si l'assegurat és menor d'edat, serà necessària, a més, l'autorització per escrit dels seus representants legals.

No es podrà contractar una assegurança per a cas de mort sobre el cap de menors de catorze anys d'edat o d'incapacitats. S'exceptuen d'esta prohibició, els contractes d'assegurances en què la cobertura de mort resulte inferior o igual a la prima satisfeta per la pòlissa o al valor de rescat.»

CAPÍTOL II**Impuls a la competitivitat de la indústria financera****Article 13. Cèdules territorials.**

Primer. Les entitats de crèdit podran realitzar emissions de valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de «Cèdules Territorials», el capital i els interessos de la qual estaran especialment garantits pels préstecs i crèdits concedits per l'emissor a l'Estat, les Comunitats Autònomes, els Ens Locals, així com als organismes autònoms i a les entitats públiques empresarials dependents d'estos o a altres entitats de naturalesa anàloga de l'Espai Econòmic Europeu.

Segon. Les cèdules territorials no hauran de ser objecte d'inscripció en el Registre Mercantil ni s'aplicaran les regles contingudes en el capítol X de la Llei de Societats Anònimes, text refós aprovat pel Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, ni les previstes en la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagen adoptat la forma de societats anònimes, associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

Tercer. L'import total de les cèdules emeses per una entitat de crèdit no podrà ser superior al 70 per cent

de l'import dels préstecs i crèdits no amortitzats que tinga concedits a les Administracions públiques abans referides.

No obstant, si sobrepassara este límit haurà de recuperar-lo en un termini no superior a tres mesos, augmentant la seua cartera de préstecs o crèdits concedits a les entitats públiques, adquirint les seues pròpies cèdules en el mercat o per mitjà de l'amortització de cèdules per l'import necessari per a restablir l'equilibri, i, mentrestant, haurà de cobrir la diferència per mitjà d'un depòsit d'efectiu o de fons públics en el Banc d'Espanya.

Quart. Els tenidors de les cèdules tindran dret preferent sobre els drets de crèdit de l'entitat emissora davant de l'Estat, les Comunitats Autònomes, els Ens Locals, els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials dependents d'estos o altres entitats de naturalesa anàloga de l'Espai Econòmic Europeu, per al cobrament dels drets derivats del títol que ostenten sobre estos valors, en els termes de l'article 1.922 del Codi Civil.

El mencionat títol tindrà el caràcter d'executiu en els termes prevists en la Llei d'Enjudiciament Civil.

Quint. Les cèdules emeses per una entitat de crèdit, pendents d'amortització, tindran el mateix tracte que les cèdules hipotecàries, als efectes de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers i la seua normativa de desplegament, així com del que disposa el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva.

Sext. Les cèdules emeses estaran representades per mitjà d'anotacions en compte i podran ser admeses a negociació en els mercats de valors, de conformitat amb allò que es preveu en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i adquirides per les entitats.

Article 14. Quotes participatives.

Primer. Es dóna una nova redacció a l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, que tindrà el caràcter de disposició bàsica, en els termes següents:

«Article 7.

1. Als efectes del present Títol, els recursos propis de les entitats de crèdit i dels grups consolidables d'entitats de crèdit comprenen:

- El capital social.
- El fons fundacional.
- Les quotes participatives de les Caixes d'Estalvis.
- Les reserves.
- Les participacions preferents.
- Els fons de l'Obra Beneficosa de les Caixes d'Estalvis i els d'educació i promoció de les Cooperatives de Crèdits.
- Les participacions preferents.
- Els finançaments subordinats.
- Altres partides exigibles o no, susceptibles de ser utilitzades en la cobertura de pèrdues.

D'estos recursos es deduiran les pèrdues, així com qualssevol actius que puguen disminuir l'efectivitat de tals recursos per a la cobertura de pèrdues.

2. Les quotes participatives de les Caixes d'Estalvis són valors negociables que representen aportacions dineràries de duració indefinida, que poden ser aplicades en igual proporció i als mateixos destins que els fons fundacionals i les reserves de l'Entitat.

3. L'emissió de quotes participatives suposarà la constitució dels fons següents:

a) Fons de Participació: serà igual a la suma del valor nominal de les quotes participatives que s'emeten.

b) Fons de Reserves dels Quotapartíps: estarà integrat pel percentatge de l'excedent de lliure disposició corresponent a les quotes participatives que no va ser destinat ni al Fons d'Estabilització ni satisfet efectivament als quotapartíps.

c) Fons d'Estabilització: tindrà com a finalitat evitar les fluctuacions excessives en la retribució de les quotes participatives. La dotació d'este Fons, així com l'aplicació dels recursos d'este a la retribució de les quotes participatives haurà d'acordar-se per l'Assemblea General. La constitució del Fons d'Estabilització serà optativa.

El Fons de Participació, el Fons de Reserves dels Quotapartíps i, en cas d'existir, el Fons d'Estabilització s'aplicaran a la compensació de pèrdues en la mateixa proporció i orde en què ho siguen els fons fundacionals i les reserves.

El Fons de Participació i el Fons de Reserves de Quotapartíps tindran la consideració de recursos propis.

4. Les quotes participatives conferixen als seus titulars els següents drets de caràcter econòmic:

a) Participació en el repartiment de l'excedent de lliure disposició de la caixa en la proporció que el volum de quotes en circulació suppose sobre el patrimoni de la caixa més el volum de quotes en circulació. S'entén per volum de quotes en circulació la suma del Fons de Participació i el Fons de Reserva de Quotapartíps i el Fons d'Estabilització de les emissions de quotes participatives en circulació, i per patrimoni el Fons Fundacional, les reserves generals de la caixa i el Fons per a riscos bancaris generals.

b) Subscripció preferent de quotes participatives en noves emissions, sense perjudi de la seua supressió en els termes legalment prevists.

c) Obtenció del seu valor liquidatiu en el cas de liquidació.

d) Obtenció, en els casos d'amortització prevists en l'apartat 9 d'este article, del valor de mercat de les quotes participatives.

e) Percepció d'una retribució de caràcter variable a càrrec de la part de l'excedent de lliure disposició que els corresponga o, si és el cas, al Fons d'Estabilització.

S'entén per valor liquidatiu de cada quota la part que corresponga a cada quota del Fons de Participació, del Fons de Reserva de Quotapartíps i del Fons d'Estabilització, minorada o incrementada per la part que li siga atribuïble de la pèrdua o benefici del balanç de liquidació no distribuït anteriorment.

S'entén per valor de mercat la mitjana de la cotització en mercat secundari de les últimes 30 sessions prèvies a la determinació del fet que comporta l'operació d'amortització. Si no és possible esta determinació, el valor estarà determinat per la valoració efectuada per un auditor independent elegit per sorteig d'entre els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits com a exercents en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes, que hagen auditat entitats de crèdit exclouent-ne el mateix auditor de comptes de la Caixa.

Les quotes no tenen cap dret polític.

Podrà crear-se un sindicat de quotapartíps, el president dels quals podrà assistir a les Assemblees Generals de la Caixa amb veu i sense vot. En les seues normes de funcionament, el sindicat es regularà pel que es dispose en les normes de desplegament d'esta Llei.

Les Caixes d'Estalvis hauran de consignar en l'emissió de les quotes participatives una clàusula d'amortització automàtica per al supòsit de produir-se una modificació del règim jurídic relatiu als drets polítics dels quotapartíps. L'amortització a què es referix el present paràgraf haurà de dur-se a terme d'acord amb un pla específic, que haurà de ser aprovat pel Banc d'Espanya, de manera que no es veja afectada la solvència de l'Entitat.

5. Les quotes participatives no podran emetre's per un valor inferior al seu nominal. La seua emissió haurà d'efectuar-se amb prima quan siga necessari per a evitar la dilució dels drets preexistents sobre el patrimoni i els excedents futurs. La prima s'assignarà a les reserves generals de la caixa i al fons de reserva dels quotapartíps en la proporció que determine l'acord d'emissió. El punt de partida per a la valoració de la prima d'emissió serà el valor econòmic de la Caixa d'Estalvis que haurà de tindre en compte, entre altres, el valor del fons de comerç, plusvàlues latents i capacitat real de generació de beneficis en el futur.

Les quotes participatives tindran caràcter nominatiu i es desembossaran íntegrament en el moment de l'emissió. El seu contravalor serà sempre en diners.

Podran emetre's quotes participatives de distinta classe o sèrie, corresponent a totes les quotes de la mateixa classe i iguals drets.

6. El volum de quotes participatives en circulació no podrà superar el 50 per 100 del patrimoni de la Caixa.

7. Les quotes participatives cotitzaran en mercats secundaris organitzats. No obstant, cap persona, natural o jurídica, o grup econòmic, podrà ostentar, directament o indirectament, quotes participatives per un import superior al 5 per 100 de les quotes totals vigents. Si este se supera, es procedirà a la suspensió de tots els drets econòmics de les quotes adquirides per la persona o grup econòmic.

El que s'ha assenyalat anteriorment s'entendrà sense perjudi de la possibilitat que el Fons de Garantia de Dipòsits o altres entitats del sector de Caixes d'Estalvis, prèviament autoritzades pel Banc d'Espanya, puguen superar el límit del 5 per 100 de quotes participatives emeses per una Caixa d'Estalvis en situacions d'excepcional gravetat que posen en perill l'efectivitat dels seus recursos propis, així com l'estabilitat, liquiditat i solvència de l'entitat emissora.

8. L'òrgan competent per a acordar cada emissió de quotes participatives serà l'Assemblea General, que podrà delegar esta competència en el Consell d'Administració de la Caixa.

Estarà prohibida l'adquisició originària de quotes participatives, per part de la Caixa o el seu grup econòmic; no obstant, sí que es podrà realitzar una adquisició derivativa, sempre que el valor nominal de les quotes que estiguen en poder de l'entitat o el seu grup consolidable no excedisca el 5 per 100 de les quotes totals emeses.

9. En els casos de fusió, la Caixa d'Estalvis emissora atorgarà als quotapartíps un termini mínim d'un mes, comptat des de la inscripció del corresponent acord en el Registre Mercantil, perquè estos

puguen, si ho desitgen, cedir les seues quotes a la Caixa. Esta haurà d'abonar per elles el valor de mercat determinat en l'apartat 4.

Si se supera el límit previst en l'apartat anterior, la Caixa haurà de procedir a l'alienació o amortització, en el termini màxim de tres mesos, d'eixe excés sobre el límit màxim permés.

10. L'excedent de lliure disposició que, d'acord amb l'apartat 4, corresponga a les quotes participatives es distribuirà entre els destins següents:

Fons de Reserva dels Quotapartípics.
Retribució efectiva dels Quotapartípics.
Fons d'Estabilització, si és el cas.

La retribució anual de les quotes i la seua distribució haurà de ser aprovada per l'Assemblea General, la qual haurà de tindre en compte el coeficient de solvència de la Caixa a l'hora de realitzar esta distribució.

Quan la Caixa d'Estalvis o grup consolidat a què pertanga presente un dèficit de recursos propis sobre el mínim legalment exigit, es destinarà al Fons de Reserva de Quotapartípics el 100 per 100 de l'excedent anual corresponent a les quotes i la retribució dels quotapartípics a càrrec del Fons d'Estabilització requerirà amb l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

11. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis podrà emetre quotes participatives d'associació, a les quals s'aplicarà el que disposen els apartats anteriors amb les adaptacions que establisca el Govern.

12. S'habilita el Govern per a regular els criteris per a l'assignació de les primes d'emissió, la retribució en efectiu a què es referix el paràgraf e) de l'apartat 4, i l'atribució de reserves que no procedisquen d'aplicació de resultats, si és el cas, de les quotes participatives, així com les partides que integren els recursos propis i les seues deduccions, podent establir límits o condicions a aquelles que presenten una eficàcia reduïda per a la cobertura de pèrdues.»

Segon. Es dona una nova redacció a l'article 11.4 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, que tindrà el caràcter de disposició bàsica, en els termes següents:

«Les Caixes d'Estalvi hauran de destinar a reserves o fons de previsió no imputables a riscos específics, un 50 per 100, com a mínim, d'aquella part dels excedents de lliure disposició que no siga atribuïble als quotapartípics. Este percentatge podrà ser reduït pel Banc d'Espanya quan els recursos propis superen en més d'un terç els mínims establits.»

Article 15. *Préstecs de valors per institucions d'inversió col·lectiva.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, que queda redactat com següix:

«3. Els valors i altres actius que integren la cartera no podran pignorar-se ni constituir garantia de cap classe, excepte per a servir de garantia en les operacions que la institució realitze en els mercats secundaris oficials. Si és el cas, els valors i actius que integren la cartera hauran d'estar depo-

sitats davall la custòdia dels depositaris regulats en la present Llei. No obstant, podran ser objecte d'operacions de préstec borsari o de préstec de valors amb els límits i garanties que establisca el ministre d'Economia.»

Article 16. *Flexibilització del règim de garanties.*

Primer. Es modifica la disposició addicional desena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre el següent tenor literal:

«1. Les normes de la present disposició s'aplicaran a les operacions financeres que es realitzen en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb este, sempre que en este concórreguen els requisits següents:

a) Que almenys una de les parts de l'acord siga una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió, o una entitat no resident autoritzada per a dur a terme les activitats reservades en la legislació espanyola a les referides entitats o empreses.

b) Que l'acord preveja la creació d'una única obligació jurídica que compregua totes les operacions financeres citades incloses en este i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tindran dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de les dites operacions. El saldo net haurà de ser calculat conforme al que establix l'acord de compensació contractual o en els acords que guarden relació amb este.

2. Es consideraran, als efectes d'esta disposició, operacions financeres les següents:

a) Les realitzades sobre els instruments financers prevists en el paràgraf 2n. de l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, inclosos els derivats de crèdit.

b) Les operacions dobles o amb pacte de recompra definides en la disposició addicional dotze d'esta Llei, siuen quins siuen els actius sobre els quals recauen, i, en general, les cessions temporals d'actius.

c) Els préstecs de valors.

d) Les garanties i les cessions en garantia o altres operacions amb finalitat directa o indirecta de garantia vinculades al mateix acord de compensació contractual que tinga per objecte deute públic, altres valors negociables o efectiu. L'execució de les operacions assenyalades en este paràgraf, si és el cas, es durà a terme en la forma prevista en l'acord de compensació contractual o en els acords que guarden relació amb este.

Les operacions financeres a què es referix este apartat seran vàlides i eficaces davant de tercers, siga quina siga la Llei que la regisca, sense més requisits que la seua formalització documental privada i l'entrega, transmissió o anotació registral dels valors, segons corresponga, i el depòsit o transferència de l'efectiu, s'aplicant el que disposa la disposició addicional sexta de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. La declaració del venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de les operacions financeres definides en els apartats anteriors realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb este, no podrà vore's limitada, restringida o afectada en qualsevol forma per un estat o sol·licitud de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració,

intervenció o concurs de creditors que afecte qualsevol de les parts d'este acord, les seues filials o sucursals.

En els supòsits en què una de les parts de l'acord de compensació contractual es trobe en una de les situacions concursals previstes en el paràgraf anterior, s'inclourà com a crèdit o deute de la part sotmesa en les dites situacions exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat conforme a les regles establides en este o en els acords que guarden relació ambell.

4. Les operacions financeres o l'acord de compensació contractual que les regula només podran ser impugnats a l'empara del paràgraf segon de l'article 878 del Codi de Comerç, per mitjà d'acció exercitada pels síndics de la fallida, en la qual es demostre frau en la dita contractació.»

Segon. Es dona una nova redacció a l'apartat 4 de la disposició addicional dotze de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que queda com seguix:

«4. Allò que preveuen els apartats 3 i 4 de la disposició addicional deu d'esta Llei s'aplicarà a les operacions previstes en l'apartat 1 d'esta disposició que es realitzen sobre altres actius financers en garantia de les obligacions generals concretes davant del Banc d'Espanya en exercici de les seues operacions de política monetària.»

CAPÍTOL III

Finançament de les xicotetes i mitjanes empreses

Article 17. *Cessió de crèdits amb una Administració pública.*

Es modifica l'article 100 del Reial Decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, de la manera següent:

U. S'addiciona un nou apartat 3 a l'article 100, del Reial Decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, del tenor següent:

«3. L'eficàcia de les segones i successives cessions dels drets de cobrament cedits pel contractista quedarà condicionada al compliment del que disposa el número anterior.»

Dos. Es modifica l'apartat 3, que passa a ser el 4, de l'article 100, del Reial Decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, i que queda amb la redacció següent:

«4. Una vegada que l'Administració tinga coneixement de l'acord de cessió, el manament de pagament haurà de ser expedit a favor del cessionari. Abans que la cessió s'informe de l'Administració, els manaments de pagament a nom del contractista o del cedent produiran efectes alliberadors.»

Tres. S'addiciona un nou apartat 5 a l'article 100, del Reial Decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, del tenor següent:

«5. En el cas de fallida del contractista cedent, no es declararà la nul·litat a què es referix l'arti-

cle 878, paràgraf 2.º, del Codi de Comerç, si es complixen els requisits següents:

- a) Que els crèdits cedits procedisquen de l'activitat empresarial del contractista cedent,
- b) Que el cessionari siga una entitat de crèdit,
- c) Que els crèdits objecte de cessió a l'empara de l'acord existisquen ja en la data de l'acord de cessió o nasquen de l'activitat empresarial que el contractista cedent duga a terme en el termini màxim d'un any a comptar d'esta data, o que conste en el contracte de cessió la identitat dels futurs deutors,
- d) Que el cessionari pague al cedent, al comptat o a termini, l'import dels crèdits cedits amb la deducció del cost del servici prestat,
- e) Que conste la certesa de la data de la cessió per algun dels mitjans establits en els articles 1.218 i 1.227 del Codi Civil o per qualsevol altre mitjà admés en Dret,
- f) Que s'acredite haver realitzat la notificació a què es referix l'apartat 2 del present article.»

Article 18. *Ampliació de l'objecte de la participació hipotecària.*

S'addiciona un nou paràgraf a l'apartat dos de la disposició addicional quinta de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, amb la redacció següent:

«Les participacions hipotecàries agrupades en els fons de titulització d'actius podran correspondre a préstecs i crèdits que no reunisquen els requisits establits en la Secció 2a. de la Llei 2/1981, de 25 de març, de Regulació del Mercat Hipotecari. Estes participacions s'emetraran i comercialitzaran amb la denominació de "certificats de transmissió d'hipoteca".»

Article 19. *Modificacions del règim jurídic i fiscal de les Entitats de Capital-Risc.*

Primer. Es dona una nova redacció a l'article 2.1 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i les seues Societats Gestores:

«1. Les Societats de Capital-Risc són societats anònimes l'objecte social principal de les quals consistix en la presa de participacions temporals en el capital d'empreses no financeres que, en el moment de la presa de participació, no cotitzen en el primer mercat de les Borses de Valors.»

Segon. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i les seues Societats Gestores:

«4. Als efectes d'esta Llei, també tindran la consideració d'empreses no financeres aquelles entitats l'activitat principal de les quals siga la tinença d'accions o participacions emeses per entitats pertanyents a sectors no financers.»

Tercer. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 16 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i les seues Societats Gestores:

«3. Es consideraran inversions pròpies de l'objecte de l'activitat de capital-risc previst en l'article 2.1 de la present Llei, la inversió en valors emesos

per empreses l'actiu de la qual estiga constituït en més d'un 50 per 100 per immobles sempre que es troben directament destinats a una finalitat o activitat empresarial que no siga l'estrictament immobiliària.»

Quart. Es dona una nova redacció al paràgraf primer de l'article 18.2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i de les seues Societats Gestores:

«2. Les entitats de capital-risc podran invertir fins al 25 per 100 del seu actiu en empreses pertanyents al seu grup o al de la seua societat gestora, tal com este es definix en l'article 4 de la Llei 24/1988, sempre que complisquen els requisits següents:

- a) Que els estatuts o reglaments prevegen estes inversions.
- b) Que l'entitat o, si és el cas, la seua societat gestora dispose d'un procediment intern formal, arreglat en el seu reglament intern de conducta, que permeta evitar conflictes d'interés i cerciorar-se que l'operació es realitza en interès exclusiu de l'entitat. La verificació del compliment d'estos requisits correspondrà a una comissió independent creada en el si del seu consell o a un òrgan intern de la societat gestora al qual s'encomane esta funció.
- c) Que en els fullets i en la informació pública periòdica de l'entitat s'informe amb detall de les inversions realitzades en entitats del grup.»

Quint. Es dona una nova redacció a l'article 23.2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i de les seues Societats Gestores:

«2. El capital social subscrit mínim serà de 1.200.000 euros, havent de desembossar en el moment de la seua constitució, almenys, el 50 per 100, i la resta, en una o diverses vegades, dins del termini de tres anys des de la constitució de la societat. Els desembossaments del capital social mínim hauran de realitzar-se en efectiu o en béns que integren el seu immobilitzat, no podent superar estos últims el 10 per 100 del seu capital social.

Els desembossaments addicionals al capital social mínim o les posteriors ampliacions d'este podran realitzar-se, a més, en immobilitzat o actius financers aptes per a la inversió conforme a la secció 2a. del capítol II del Títol I d'esta Llei.»

Sext. S'incorpora un segon paràgraf en l'article 23.4 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i de les seues Societats Gestores:

«4. La transformació, fusió, escissió i les altres operacions societàries que realitze una societat de capital-risc o que conduïsquen a la creació d'una societat de capital-risc, requeriran l'aprovació prèvia del ministre d'Economia, aplicant-se el que disposa l'article 8 de la present Llei.»

Sèptim. S'afeg a l'apartat 3 de l'article 69 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, el paràgraf següent:

«(...) Així mateix, les rendes positives posades de manifest en la transmissió o reembossament d'accions o participacions representatives dels fons propis de les societats i fons de capital risc gaudiran de la deducció prevista en l'article 28.5 d'esta Llei, siga quin siga el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.»

CAPÍTOL IV

Impuls a l'ús de tècniques electròniques

Article 20. Efectes jurídics de la contractació electrònica.

Primer. S'introdueix el següent apartat 2 a l'article 79 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passant a ser el fins ara article 79 l'apartat 1 d'este:

«2. D'acord amb el que establisquen les normes que, amb caràcter general, regulen la contractació per via electrònica, s'habilita al ministre d'Economia per a regular les especialitats de la contractació de servicis d'inversió de forma electrònica, garantint la protecció dels legítims interessos de la clientela i sense perjudi de la llibertat de contractació que, en els seus aspectes substantius i amb les limitacions que pogueren emanar d'altres disposicions legals, haja de presidir les relacions entre les empreses de servicis d'inversió i la seua clientela.»

Segon. S'afeg un nou paràgraf g) en l'apartat 2 de l'article 48 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, amb la redacció següent:

«g) Regular les especialitats de la contractació de servicis bancaris de forma electrònica d'acord amb el que establisquen les normes que, amb caràcter general, regulen la contractació per via electrònica.»

Article 21. Diners electrònics.

Primer. Tindran la consideració d'Entitats de Diners Electrònics aquelles entitats de crèdit distintes de les definides en el paràgraf a), apartat 1 de l'article 1 del Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, l'activitat principal de les quals, en els termes que reglamentàriament es determinen, consistisca a emetre mitjans de pagament en forma de diners electrònics.

Segon. S'entendrà per diners electrònics el valor monetari representat per un crèdit exigible al seu emissor:

- a) Emmagatzemat en un suport electrònic,
- b) Emés al rebre fons d'un import el valor del qual no serà inferior al valor monetari emés,
- c) Acceptat com a mitjà de pagament per empreses distintes de l'emissor.

Cap entitat de crèdit que pretenga realitzar l'activitat d'emetre mitjans de pagament en forma de diners electrònics podrà rebre fons per un import superior al valor monetari emés.

Tercer. La recepció de fons, de conformitat amb el que establix la paràgraf b) de l'apartat anterior, no constituirà recepció de fons reembossables del públic si els fons rebuts es canvien immediatament per diners electrònics.

La recepció de fons, de conformitat amb el que establix el paràgraf b) de l'apartat anterior, tindrà el mateix tractament que els depòsits als efectes de la cobertura d'estos pels fons de garantia de depòsits de bancs, Caixes d'Estalvis i cooperatives de crèdit, si el suport a què s'incorporen és nominatiu o estan lligats a un compte representatiu d'un depòsit constituït pel seu titular.

Quart. Cap persona física o jurídica, nacional o estrangera, podrà, sense haver obtingut l'autorització per a actuar com a entitat de crèdit i trobar-se inscrita en

els corresponents registres, exercir en el territori espanyol l'activitat comercial d'emetre diners electrònics.

La denominació de «Entitats de Diners Electrònics», així com la seua abreviatura «E.D.E.» quedarà reservada a estes entitats, les quals estaran obligades a incloure-les en la seua denominació social, en la forma que reglamentàriament es determine.

Quint. Correspondrà al ministre d'Economia, amb un informe previ del Banc d'Espanya, autoritzar la creació d'Entitats de Diners Electrònics.

Correspondrà al Banc d'Espanya el control i la inspecció de totes les Entitats de Diners Electrònics, i la seua inscripció en el registre que es crearà a este efecte.

Sext. A les Entitats de Diners Electrònics se'ls aplicarà, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen, a més de la present Llei, el Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees; els Títols II a VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit; la Llei 13/1992, d'1 de juny, de Recursos Propis i Supervisió en Base Consolidada de les Entitats Financeres i la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre Mesures de Prevenció del Blanqueig de Capitals, així com les disposicions de caràcter general que despleguen les citades normes amb rang de Llei.

A les Entitats de Diners Electrònics se'ls aplicarà, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen, el règim sancionador previst en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

Sèptim. Quan els diners electrònics emesos per l'entitat siguen acceptats com a mitjà de pagament únicament per qualsevol filial de l'entitat que realitze funcions operatives o altres funcions auxiliars relatives als diners electrònics emesos o distribuïts per l'entitat, per l'empresa matriu de l'entitat o per qualsevol filial de la dita empresa matriu, aquella podrà quedar eximida de l'aplicació de les disposicions de la present Llei i les seues normes de desplegament segons el procediment que estableisca el Govern, que podrà establir obligacions específiques de remissió periòdica d'informació com a condició per a l'obtenció i manteniment de la dita excepció.

Les Entitats de Diners Electrònics autoritzades en altres Estats membres de la Unió Europea a què s'haguera concedit en aquells una exempció de les previstes en l'article 8 de la Directiva 2000/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre del 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diners electrònics i el seu exercici així com la supervisió cautelar de les dites entitats, no gaudiran a Espanya del dret d'establiment ni de lliure prestació de servicis previst per a les entitats de crèdit comunitàries autoritzades en estos Estats.

Octau. El portador de diners electrònics podrà, durant el període de validesa, sol·licitar a l'emissor que li'ls reembosse al valor nominal per monedes i bitllets de banc o per transferència a un compte, sense altres gastos que aquells que resulten estrictament necessaris per a realitzar l'operació.

El contracte entre l'emissor i el portador estipularà clarament les condicions de reembossament, podent prevore un límit mínim per a este, que no podrà superar els deu euros.

Nové. Es faculta el Govern per a desplegar el règim jurídic aplicable a la creació i les condicions d'exercici de l'activitat de les Entitats de Diners Electrònics, i, en particular, per a l'establiment del seu capital inicial mínim, exigències de recursos propis permanents, règim d'inversions, així com les limitacions a les seues activitats comercials.

Deu. L'apartat 2 de l'article 28 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, queda redactat de la manera següent:

«2. S'entendran, en particular, reservades a les entitats de crèdit:

a) L'activitat definida en el paràgraf a) de l'apartat 1, de l'article 1 del Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

b) La captació de fons reembossables del públic, siga quin siga el seu destí, en forma de depòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlegs que no estiguen subjectes a les normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors.

c) L'activitat comercial d'emetre diners electrònics.»

Onze. L'article 1 del Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda redactat de la forma següent:

«Article 1. *Definició.*

1. Als efectes de la present disposició, i d'acord amb la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març del 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, s'entén per "entitat de crèdit":

a) Qualsevol empresa que tinga com a activitat típica i habitual rebre fons del públic en forma de depòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlegs que comporten l'obligació de la seua restitució, aplicant-los per compte propi a la concessió de crèdits o operacions d'anàloga naturala.

b) Qualsevol empresa o qualsevol altra persona jurídica, distinta de l'arreglada en el paràgraf a) anterior que emeta mitjans de pagament en forma de diners electrònics.

2. Es conceptuen entitats de crèdit:

- a) L'Institut de Crèdit Oficial.
- b) Els Bancs.
- c) Les Caixes d'Estalvis i la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.
- d) Les Cooperatives de Crèdit.
- e) Els Establiments Financers de Crèdit.
- f) Les Entitats de Diners Electrònics.»

CAPÍTOL V

Protecció de clients de servicis financers

SECCIÓ 1a. DEFENSA DEL CLIENT DE SERVICIS FINANCERS

Article 22. *Creació dels òrgans de defensa del client de servicis financers.*

Es creen els òrgans següents:

El Comissionat per a la Defensa del Client de Servicis Bancaris.

El Comissionat per a la Defensa de l'Inversor.

El Comissionat per a la Defensa de l'Assegurat i del Partícip en Plans de Pensions.

Els Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Bancaris, per a la Defensa de l'Inversor i per a la Defensa de l'Assegurat i del Partícip en Plans de Pensions, estaran

adscriu orgànicament al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, respectivament.

Article 23. *Objecte.*

Els Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Financers previstos en l'article anterior tindran per objecte protegir els drets de l'usuari de servicis financers dins del respectiu àmbit material de competències del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Allò que s'ha expressat en el paràgraf anterior s'entendrà sense perjudi de la utilització per part dels usuaris de servicis financers d'altres sistemes de protecció previstos en la legislació vigent, en especial, la normativa arbitral i de consum.

Article 24. *Funcions.*

Els Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Financers duran a terme les funcions següents:

a) Atendre les queixes i reclamacions que presenten els usuaris de servicis financers, que estiguen relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts, ja deriven dels contractes, de la normativa de transparència i protecció de la clientela o de les bones pràctiques i usos financers, i remetre als servicis de supervisió corresponents aquells expedients en què s'aprecien indicis d'incompliment o trencament de normes de transparència i protecció de la clientela.

b) Assessorar els usuaris de servicis financers sobre els seus drets en matèria de transparència i protecció a la clientela, així com sobre les vies legals existents per al seu exercici.

Article 25. *Nomenament dels titulars.*

Primer. Els Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Financers seran persones de prestigi reconegut en l'àmbit econòmic o financer, amb, almenys, deu anys d'experiència professional.

El mandat dels Comissionats tindrà una duració de cinc anys, sense possible renovació per al mateix càrrec.

Segon. El Comissionat per a la Defensa del Client de Servicis Bancaris serà nomenat pel ministre d'Economia, oït el governador del Banc d'Espanya.

El Comissionat per a la Defensa de l'Inversor serà nomenat pel ministre d'Economia, oït el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

El Comissionat per a la Defensa de l'Assegurat i del Participi en Plans de Pensions serà nomenat pel ministre d'Economia, oït el director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

Els nomenaments a què es referixen els paràgrafs anteriors es produiran oït el Consell de Consumidors i Usuaris.

Tercer. Els Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Financers actuaran d'acord amb els principis d'independència i autonomia quant als criteris i directrius a aplicar en l'exercici de les seues funcions.

Quart. S'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que disposa esta Llei respecte de la figura dels Comissionats i, en particular, el relatiu al seu nomenament, rang jeràrquic, procediment de resolució de les queixes i reclamacions i contingut de la memòria anual a què es referix l'article següent.

Article 26. *Memòria anual.*

Anualment es publicarà una Memòria de cada un dels Comissionats per a la Defensa del Client de Servicis Financers en què, almenys, haurà d'incloure's el resum estadístic de les consultes i reclamacions ateses, així com el comentari sobre els informes emesos i les entitats afectades, amb indicació, si és el cas, del caràcter favorable o desfavorable per al reclamant.

Article 27. *Adscripció orgànica i funcional dels Servicis de Reclamacions.*

El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions adscriuran el seu respectiu Comissionat per a la Defensa del Client dels Servicis Financers els seus Servicis de Reclamacions o unitats administratives equivalents, per a la realització de les funcions tècniques que el dit Comissionat té encomanades, donant el suport administratiu i tècnic per a la tramitació de consultes i reclamacions.

Article 28. *Finestreta única.*

Qualsevol consulta o reclamació a què es referix l'article 24 de la present Llei podrà ser presentada indistintament davant de qualsevol dels Comissionats, amb independència del seu contingut.

Article 29. *Departament d'atenció al client i Defensor del Client.*

Primer. Les entitats de crèdit, les entitats asseguradores i les empreses de servicis d'inversió estaran obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els usuaris de servicis financers puguen presentar, relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. A estos efectes, les entitats hauran de comptar amb un departament o servici d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

Les dites entitats podran, bé individualment, bé agrupades per branques d'activitat, proximitat geogràfica, volum de negoci o qualsevol altre criteri, designar un Defensor del Client, que haurà de ser una entitat o expert independent de reconegut prestigi, i a qui correspondrà atendre i resoldre els tipus de reclamacions que se sotmeten a la seua decisió en el marc del que dispose el seu reglament de funcionament, així com promoure el compliment de la normativa de transparència i protecció de la clientela i de les bones pràctiques i usos financers.

Segon. La decisió del Defensor del Client favorable a la reclamació vincularà l'entitat. Esta vinculació no serà obstacle a la plenitud de tutela judicial, al recurs a altres mecanismes de solució de conflictes ni a la protecció administrativa.

Article 30. *Procediment.*

Primer. Per a l'admissió i tramitació de reclamacions davant del Comissionat per a la Defensa del Client de Servicis Financers corresponent serà imprescindible acreditar haver-les formulat prèviament, per escrit, dirigides al departament o servici d'atenció al client o, si és el cas, al Defensor del Client. Estos hauran de justificar la recepció per escrit de les reclamacions que se'ls presenten i resoldre-les o denegar-les igualment per escrit i motivadament. Així mateix el reclamant haurà d'acre-

ditar que ha transcorregut el termini de dos mesos des de la data de presentació de la reclamació sense que haja sigut resolta o que ha sigut denegada l'admissió de la reclamació o desestimada la seua petició.

Segon. Rebuda la reclamació pel Comissionat per a la Defensa del Client de Servicis Financers competent, es verificarà la concurrència d'alguna de les circumstàncies previstes en els apartats anteriors i, si es complixen els requisits necessaris, es procedirà a l'obertura d'un expedient per cada reclamació, en el qual s'inclouran totes les actuacions relacionades amb esta; en cas contrari, es requerirà el reclamant per a completar la informació en el termini de deu dies, amb advertència que si així no ho fera es dictarà un informe en què es considerarà desistit de la seua reclamació.

Article 31. *Habilitació per a desplegament reglamentari.*

El ministre d'Economia establirà els requisits a respectar pel departament o servici d'atenció al client i el Defensor del Client, així com el procediment a què sotmeta la resolució de les reclamacions, podent amb este fi exigir, si és el cas, les adequades mesures de separació dels seus integrants dels restants servicis comercials o operatius de les entitats, sotmetre a verificació administrativa el seu reglament de funcionament o qualssevol altres característiques del servici, i exigir la inclusió, en una memòria anual de les entitats, d'un resum amb els aspectes més destacables de l'actuació del departament o servici d'atenció al client i el Defensor del Client durant l'exercici que corresponga.

SECCIÓ 2a. DISPOSICIONS RELATIVES A L'ASSEGURANÇA DE RESPONSABILITAT CIVIL DE CIRCULACIÓ D'AUTOMÒBILS

Article 32. *Modificacions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per a la tramitació i liquidació de sinistres en l'Estat de residència del perjudicat.*

Primer. S'afeg un nou paràgraf g) a l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, haurà de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels Estats de l'Espai Econòmic Europeu distint d'Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat distint del de residència del perjudicat o en un país firmant del sistema de Carta Verda.»

Segon. S'afeg un nou paràgraf g) a l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, haurà de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels Estats de l'Espai Econòmic Europeu distint d'Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat distint del de residència del perjudicat o en un país firmant del sistema de Carta Verda.»

Tercer. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 86 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades i s'afeguen a este article dos nous apartats, el 3 i el 4, amb la redacció següent:

«2. Les entitats asseguradores a què es referix l'apartat precedent que pretenguen celebrar contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, hauran de nomenar, a més, un representant, persona física que residisca habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estiga establida. Les seues facultats seran exclusivament les següents:

a) Atendre les reclamacions que presenten els tercers perjudicats. A este efecte hauran de tindre poders suficients per a representar l'entitat asseguradora inclús per al pagament de les indemnitzacions i per a defensar-la davant dels tribunals i autoritats administratives espanyoles.

b) Representar l'entitat asseguradora davant de les autoritats judicials i administratives espanyoles competents en tot allò que concernix el control de l'existència i validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulte de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

c) Exercir, si és el cas, les funcions a què es referix l'apartat 1 anterior.

3. Si l'entitat asseguradora no haguera designat el representant a què es referix l'apartat 2 anterior, assumirà les funcions d'este el representant designat a Espanya per a la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, quan el perjudicat tinga la seua residència a Espanya.

4. Els representants a què es referixen els apartats 2 i 3 anteriors no constituiran per ells mateixos una sucursal i, en conseqüència, no podran realitzar operacions d'assegurança directa en nom de l'entitat asseguradora representada.»

Article 33. *Modificacions al text refós de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicles de Motor, aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per a la tramitació i liquidació de sinistres en l'Estat de residència del perjudicat.*

Primer. S'afeg a l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicles de Motor, text refós aprovat per Decret 632/1968, de 21 de març, segons la redacció donada per la disposició addicional octava de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, un nou paràgraf, la f), amb la redacció següent:

«f) Reembossar les indemnitzacions satisfetes als perjudicats residents en altres Estats de l'Espai Econòmic Europeu pels organismes d'indemnització, en els supòsits següents:

Quan el vehicle causant de l'accident tinga el seu estacionament habitual a Espanya, en el cas que no puga identificar-se l'entitat asseguradora.

Quan l'accident haja ocorregut a Espanya, en el cas que no puga identificar-se el vehicle causant.

Quan l'accident haja ocorregut a Espanya, en el cas de vehicles amb estacionament habitual en tercers països adherits al sistema de la Carta Verda.»

Segon. S'afeg a l'article 8 de la mateixa Llei un nou apartat, 1 bis, amb la redacció següent:

«1 bis. El Consorci de Compensació d'Assegurances assumirà les funcions que com a organisme d'informació li atribueixen els articles 24 i 25 d'esta Llei.»

Tercer. Es crea un nou Títol en la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehícles de Motor, text refós aprovat per Decret 632/1968, de 21 de març, el Títol III, amb la redacció següent:

«TÍTOL III

Dels sinistres ocorreguts en un Estat distint del de residència del perjudicat, en relació amb l'assegurament obligatori

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 20. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions d'este Títol s'aplicaran als sinistres causats per vehicles que tinguen el seu estacionament habitual i estiguen assegurats en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, sempre que:

El lloc d'ocurrència del sinistre siga Espanya i el perjudicat tinga la seua residència en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

El lloc d'ocurrència del sinistre siga un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu distint d'Espanya i el perjudicat tinga la seua residència a Espanya.

Els sinistres ocorreguts en tercers països adherits al sistema de la Carta Verda quan el perjudicat tinga la seua residència habitual a Espanya, o quan el vehicle causant tinga el seu estacionament habitual i estiga assegurat a Espanya.

2. El que disposen els articles 21, 22, 26 i 27 de la present Llei no s'aplicarà quan el sinistre haja sigut causat per un vehicle que tinga el seu estacionament habitual i estiga assegurat en l'Estat de residència del perjudicat.

3. El que disposa l'article 29 de la present Llei resultarà també aplicable als accidents causats per vehicles de tercers països adherits al Conveni Multilateral de Garantia.

CAPÍTOL II

Representant encarregat de la tramitació i liquidació en el país de residència del perjudicat dels sinistres ocorreguts en un Estat distint del de residència d'este últim

Article 21. *Elecció, poders i funcions del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres designat per les entitats asseguradores autoritzades a Espanya en cada un dels Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. Les entitats asseguradores domiciliades a Espanya i les sucursals de tercers països establides en territori espanyol hauran de designar, en els restants Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, un representant per a la tramitació i liquidació, en l'Estat de residència del perjudicat, dels sinistres prevists en l'apartat 1 de l'article 20 de la present Llei.

2. El representant haurà de residir o estar establert en l'Estat membre en què haja d'exercir les

seues funcions i disposar de poders suficients per a representar l'entitat asseguradora i satisfer, en la seua integritat, les indemnitzacions als perjudicats. A este efecte, haurà de demanar tota la informació necessària i adoptar les mesures oportunes per a la negociació de la liquidació en l'idioma o idiomes oficials de l'Estat de residència del perjudicat.

3. Les entitats asseguradores disposaran de plena llibertat per a designar estos representants, que podran actuar per compte d'una o diverses entitats. Així mateix, hauran de comunicar la seua designació, nom i direcció als organismes d'informació dels distints Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

4. El que disposen els apartats anteriors no resultarà d'aplicació quan el perjudicat tinga la seua residència a Espanya.

Article 22. *Procediment de reclamació dels perjudicats no residents a Espanya davant de les entitats asseguradores autoritzades a Espanya o els representants per a tramitació i liquidació de sinistres per estes designats en la resta dels Estats de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. El perjudicat podrà presentar la reclamació davant de l'entitat asseguradora establida a Espanya o davant del representant designat per esta en el seu país de residència.

L'entitat asseguradora o el seu representant donaran contestació a la reclamació en un termini de tres mesos des de la seua presentació, havent de presentar-se una oferta motivada si s'ha determinat la responsabilitat i quantificat el dany. En cas contrari, o si la reclamació haguera sigut rebutjada, donarà una resposta motivada a allò que es planteja en la reclamació.

2. Transcorregut el termini mencionat en l'apartat anterior sense que s'haja presentat una oferta motivada, es meritaren interessos de demora d'acord amb el que preveu la legislació que en cada cas resulte d'aplicació, en atenció al lloc d'ocurrència del sinistre.

3. L'incompliment del que disposa l'apartat 1 anterior constituirà una infracció administrativa d'acord amb el que disposen els articles 40.4 h) i 40.5 b) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

4. L'acció del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres no serà prou per a modificar el dret material que s'haja d'aplicar en el cas concret, ni per a atribuir la competència als òrgans jurisdiccionals de l'Estat membre de residència del perjudicat, excepte allò que es preveu en les normes de dret internacional públic i privat sobre la Llei aplicable als accidents de circulació i sobre l'atribució de competències jurisdiccionals.

Article 23. *Procediment de reclamació del perjudicat amb residència a Espanya davant de les entitats asseguradores autoritzades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o davant dels representants per a tramitació i liquidació de sinistres per estes designats a Espanya.*

1. El perjudicat amb residència a Espanya, en els supòsits prevists en l'apartat 1 de l'article 20 d'esta Llei, podrà dirigir-se directament a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o al representant a Espanya per a la tramitació de sinistres designat per esta.

2. L'acció del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres no serà suficient per a atribuir la competència a òrgans jurisdiccionals de l'Estat membre de residència del perjudicat, excepte en allò que preveuen les normes de dret internacional privat sobre atribució de competències jurisdiccionals.

CAPÍTOL III

Organisme d'informació

Article 24. *Designació i funcions de l'Organisme d'informació*

1. El Consorci de Compensació d'assegurances actuarà com a organisme d'informació, en els supòsits previstos en l'apartat 1 de l'article 20 d'esta Llei, a fi de subministrar al perjudicat la informació necessària perquè pugui reclamar a l'entitat asseguradora o al seu representant per a la tramitació i liquidació de sinistres. A estos efectes assumirà les funcions següents:

a) Facilitar informació relativa al número de matrícula dels vehicles amb estacionament habitual a Espanya; número de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria que cobrisca el vehicle, amb estacionament habitual a Espanya, amb indicació de la data d'inici i fi de vigència de la cobertura; entitat asseguradora que cobreix la responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria, així com el nom i l'adreça del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres designats per les entitats asseguradores.

La dita informació haurà de conservar-se durant set anys a partir de la data de l'expiració del registre del vehicle o de l'expiració de la pòlissa d'assegurança.

b) Coordinar l'arreglació de la informació i la seua difusió.

c) Prestar assistència a les persones que tinguen dret a conèixer la informació.

2. Als efectes de la informació prevista en el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, caldrà ajustar-se a allò que disposa l'article 2.2 de la present Llei i les seues normes reglamentàries de desplegament.

Article 25. *Obtenció d'informació del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances prestarà assistència i facilitarà la informació a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 24 de la present Llei, als perjudicats d'accidents de circulació ocorreguts en un país distint del de la seua residència habitual, sempre que es complisca alguna de les condicions següents:

El perjudicat tinga la seua residència a Espanya.
El vehicle causant del sinistre tinga el seu estacionament habitual a Espanya.
El sinistre s'haja produït a Espanya.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances facilitarà, així mateix, al perjudicat el nom i l'adreça del propietari, conductor habitual, o titular legal del vehicle amb estacionament habitual a Espanya, si aquell tinguera un interès legítim a obtindre la dita informació. A estos efectes la Direcció General de Trànsit o l'entitat asseguradora proporcionarà estes dades al Consorci de Compensació

d'Assegurances, establint-se, en tot cas, les mesures tècniques i organitzatives necessàries per a assegurar la confidencialitat, seguretat i integritat de les dades i les garanties, obligacions, i drets reconeguts en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

A la informació de què dispose el Consorci de Compensació d'Assegurances tindran accés, a més dels perjudicats, els asseguradors d'estos, els organismes d'informació d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils en la seua qualitat d'organisme d'indemnització, i els organismes d'indemnització d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, així com els fons de garantia d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

CAPÍTOL IV

Organisme d'indemnització

Article 26. *Designació.*

En els supòsits previstos per l'apartat 1 de l'article 20, l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) tindrà la consideració d'organisme d'indemnització davant del qual els perjudicats amb residència a Espanya podran presentar reclamació d'indemnització en els supòsits previstos en l'article 27.

Article 27. *Reclamacions davant d'Ofesauto en la seua condició d'organisme d'indemnització espanyol.*

1. Els perjudicats amb residència a Espanya podran presentar davant d'Ofesauto, en la seua condició d'organisme d'indemnització espanyol, reclamació en els supòsits següents: si en el termini de tres mesos, a partir de la data en què el perjudicat haja presentat la seua reclamació d'indemnització a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o al seu representant per a la tramitació i liquidació de sinistres designat a Espanya, cap dels dos ha formulat resposta motivada a allò que es planteja en la reclamació, o si l'entitat asseguradora no haguera designat cap representant per a la tramitació i liquidació de sinistres a Espanya, llevat que el perjudicat haja presentat una reclamació d'indemnització directament a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident i haja rebut d'esta una resposta motivada en els tres mesos següents a la presentació de la reclamació.

No obstant, el perjudicat no podrà presentar una reclamació a Ofesauto en la seua condició d'organisme d'indemnització, si ha exercitat el dret d'acció directa contra l'asseguradora.

2. Ofesauto, en la seua condició d'organisme d'indemnització, donarà resposta a la reclamació d'indemnització en un termini de dos mesos, a comptar de la data en què esta li siga presentada pel perjudicat resident a Espanya, sense que pugui condicionar el pagament de la indemnització a la prova per part del perjudicat resident a Espanya que la persona responsable no pot pagar o es nega a fer-ho. No obstant, posarà terme a la seua intervenció si l'entitat asseguradora o el seu representant per a la tramitació i liquidació de sinistres designat a Espanya dona, amb posterioritat, una resposta motivada a la reclamació, o si té coneixement amb posterioritat que el perjudicat ha exercitat el dret d'acció directa contra l'asseguradora del vehicle responsable.

3. Ofesauto, en la seua condició d'organisme d'indemnització espanyol, informará immediatament l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o el seu representant per a la tramitació i liquidació de sinistres designat a Espanya, l'organisme d'indemnització de l'Estat en què estiga ubicat l'establiment de l'entitat asseguradora que va emetre la pòlissa i, si es coneix la seua identitat, la persona causant de l'accident, que ha rebut una reclamació del perjudicat i que donarà resposta a esta en un termini de dos mesos a comptar des de la data de la seua presentació.

4. La intervenció d'Ofesauto en la seua condició d'organisme d'indemnització espanyol, es limita als supòsits en què l'entitat asseguradora no complisca les seues obligacions i serà subsidiària d'esta.

Article 28. *Dret de repetició entre organismes d'indemnització, subrogació i reembossament.*

Ofesauto, en la seua qualitat d'organisme d'indemnització espanyol, una vegada haja indemnitzat el perjudicat resident a Espanya, tindrà dret a reclamar de l'organisme d'indemnització de l'Estat membre en què es trobe l'establiment de l'entitat asseguradora que va emetre la pòlissa el reembossament de l'import satisfet en concepte d'indemnització.

Ofesauto, en la seua qualitat d'organisme d'indemnització de l'Estat membre en què es troba l'establiment de l'asseguradora que va emetre la pòlissa, una vegada que haja reembossat a l'organisme d'indemnització de l'Estat de residència del perjudicat l'import abonat per este al perjudicat en concepte d'indemnització, se subrogarà en els drets del perjudicat.

Article 29. *No identificació del vehicle o de l'entitat asseguradora.*

Si no fóra possible identificar el vehicle o si, transcorreguts dos mesos des de l'accident, no fóra possible identificar l'entitat asseguradora, el perjudicat resident a Espanya podrà sol·licitar una indemnització a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto), en la seua qualitat d'organisme d'indemnització, pels límits de l'assegurament de subscripció obligatòria vigents en el país d'ocurrència del sinistre. Este organisme d'indemnització, una vegada pagada la indemnització i per l'import satisfet, passarà a ser creditor:

Del fons de garantia de l'Estat membre en què el vehicle tinga el seu estacionament habitual, en el cas que no puga identificar-se l'entitat asseguradora.

Del fons de garantia de l'Estat membre en què haja ocorregut l'accident, en el cas que no puga identificar-se el vehicle.

Del fons de garantia de l'Estat membre en què haja ocorregut l'accident, en el cas de vehicles de tercers països adherits al sistema de la Carta Verda.

CAPÍTOL V

Col·laboració i acords entre Organismes. Llei aplicable i jurisdicció competent

Article 30. *Col·laboració i acords entre organismes.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances col·laborarà amb la resta d'organismes d'informació de l'Espai Econòmic Europeu a fi de facilitar

l'accés a la seua informació als residents en altres països distints d'Espanya.

Per a l'adequat compliment de les funcions que s'atribuïxen en la present Llei, el Consorci podrà celebrar acords amb organismes d'informació, organismes d'indemnització i amb aquelles organitzacions i institucions creades o designades per a la gestió dels sinistres a què es referix l'article 20 d'esta Llei, en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

2. L'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) podrà celebrar acords amb els organismes d'indemnització, organismes d'informació o altres institucions creades o designades per a la gestió dels sinistres a què es referix l'article 20 d'esta Llei, en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Article 31. *Llei aplicable i jurisdicció competent.*

Sense perjudi del que disposen les normes de dret internacional privat, als sinistres a què es referix el present Títol, se'ls aplicarà la legislació de l'Estat en el territori del qual haja ocorregut l'accident, sent competents els jutges i Tribunals de tal Estat.»

Article 34. *Modificacions a l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per a la tramitació i liquidació de sinistres en l'Estat de residència del perjudicat.*

Primer. L'apartat 3 de l'article 16 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«3. Elaborar plans i programes de prevenció i reducció de sinistres i desenrotllar-los a través de les corresponents campanyes i mesures preventives.»

Segon. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 16 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«4. Concertar convenis amb fons de garantia o altres institucions relacionades amb les assegurances obligatòries, a fi de facilitar el respectiu compliment de les seues funcions en l'àmbit de les assegurances obligatòries i qualssevol altres que li atribuïsquen les normes legals o reglamentàries vigents.»

SECCIÓ 3a. ALTRES NORMES DE PROTECCIÓ

Article 35. *Infraccions per deficiències d'organització administrativa i control intern.*

Primer. S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit:

U. S'afeg un nou paràgraf n) en l'article 4, de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Inter-

venció de les Entitats de Crèdit, amb el següent tenor literal:

«n) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable a què pertanga, les deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf r) en l'article 5, de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, amb la redacció següent:

«r) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable a què pertanga, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per les autoritats competents, i sempre que això no constituïska una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

Segon. S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

U. S'afeg un nou paràgraf e) bis en l'article 99, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«e) bis. Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf c) bis en l'article 100, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«c) bis. Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors les deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada que haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per les autoritats competents i sempre que això no constituïska infracció molt greu.»

Tercer. S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades:

U. S'afeg un nou paràgraf q) a l'apartat 3 de l'article 40, de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf q) a l'apartat 4 de l'article 40, de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per

les autoritats competents, i sempre que això no constituïska una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'apartat anterior.»

Article 36. Règim dels establiments de canvi de moneda.

Primer. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant, l'activitat professional exercida per persones físiques o jurídiques distintes de les entitats de crèdit, descrita en l'apartat següent, queda subjecta a l'autorització administrativa prèvia del Banc d'Espanya.»

Segon. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que queda redactat de la manera següent:

«Per a obtindre i conservar la mencionada autorització caldrà que els titulars o responsables de l'activitat compten amb reconeguda honorabilitat comercial i professional, així com, en el cas que l'activitat incloga la gestió de transferències amb l'exterior, que, per a garantir una gestió sana i prudent de l'establiment, es considere adequada, en els termes que es fixen reglamentàriament, la idoneïtat dels accionistes que de forma directa o indirecta posseïsquen participacions en el capital o drets de vot de l'establiment que representen un percentatge igual o superior al 5 per cent d'estos.»

Tercer. Es modifica l'últim paràgraf i, a continuació s'introdueixen dos paràgrafs en l'apartat 2 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, que queda redactat de la manera següent:

«A més, reglamentàriament s'establirà l'exigència d'especials requisits de naturalesa societària als establiments que realitzen operacions de venda de bitllets estrangers o xecs de viatger o gestió de transferències internacionals, així com les mesures necessàries per a garantir el manteniment de tots els requisits exigits per a obtindre l'autorització.

Correspondrà al Banc d'Espanya la supervisió i el control dels establiments de canvi de moneda autoritzats per a la venda de bitllets estrangers o xecs de viatger o gestió de transferències internacionals. Quan es tracte d'establiments autoritzats únicament per a la realització d'operacions de compra, la vigilància i el control del compliment de les disposicions relatives al règim de transparència de les operacions i informació a la clientela sobre estes correspondrà a l'Administració que tinga atribuïdes les competències relatives a la defensa de consumidors i usuaris.

El que s'ha assenyalat anteriorment s'entén sense perjudi de les competències atribuïdes en matèria de blanqueig de capitals i de les competències del Banc d'Espanya per a exigir a tots els establiments inscrits en els seus registres les informacions, inclús d'orde estadístic, que considere necessàries per a la seua correcta gestió.»

Quart. Es dona la següent nova redacció al paràgraf primer de l'apartat tres de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social:

«El règim sancionador aplicable als titulars d'establiments de canvi de moneda, així com als seus

administradors i directius, serà l'establert en el Títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, amb les adaptacions que reglamentàriament s'establisquen atenent l'especial naturalesa de les seues funcions, així com el procediment sancionador establert per als subjectes que participen en els mercats financers. En el cas que el titular de l'establert de canvi estiga autoritzat per a la gestió de transferències amb l'exterior, el règim previst en este paràgraf arribarà també a les persones físiques o jurídiques que posseïsquen, directament o indirectament, una participació en el seu capital o en els drets de vot que represente un percentatge igual o superior al 10 per 100 d'estos.»

Quint. Es dona la següent nova redacció al paràgraf tercer de l'apartat tres de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social:

«Sense perjudic del que antecedit serà competent per a instruir els pertinents expedients i per a imposar les sancions, siga quina siga la seua graduació, el Banc d'Espanya.»

Sext. Es dona la següent nova redacció a l'apartat 4 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social:

«Les persones físiques o jurídiques, distintes de les entitats de crèdit, que, sense haver obtingut la preceptiva autorització ni estar inscrites en els registres corresponents del Banc d'Espanya, efectuen amb el públic amb caràcter professional operacions de canvi de moneda estrangera, o oferisquen al públic la realització d'estes, podran ser sancionades i requerides pel Banc d'Espanya, segons el que preveu l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, i se'ls aplicarà la disposició addicional deu de la dita Llei, tot això amb les adaptacions que reglamentàriament s'establisquen.»

Sèptim. S'introdueix un nou apartat 4 bis en l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social:

«4 bis. Els establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior hauran de sotmetre's en tot cas a l'auditoria de comptes prevists en l'article 1.2 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes.»

Octau. L'apartat cinc de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, passarà a tindre la redacció següent:

«Cinc. Sense perjudic de les habilitacions específiques contingudes en este article, es faculta el Govern, amb caràcter general, per a desplegar els seus preceptes regulant, amb este fi, el règim aplicable a l'activitat de canvi de moneda estrangera a Espanya i, si és el cas, en l'exterior dels titulars autoritzats a Espanya. En particular, en el cas de titulars autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior, este règim reglamentari podrà establir controls previs a l'adquisició directa o indirecta de participacions en el capital o drets de vot que representen un percentatge igual o superior al deu per cent d'estos, requisits mínims de capital i fons propis, així com altres mesures adequades per a reforçar la solvència i liquiditat d'estos titulars i pro-

tegir els interessos dels seus clients; les dites mesures podran consistir, entre altres, en la inversió obligatòria en actius de baix risc i elevada liquiditat, així com en la immobilització de certs actius en garantia del compliment de les obligacions derivades de l'exercici de la seua activitat.

En el marc de la normativa de prevenció del blanqueig de capitals, s'habilita el ministre d'Economia per a regular, per mitjà d'una Orde, els següents aspectes del règim jurídic dels establiments de canvi de moneda i els seus agents:

- a) Quanties màximes de les operacions de canvi de moneda o de gestió de transferències que estos puguen realitzar.
- b) Requisits i models en què es materialitze la informació sobre el client en les transaccions en què intervinguen.
- c) Desenrotllament de sistemes automatitzats i formes de control de transaccions de risc.
- d) Establiment de sistemes d'auditoria externa sobre la correcta aplicació de mesures per a la prevenció del blanqueig de capitals.»

Article 37. *Transparència de les operacions vinculades.*

S'addiciona el següent paràgraf a l'article 35 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«Les societats emissores de valors admesos a negociació en algun mercat secundari oficial hauran d'incloure necessàriament en les informacions trimestrals a què es referix el paràgraf segon del present article, la informació quantificada de totes les operacions realitzades per la societat amb parts vinculades en la forma que determine el Ministeri d'Economia o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb indicació del tipus i naturalesa de les operacions efectuades i de les parts vinculades que han intervingut en estes. No obstant, el Ministeri d'Economia determinarà les operacions sobre les quals haurà de facilitar-se informació individualitzada, en el cas que aquelles foren significatives per la seua quantia o rellevants per a una adequada comprensió dels estats financers de la societat. Així mateix, el Ministeri d'Economia determinarà reglamentàriament o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, les operacions vinculades sobre les quals no caldrà facilitar informació, fonamentat en causa legítima.»

Article 38. *Règim de la comunicació d'informació rellevant i de l'ús d'informació privilegiada.*

Primer. Es modifica l'article 78 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 78.

1. Les empreses de servicis d'inversió, les entitats de crèdit, les institucions d'inversió col·lectiva, els emissors, els analistes d'inversions en valors i instruments financers i, en general, totes les persones o entitats que exercisquen, de forma directa o indirecta, activitats relacionades amb els mercats de valors, hauran de respectar les següents normes de conducta:

- a) Les normes de conducta contingudes en el present Títol.
- b) Els codis de conducta que, en desplegament de les normes a què es referix el paràgraf a) anterior, approve el Govern o, amb habilitació expressa d'este,

el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) Les contingudes en els seus propis reglaments interns de conducta.

2. El ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podran establir que els reglaments interns de conducta mencionats en el paràgraf c) de l'apartat anterior continguen mesures concretes tendents a garantir el compliment del que disposen els següents articles d'este Títol.»

Segon. Es dóna una nova redacció a l'article 80 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«Article 80.

En cap cas, les persones o entitats a què es referix l'article anterior hauran de:

a) Realitzar pràctiques que tinguen per objecte o produïsquen l'efecte de provocar una evolució artificial de les cotitzacions.

b) Multiplicar les transaccions de forma innecessària i sense benefici per al client.

c) Atribuir-se a si mateix un o diversos valors quan tinguen clients que els hagen sol·licitat en idèntiques o millors condicions.

d) Anteposar la venda de valors propis als dels seus clients, quan estos hagen ordenat vendre la mateixa classe de valor en idèntiques o millors condicions.»

Tercer. Es dóna una nova redacció a l'article 81 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«Article 81.

1. Es considerarà informació privilegiada qualsevol informació de caràcter concret que es referisca directament o indirectament a un o diversos valors negociables o instruments financers dels compresos dins de l'àmbit d'aplicació d'esta Llei, o a un o diversos emissors dels citats valors negociables o instruments financers, que no s'haja fet pública i que, si es fa o s'haguera fet pública, podria influir o hauria influït de manera apreciable sobre la seua cotització en un mercat o sistema organitzat de contractació.

El que disposa el paràgraf anterior s'aplicarà també als valors negociables o instruments financers respecte dels quals s'haja cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat o sistema organitzat de contractació.

En relació amb els instruments financers derivats sobre matèries primeres es considerarà informació privilegiada qualsevol informació de caràcter concret, que no s'haja fet pública, i que es referisca directament o indirectament a un o a diversos d'eixos instruments financers derivats, que els usuaris dels mercats en què es negocien eixos productes esperarien rebre d'acord amb les pràctiques de mercat acceptades en estos mercats.

2. Qualsevol que dispose d'informació privilegiada haurà d'abstindre's d'executar per compte propi o alié, directament o indirectament, alguna de les conductes següents:

a) Preparar o realitzar qualsevol classe d'operació sobre els valors negociables o sobre instruments financers dels mencionats en l'apartat anterior als que la informació es referisca, o sobre qualsevol altre valor, instrument financer o contracte

de qualsevol tipus, negociat o no en un mercat secundari, que tinga com a subjacent els valors negociables o instruments financers a què la informació es referisca.

Se n'exceptua la preparació i realització de les operacions l'existència de les quals constituïx, en si mateixa, la informació privilegiada, així com les operacions que es realitzen en compliment d'una obligació, ja vençuda, d'adquirir o cedir valors negociables o instruments financers, quan esta obligació estiga prevista en un acord celebrat abans que la persona de què es tracte estiga en possessió de la informació privilegiada, o altres operacions efectuades de conformitat amb la normativa aplicable.

b) Comunicar la dita informació a tercers, excepte en l'exercici normal del seu treball, professió o càrrec.

c) Recomanar a un tercer que adquirisca o cedisca valors negociables o instruments financers o que faça que un altre els adquirisca o cedisca basant-se en la dita informació.

Les prohibicions establides en este apartat s'apliquen a qualsevol persona que posseïska informació privilegiada quan la dita persona sàpia, o hauria hagut de saber, que es tracta d'esta classe d'informació.

3. Les prohibicions establides en l'apartat anterior no s'apliquen a les operacions efectuades per a executar la política monetària, de tipus de canvi o de gestió del deute públic per part d'un Estat membre de la Unió Europea, del Sistema Europeu de Bancs Centrals, d'un Banc Central nacional o d'un altre organisme oficialment designat a este efecte, o per part de qualsevol altra persona que actue en nom d'estos. Tampoc s'aplicaran a les operacions sobre accions pròpies en el marc de programes de recompra efectuades pels emissors, ni a l'estabilització d'un valor negociable o instrument financer sempre que estes operacions es realitzen en les condicions que es fixen reglamentàriament.

4. Totes les persones o entitats que actuen en els mercats de valors o exercisquen activitats relacionades amb estos i, en general, qualsevol que posseïska informació privilegiada, té l'obligació de salvaguardar-la, sense perjudi del seu deure de comunicació i col·laboració amb les autoritats judicials i administratives en els termes prevists en esta o en altres lleis. Per tant, adoptaran les mesures adequades per a evitar que esta informació puga ser objecte d'utilització abusiva o deslleial i, si és el cas, prendran immediatament les necessàries per a corregir les conseqüències que se n'hagueren derivat.

5. Els organismes públics que faciliten estadístiques que pogueren tindre repercussions importants en els mercats financers les difondran de manera correcta i transparent.

6. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per a establir respecte a les diferents categories de persones o entitats i de les seues operacions en el mercat de valors, mesures concretes per a la salvaguarda de la informació privilegiada posseïda.»

Quart. Es modifica l'article 82 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a ser:

«Article 82.

1. Es considerarà informació rellevant tota aquella el coneixement de la qual puga afectar un

inversor raonablement per a adquirir o transmetre valors o instruments financers i, per tant, puga influir de forma sensible en la seua cotització en un mercat secundari.

2. Els emissors de valors estan obligats a difondre immediatament al mercat, per mitjà de la comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, qualsevol informació rellevant.

3. La comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de fer-se amb caràcter previ a la seua difusió per qualsevol altre mitjà i tan prompte com siga conegut el fet, s'haja adoptat la decisió o firmat l'acord o contracte amb tercers de què es tracte. El contingut de la comunicació haurà de ser veraç, clar, complet i, quan així ho exigisca la naturalesa de la informació, quantificat, de manera que no induisca a confusió o engany. Els emissors de valors difondran també esta informació en les seues pàgines d'Internet.

4. Quan l'emissor considere que la informació no ha de ser feta pública per afectar els seus interessos legítims, informará immediatament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que podrà dispensar-li d'esta obligació de conformitat amb allò que preveu l'article 91 d'esta Llei.

5. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per a desenrotllar, respecte a les obligacions establides en el present article, els procediments i les formes d'efectuar les comunicacions anteriors, determinar el termini durant el qual es publicarà en les pàgines d'Internet dels emissors la informació rellevant, així com per a precisar els altres punts a què este es referix.»

Quint. L'article 83 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre la redacció següent:

«Article 83.

1. Totes les entitats o grups d'entitats que presen servicis d'inversió i les altres entitats que actuen o presen servicis d'assessorament d'inversió, en els mercats de valors tenen l'obligació d'establir les mesures necessàries per a impedir el flux d'informació privilegiada entre les seues distintes àrees d'activitat, de manera que es garantisca que cada una d'estes prenga de manera autònoma les seues decisions referents a l'àmbit dels mercats de valors i, així mateix, s'eviten conflictes d'interés.

En particular, estes entitats estan obligades a:

a) Establir àrees separades d'activitat dins de l'entitat o del grup a què pertanguen, sempre que actuen simultàniament en unes quantes. En particular, hauran de constituir-se en àrees separades, almenys, cada un dels departaments que exercisquen les activitats de gestió de cartera pròpia, gestió de cartera aliena i anàlisi.

b) Establir adequades barreres d'informació entre cada àrea separada i la resta de l'organització i entre cada una de les àrees separades.

c) Definir un sistema de decisió sobre inversions que garantisca que estes s'adopten autònomament dins de l'àrea separada.

d) Elaborar i mantindre actualitzada una llista de valors i instruments financers sobre els quals es disposa d'informació privilegiada i una relació de persones i dates en què hagen tingut accés a esta informació.

2. A més, totes les entitats i grups d'entitats que realitzen, publiquen o difonguen informes o recomanacions sobre societats emissores de valors

o instruments financers cotitzats hauran de comportar-se de forma lleial i imparcial, deixant constància en lloc destacat en els seus informes, publicacions o recomanacions de les vinculacions rellevants, incloses les relacions comercials, i de la participació estable que l'entitat o el grup mantinga o haja de mantindre amb l'empresa objecte de l'anàlisi, així com que el document no constituïx una oferta de venda o subscripció de valors.

3. El ministre d'Economia i, amb la seua habilitació específica, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, podran establir mesures de caràcter obligatori en desplegament d'este article i, en concret, l'obligació que estes entitats compten amb un reglament intern de conducta específic per al servici d'assessorament d'inversions.»

Sext. S'incorpora un nou article 83 bis en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«Article 83 bis.

1. Els emissors de valors, durant les fases d'estudi o negociació de qualsevol classe d'operació jurídica o financera que puga influir de manera apreciable en la cotització dels valors o instruments financers afectats, tenen l'obligació de:

a) Limitar el coneixement de la informació estrictament a aquelles persones, internes o externes a l'organització, que siguen imprescindibles.

b) Portar, per a cada operació, un registre documental en què consten els noms de les persones a què es referix l'apartat anterior i la data en què cada una d'elles ha conegut la informació.

c) Advertir expressament les persones incloses en el registre del caràcter de la informació i del seu deure de confidencialitat i de la prohibició del seu ús.

d) Establir mesures de seguretat per a la custòdia, arxiu, accés, reproducció i distribució de la informació.

e) Vigilar l'evolució en el mercat dels valors per ells emesos i les notícies que els difusors professionals d'informació econòmica i els mitjans de divulgació emeten i els pogueren afectar.

f) En el cas que es produïska una evolució anormal dels volums contractats o dels preus negociats i hi haja indicis racionals que esta evolució s'està produint com a conseqüència d'una difusió prematura, parcial o distorsionada de l'operació, difondre immediatament, un fet rellevant que informe, de forma clara i precisa, de l'estat en què es troba l'operació en curs o que continga un avanç de la informació a subministrar, tot això sense perjudi del que estableix l'article 82.4 d'esta Llei.

2. Els emissors de valors estan obligats a sotmetre la realització d'operacions sobre les seues pròpies accions o instruments financers a ells referenciats a mesures que eviten que les decisions d'inversió o desinversió puguen vore's afectades pel coneixement d'informació privilegiada.

3. Els emissors tenen igualment l'obligació de sotmetre els membres del seu òrgan d'administració, els directius tal com estos es definisquen reglamentàriament, i el personal integrat en les àrees relacionades amb les activitats del mercat de valors a mesures que impedisquen l'ús d'informació privilegiada sobre els valors i instruments financers emesos per la mateixa entitat o altres del seu grup.

4. El ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, podran establir mesures amb caràcter

obligatori en desplegament d'este article. En especial, determinaran la forma i els terminis en què els administradors i directius, i aquelles persones que tinguen un vincle estret amb ells, han d'informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el públic en general sobre les adquisicions de valors i instruments financers, emesos per l'entitat en què exercixen estos càrrecs o referenciats a estos.»

Sèptim. S'introdueix un nou apartat 8 en l'article 84 de la Llei 24/1988, del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«8. Respecte al que estableixen els articles 81, 82 i 83 ter, i sense perjudici de les competències de les Comunitats Autònomes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors serà competent no sols dels actes duts a terme en territori espanyol o fora d'este que es referisquen a valors negociables o instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat situat en territori espanyol o per als quals s'haja cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en este territori, sinó també respecte dels actes duts a terme en territori espanyol en relació amb valors negociables i instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat en un Estat membre de la Unió Europea o per als quals s'haja cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat situat en algun Estat membre de la Unió.»

Octau. Es modifica l'article 89 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 89.

Amb les excepcions previstes en l'article següent, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà ordenar als emissors de valors i a qualsevol entitat relacionada amb els mercats de valors que procedisquen a informar immediatament el públic sobre fets o informacions rellevants que puguen afectar la negociació d'estos, podent, si no n'hi ha, fer-ho ella mateixa.»

Nové. Es dona una nova redacció als paràgrafs ñ) i o) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passen a ser:

«ñ) L'incompliment, per part dels emissors de valors, de l'obligació establida en l'article 82 quan se'n derive un perjudici greu per al mercat, l'incompliment dels requeriments de la Comissió Nacional del Mercat de Valors formulats en virtut de l'article 89, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de dades inexactes o no veraces, o l'aportació a esta d'informació enganyosa o que ometa maliciosament aspectes o dades rellevants.

o) L'incompliment de les obligacions establides en l'article 81.2 de la present Llei, quan el volum dels recursos, dels valors o dels instruments financers utilitzats en la comissió de la infracció siga rellevant o l'infractor haja tingut coneixement de la informació per la seua condició de membre dels òrgans d'administració, direcció o control de l'emissor, per l'exercici de la seua professió, treball o funcions o figure o haguera d'haver figurat en els registres a què es referixen els articles 83 i 83 bis d'esta Llei.»

Deu. Es dona la següent redacció al paràgraf x) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«x) L'incompliment del que disposa l'apartat 2 de l'article 81 d'esta Llei quan no constituïska infracció molt greu.»

Article 39. Manipulació de cotitzacions.

Primer. S'afeg un article 83 ter en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«Article 83 ter.

1. Qualsevol persona o entitat que actue o es relacione en el mercat de valors ha d'abstindre's de la preparació o realització de pràctiques que falsegen la lliure formació dels preus. Com a tals s'entendran les següents:

a) Les operacions o ordres:

Que proporcionen o puguen proporcionar indicis falsos o enganyosos quant a l'oferta, la demanda o el preu dels valors negociables o instruments financers.

Que asseguren, per mitjà d'una persona o de diverses persones que actuen de manera concertada, el preu d'un o diversos instruments financers en un nivell anormal o artificial, si no és que la persona que haguera efectuat les operacions o emés les ordres demostre la legitimitat de les seues raons i que estes s'ajusten a les pràctiques de mercat acceptades en el mercat regulat de què es tracte.

b) Operacions o ordres que empen dispositius ficticis o qualsevol altra forma d'engany o maquinació.

c) Difusió d'informació a través dels mitjans de comunicació, inclòs Internet, o a través de qualsevol altre mitjà, que proporcione o pugua proporcionar indicis falsos o enganyosos quant als instruments financers, inclosa la propagació de rumors i notícies falses o enganyoses, quan la persona que les va divulgar sabera o hauria hagut de saber que la informació era falsa o enganyosa. Respecte als periodistes que actuen a títol professional la dita divulgació d'informació s'avaluarà tenint en compte les normes que regixen la seua professió, si no és que les dites persones obtinguen directament o indirectament un avantatge o benefici de la mencionada difusió d'informació.

2. No obstant, no es consideraran incloses en l'apartat anterior les operacions o ordres a què es referix l'article 81.3 i en general les efectuades de conformitat amb la normativa aplicable.

3. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per a desplegar, respecte a la prohibició establida en este article, una relació i descripció no exhaustiva de les pràctiques concretes contràries a la lliure formació dels preus.»

Segon. Es dona la següent redacció al paràgraf i) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

«i) L'incompliment del que disposa l'article 83 ter de la present Llei, quan produïska una alteració significativa de la cotització.»

Tercer. Es modifica la redacció del paràgraf w) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a ser la següent:

«w) L'incompliment del que disposa l'article 83 ter de la present Llei, quan no constituïska infracció molt greu conforme al que disposa l'article anterior.»

Article 40. *Potestats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a la protecció dels inversors.*

Es dóna una nova redacció a l'apartat 7 de l'article 64 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«7. Les persones o entitats que incomplisquen preveuen els dos apartats anteriors seran sancionades segons el que preveu el Títol VIII d'esta Llei. Si, requerides perquè cessen immediatament en la utilització de les denominacions o en l'oferta o realització de les activitats, continuaren utilitzant-les o realitzant-les, seran sancionades amb multes coercitives per un import de fins a tres-cents mil euros, que podran ser reiterades amb ocasió de requeriments posteriors.

Serà competent per a la formulació dels requeriments i per a la imposició de les multes a què es referix el paràgraf anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que també podrà fer advertències públiques respecte a l'existència d'esta conducta. Els requeriments es formularan amb l'audiència prèvia de la persona o entitat interessada i les multes s'imposaran d'acord amb el procediment previst en la Llei.

El que disposa este apartat s'entén sense perjudici de les altres responsabilitats, inclús d'orde penal, que puguen ser exigibles.»

Article 41. *Modificació del règim jurídic de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Primer. Es modifiquen el primer paràgraf de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passen a tindre la redacció següent:

«1. Qualsevol institució d'inversió col·lectiva, per a començar la seua activitat, haurà d'obtenir la autorització prèvia del projecte de constitució per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, constituir-se com a societat anònima o fons d'inversió, segons siga procedent, i inscriure's en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que corresponga a la Institució.»

«2. En el Registre Mercantil s'inscriuran, conforme al Codi de Comerç, les escriptures de constitució de societats mercantils que tinguen condició d'institució d'inversió col·lectiva o exercisquen funcions de gestors o depositaris. La inscripció en el Registre Mercantil de les escriptures de constitució de fons serà potestativa.»

Segon. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tindre la redacció següent:

«3. Els gestors de les institucions d'inversió col·lectiva adquiriran el caràcter de tals per mitjà de l'autorització prèvia del ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Els depositaris de les institucions d'inversió col·lectiva adquiriran el caràcter de tals per mitjà de l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En ambdós casos es requereix la posterior inscripció en el corresponent registre administratiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Esta inscripció es realitzarà conforme al que disposa el Reglament de desplegament de la present Llei.»

Tercer. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 17 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre,

reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tindre la redacció següent:

«La societat gestora i el depositari podran ser autoritzats abans de la constitució del fons i en la forma que reglamentàriament es determine, per a dur a terme una subscripció pública de participacions.»

Quart. Es modifica l'apartat segon de l'article 23 bis de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, que passa a tindre la redacció següent:

«Podran fusionar-se fons d'inversió ja siga per mitjà de l'absorció per un fons ja existent, ja siga per mitjà de l'extinció de cada un d'ells i la transmissió en bloc del patrimoni a un nou fons.

La iniciació del procediment requerirà l'acord previ de la societat gestora i del depositari dels fons que vagen a fusionar-se, que, junt amb el projecte de fusió, es presentarà davant de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a la seua autorització. L'autorització del procés de fusió tindrà la consideració de fet rellevant i haurà de ser objecte de publicació en el "Boletín Oficial del Estado" i en dos periòdics d'àmbit nacional; així mateix, l'autorització haurà de ser objecte de comunicació als participants de tots els fons afectats, junt amb el projecte de fusió, en els deu dies següents a la seua notificació, els quals podran, en el termini d'un mes, optar pel reembossament de les seues participacions sense comissió o descompte de reembossament ni cap gasto bancari, al valor liquidatiu del dia en què finalitze este termini determinat conforme l'article 20.2.

Transcorregut el termini d'un mes des de la data dels anuncis o des de la remissió de la notificació individualitzada, si esta fóra posterior, la societat gestora i el depositari dels fons executaran la fusió per mitjà de l'atorgament de l'escriptura pública i la seua inscripció en els Registres que siga procedent. L'equació de canvi es determinarà sobre la base dels valors liquidatius i nombre de participacions en circulació al tancament del dia anterior al de l'atorgament de l'escriptura. Els estats financers que s'hi incorporen podran ser aprovats per una persona degudament facultada de la societat gestora i del depositari.

Reglamentàriament es desenrotllarà el contingut mínim del projecte de fusió de fons.»

Quint. S'afeg el següent incís final a l'article 27.3, paràgraf primer, de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva:

«...sempre que ostenten la condició d'entitat participant en els sistemes de compensació, liquidació i registre en els diferents mercats espanyols.»

Sext. S'afeg el següent incís final a l'últim paràgraf de l'article 27.3 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les Institucions d'Inversió Col·lectiva:

«... i les exigències que han de satisfer les entitats que realitzen el depòsit de valors estrangers de les institucions d'inversió col·lectiva.»

Sèptim. S'introdueix un segon paràgraf en l'apartat 2 de l'article 28 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que tindrà la redacció següent:

«Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat depositària de valors de qualsevol ins-

titució d'inversió col·lectiva, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà disposar de forma immediata i sense cost per a la institució, el trasllat dels valors estrangers, inclús els depositats en terceres entitats a nom del depositari per compte de les institucions d'inversió col·lectiva que administre, a una altra entitat habilitada per a realitzar esta activitat. A estos efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal, facilitaràn l'accés de l'entitat a què vagen a traspasar-li els valors a la documentació i registres comptables i informàtics necessaris per a fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedirà que es faça arribar a la institució titular dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seua venda.»

Article 42. *Extensió dels requisits d'honorabilitat empresarial i professional dels administradors i directors generals i assimilats d'empreses de servicis d'inversió als seus apoderats amb facultats generals de representació.*

Primer. S'incorpora un nou paràgraf i) en l'apartat 1 de l'article 70 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre el contingut següent:

«i) Que tots els membres del seu Consell d'Administració i directors generals i assimilats tinguen una reconeguda honorabilitat empresarial i professional. Respecte dels apoderats que no restringisquen l'àmbit de la seua representació a àrees o matèries específiques o alienes a l'activitat que constituïx l'objecte de les empreses de servicis d'inversió, els consellers comprovaran, amb anterioritat a l'atorgament del poder, la concurrència del requisit de l'honorabilitat empresarial i professional en l'apoderat i revocaran els poders atorgats quan desaparega este requisit.»

Segon. Es crea un paràgraf g) bis en l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre el contingut següent:

«g) bis. La inobservança del que disposa el paràgraf i) de l'apartat 1 de l'article 70 d'esta Llei.»

Tercer. S'introdueix un últim paràgraf en l'article 103 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, que passa a tindre el contingut següent:

«La comissió de la infracció prevista en el paràgraf g) bis de l'article 100 comportarà, en tot cas, la cancel·lació de la inscripció del representant o apoderat en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Article 43. *Modificació del règim sancionador de les entitats de crèdit i d'altres aspectes relatius a estes entitats.*

Primer. Es modifica la redacció del paràgraf introductori del paràgraf a) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, que passarà a ser el següent:

«a) La realització dels actes que a continuació es relacionen, sense autorització quan esta siga preceptiva, sense observar les condicions bàsiques fixades en esta, o obtindre per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular: (...)»

Segon. Es modifica la redacció del paràgraf a) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre

Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, i s'hi introdueixen els paràgrafs s) i t):

«a) La realització d'actes o operacions sense autorització quan esta siga preceptiva, sense observar-ne les condicions bàsiques, o obtindre per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, excepte en els casos en què això supose la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

«s) La transmissió o disminució d'una participació significativa incomplint allò que preveu el Títol VI d'esta Llei.»

«t) L'efectiva administració o direcció de les entitats de crèdit per persones que no hi exercisquen de dret un càrrec d'esta naturalesa.»

Tercer. Es modifica l'article 9 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, que passa a tindre el següent tenor literal:

«Article 9.

La comissió d'infraccions molt greus serà imposada a l'entitat de crèdit infractora, una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins a l'1 per 100 dels seus recursos propis o fins a 300.000 euros si aquell percentatge fóra inferior a esta xifra.

b) Revocació de l'autorització de l'entitat. En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, la sanció de revocació de l'autorització s'entendrà substituïda per la prohibició que inicié noves operacions en territori espanyol.

c) Amonestació pública amb publicació en el "Boletín Oficial del Estado".»

Quart. Es modifica l'article 10 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, que passa a ser:

«Article 10.

La comissió d'infraccions greus imposarà a l'entitat de crèdit una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins al mig per cent dels seus recursos propis, o fins a 150.000 euros si aquell percentatge fóra inferior a esta xifra.

b) Amonestació pública amb publicació en el "Boletín Oficial del Estado".»

Quint. Es dona una nova redacció al paràgraf b) de l'article 11 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, que queda com següent:

«b) Multa per un import de fins a 60.000 euros.»

Sext. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, i dels paràgrafs a) i d) d'este, que passen a ser els següents:

«Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions molt greus, podran imposar-se les següents sancions als que, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret, en esta, siguen responsables de la infracció:

a) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 150.000 euros.»

«d) Inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si és el cas, del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en una entitat de crèdit, per un termini no superior a deu anys.»

Sèptim. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, i dels paràgrafs c) i d) d'este, que passen a ser els següents:

«Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions greus, podran imposar-se les següents sancions als que, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret, en esta, siguen responsables de la infracció:»

«c) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 90.000 euros.»

«d) Inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si és el cas, del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en una entitat de crèdit, per termini no superior a un any.»

Octau. Es dona una nova redacció a l'apartat 1, de l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

«1. Les persones o entitats que infringisquen el que disposa l'article anterior seran sancionades amb multa per un import de fins a 150.000 euros. Si requerides perquè cessen immediatament en la utilització de les denominacions o en la realització de les activitats, continuaren utilitzant-les o realitzant-les, seran sancionades amb multa per un import de fins a 300.000 euros, que podrà ser reiterada en ocasió de posteriors requeriments.»

Nové. S'introdueix un nou apartat, que serà el 6, en l'article 43 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, amb la redacció següent:

«6. L'autorització concedida d'acord amb el que preveu este article caducarà si no es dona començament a les activitats autoritzades dins dels dotze mesos següents a la data de notificació de l'autorització, per causa imputable a l'interessat.»

Deu. Es dona la següent redacció al paràgraf c) de l'article 45 de la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946:

«c) Per als acords de fusió, absorció o escissió, així com la cessió global d'actius o passius en què intervinga una firma bancària.»

Article 44. *Actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria d'assegurances.*

Primer. Es modifiquen els següents apartats de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades:

U. El paràgraf d) de l'apartat 1, de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Super-

visió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«d) Multa per un import de fins a l'u per cent dels seus fons propis, o des de 150.000 fins a 300.000 euros si aquell percentatge fóra inferior a 150.000 euros.»

Dos. El paràgraf c) de l'apartat 2, de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«c) Multa per un import des de 30.000 fins a 150.000 euros.»

Tres. L'apartat 3, de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, passa a tindre la redacció següent:

«3. La comissió d'infraccions lleus imposarà a l'entitat asseguradora la sanció de multa, que podrà arribar fins a l'import de 30.000 euros o la d'amonestació privada.»

Segon. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 42 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades:

«3. Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat, la comissió d'infraccions molt greus podrà imposar una de les següents sancions als que, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret, o de direcció en esta, siguen responsables de les dites infraccions:

a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat asseguradora, per un termini màxim de deu anys.

b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.

c) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 90.000 euros.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en el cas d'imposició de la sanció prevista en el paràgraf a) d'este podrà imposar-se simultàniament la sanció prevista en el seu paràgraf c).

4. Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat, la comissió d'infraccions greus podrà imposar una de les sancions següents als que, exercint càrrecs d'administració de fet o de dret, o de direcció en esta, siguen responsables de la infracció:

a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

b) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 45.000 euros.

Esta sanció podrà imposar-se simultàniament amb la prevista en el paràgraf a) anterior.

c) Amonestació privada.

d) Amonestació pública.»

Article 45. *Actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria de valors.*

Primer. Es modifiquen els articles següents de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors:

U. S'intercala un segon paràgraf a continuació del paràgraf e) de l'article 103, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«Les sancions per infraccions greus seran publicades en el "Boletín Oficial del Estado" una vegada siguen fermes en la via administrativa.»

Dos. S'intercala un segon paràgraf a continuació del paràgraf d) de l'article 105, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa el paràgraf primer seran publicades en el "Boletín Oficial del Estado" una vegada siguen fermes en la via administrativa.»

Tres. S'addiciona un segon paràgraf a continuació del paràgraf c) de l'article 106, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa el paràgraf primer seran publicades en el "Boletín Oficial del Estado" una vegada siguen fermes en la via administrativa.»

Segon. S'afeg un paràgraf k) a l'article 92 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«k) Un registre en què, de conformitat amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 98, es faran constar les sancions imposades en els últims cinc anys per la comissió d'infraccions greus i molt greus a les persones físiques i jurídiques subjectes a l'àmbit de supervisió, inspecció i sanció previst en el Títol VIII.»

Article 46. Organització i funcions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

U. L'article 14 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat de la forma següent:

«Article 14.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és un ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, que es regirà pel que estableix la present Llei i en les disposicions que la completen o despleguen.

2. En l'exercici de les seues funcions públiques, i en defecte del que disposa esta Llei i en les normes que la completen o despleguen, la Comissió Nacional del Mercat de Valors actuarà d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i en la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. Els contractes que celebre la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ajustaran al que disposa el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

4. La Comissió es regirà així mateix per aquelles disposicions que se li apliquen del text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret legislatiu 1091/1998, de 23 de setembre.

5. Les adquisicions patrimonials de la Comissió estaran subjectes, sense cap excepció, al dret privat.

6. El Govern i el Ministeri d'Economia exerciran respecte de la Comissió Nacional del Mercat de Valors les facultats que els atribueix esta Llei, amb estricta respecte al seu àmbit d'autonomia.

7. El personal que preste servici en la Comissió Nacional del Mercat de Valors estarà vinculat a esta per una relació subjecta a les normes del dret laboral. La selecció d'este personal, a excepció d'aquell que tinga caràcter directiu, es realitzarà per mitjà de convocatòria pública i d'acord amb sistemes basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

El personal de la Comissió Nacional del Mercat de Valors estarà subjecte a la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'Incompatibilitats del Personal al Servei de les Administracions Públiques. Així mateix, estarà obligat a notificar, conforme al que s'establisca en el Reglament de règim interior de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, les operacions que realitze en els mercats de valors, bé fora directament o per mitjà de persona interposada. Esta mateixa disposició determinarà les limitacions a què quedarà subjecte este personal respecte a l'adquisició, venda o disponibilitat d'estos valors.

8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors elaborarà anualment un avantprojecte de pressupost, amb l'estructura que assenyalae el Ministeri d'Hisenda, i el remetrà a este per a la seua elevació a l'Acord del Govern i posterior remissió a les Corts Generals, integrat en els Pressuposts Generals de l'Estat. Les variacions en el pressupost de la Comissió Nacional del Mercat de Valors seran autoritzades pel ministre d'Hisenda, quan el seu import no excedisca un 5 per 100 d'este, i pel Govern, en els altres casos.

9. El control econòmic i financer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors es durà a terme exclusivament per mitjà de comprovacions periòdiques o procediments d'auditoria, a càrrec de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense perjudi de les funcions que corresponguen al Tribunal de Comptes.

10. El Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors aprovarà el Reglament de règim interior en què s'establirà l'estructura orgànica de la Comissió; la distribució de competències entre els distints òrgans; els procediments interns de funcionament; el règim específic aplicable al personal quan deixa de prestar-hi servicis, sense perjudi, en este cas, del que disposa l'apartat 7, paràgraf segon, del present article i en l'article 21 d'esta Llei quant als règims d'incompatibilitats, els procediments d'ingrés del personal, d'acord amb els principis assenyalats en l'apartat 7 del present article, així com totes les qüestions relatives al funcionament i règim d'actuació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que resulten necessàries conforme a les previsions d'esta Llei.»

Dos. Es dona una nova redacció a l'article 18 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 18.

1. En el marc de les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per l'article 13 d'esta Llei i per a l'exercici de les competències conferides al Consell per l'article 17, el Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors tindrà les facultats següents:

a) Aprovar les Circulars a què es referix l'article 15 d'esta Llei.

b) Aprovar el Reglament de règim interior de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es referix l'article 14 d'esta Llei.

c) Aprovar l'avantprojecte de pressuposts de la Comissió.

- d) Constituir el Comitè Executiu, regulat en el present article.
- e) Nomenar els càrrecs directius de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del seu president.
- f) Aprovar els informes anuals a què es referix l'article 13 d'esta Llei.
- g) Aprovar o proposar tots aquells assumptes que legalment li corresponen.

En el termini de tres mesos a partir de la presa de possessió de qualsevol membre del Consell, este haurà de procedir, en sessió extraordinària, a confirmar, modificar o revocar, de forma expressa, totes i cada una de les seues delegacions de facultats en el president i en el vicepresident o en el Comitè Executiu.

2. El president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors exercirà les funcions següents:

- a) Ostentar la representació legal de la Comissió.
- b) Acordar la convocatòria de les sessions ordinàries i extraordinàries del Consell i del Comitè Executiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- c) Dirigir i coordinar les activitats de tots els òrgans directius de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- d) Disposar els gastos i ordenar els pagaments de la Comissió.
- e) Celebrar els contractes i convenis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- f) Exercir la direcció superior de tot el personal de la Comissió.
- g) Exercir les facultats que el Consell li delegue de forma expressa.
- h) Exercir les altres funcions que li atribueix l'ordenament jurídic vigent.

3. El vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors tindrà les atribucions següents:

- a) Substituir el president en els casos de vacant, absència o malaltia.
- b) Presidir el Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es referix l'article 22 de la present Llei.
- c) Formar part, com a vicepresident, del Comitè Executiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- d) Exercir les funcions que el president o el Consell li deleguen.

En els casos de vacant, absència o malaltia, el vicepresident serà substituït per aquell conseller, dels prevists en l'article 17.c) d'esta Llei, amb major antiguitat en el càrrec i, a igual antiguitat, pel de major edat.

4. El Comitè Executiu estarà integrat pel president, el vicepresident i els consellers prevists en l'article 17 c) de la present Llei. Serà secretari del Comitè Executiu, amb veu i sense vot, el secretari del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

5. Seran atribucions del Comitè Executiu:

- a) Preparar i estudiar els assumptes que vagen a ser sotmesos al Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- b) Estudiar, informar i deliberar sobre els assumptes que sotmeta a la seua consideració el president.
- c) Coordinar les actuacions dels diferents òrgans directius de la Comissió, sense perjudici de les atribucions que corresponen al president.

d) Aprovar, en l'esfera del dret privat, les adquisicions patrimonials de la Comissió i disposar dels seus béns.

e) Resoldre les autoritzacions administratives que li hagen sigut atribuïdes per delegació del Consell, així com exercir aquelles facultats que el Consell li delegue expressament.»

Article 47. *Comitè d'auditoria.*

S'afeg una disposició addicional d'uit a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, reguladora del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«Disposició addicional d'uit. *Comitè d'auditoria.*

Les societats emissores de valors les accions o obligacions de les quals estiguen admeses a negociació en mercats secundaris oficials de valors hauran de tindre un Comitè d'Auditoria, el qual haurà de tindre majoria de consellers no executius nomenats pel Consell d'Administració, havent d'elegir-se el seu president entre estos consellers no executius, el qual haurà de ser substituït cada quatre anys, podent ser reelegit una vegada transcorregut un termini d'un any des del seu cessament. El nombre de membres, les competències i les normes de funcionament d'este Comitè es fixaran estatutàriament, i haurà d'afavorir la independència en el seu funcionament. Entre les seues competències estaran, com a mínim, les següents:

1. Informar en la Junta General d'Accionistes sobre les qüestions que hi plantegen els accionistes en matèries de la seua competència.
2. Proposta al Consell d'Administració per al seu sotmetiment a la Junta General d'Accionistes del nomenament dels auditors de comptes externs a què es referix l'article 204 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.
3. Supervisió dels servicis d'auditoria interna en el cas que existisca este òrgan dins de l'organització empresarial.
4. Coneixement del procés d'informació financera i dels sistemes de control intern de la societat.
5. Relacions amb els auditors externs per a rebre informació sobre aquelles qüestions que puguen posar en risc la independència d'estos i qualsevol altres relacionades amb el procés de desenrotllament de l'auditoria de comptes, així com aquelles altres comunicacions previstes en la legislació d'auditoria de comptes i en les normes tècniques d'auditoria.»

Article 48. *Examen unificat del sistema d'accés al Registre Oficial d'Auditors de Comptes.*

L'apartat 5 de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«5. Els exàmens d'aptitud es realitzaran per mitjà del sistema de convocatòria única, a proposta conjunta de les corporacions representatives d'auditors de comptes a què es referix l'article 5 de la present Llei, i subsidiàriament per l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, amb l'aprovació prèvia per este últim de la respectiva convocatòria, que es publicarà per mitjà d'una Orde del Ministeri d'Economia. La superació d'estos exàmens permetrà l'accés a les corporacions representatives dels auditors de comptes, en relació amb l'exercici de la funció auditora, sense perjudici dels

requisits específics que puguen exigir els estatuts de cada corporació.

Reglamentàriament s'establiran les normes per a l'aprovació del contingut dels programes, periodicitat, composició del tribunal, en el qual haurà de constar almenys un membre de cada una de les corporacions representatives d'auditors de comptes i període de formació pràctica.»

Article 49. *Formació continuada obligatòria dels auditors de comptes.*

S'inclou un nou apartat 4 en l'article 6 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, que quedarà redactat de la forma següent:

«4. Els auditors de comptes inscrits en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes hauran de seguir cursos de formació contínua, en la forma i les condicions que s'establisca reglamentàriament.»

Article 50. *Modificació de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes.*

Els apartats 6 i 8 de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, quedaran redactats en els termes següents:

«6. Podran ser inscrits en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes els que, complint els requisits establits en este article, a excepció del que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2, hagen cursat els estudis o obtingut els títols que faculden per a l'ingrés en la universitat i adquirit la formació pràctica assenyalada en l'apartat 3 anterior, amb un període mínim de huit anys, en treballs realitzats en l'àmbit financer i comptable, especialment referits al control de comptes anuals, comptes consolidats i estats financers anàlegs, dels quals almenys cinc anys hagen sigut realitzats amb una persona habilitada per a l'auditoria de comptes i en l'exercici d'esta activitat.»

«8. Podran inscriure's en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes els funcionaris pertanyents a Cossos de formació i les funcions dels quals es troben relacionats amb l'auditoria de comptes del sector públic, o que examinen o valoren la situació financera i patrimonial i l'actuació de les entitats financeres o de companyies asseguradores, quan compliren els requisits per a la inscripció en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes establits en l'article 7 de la present Llei.

El requisit relatiu al seguiment de programes d'ensenyança teòrica i el corresponent a la superació de l'examen d'aptitud professional, establits en els paràgrafs b) i c) de l'apartat 2 de l'article 7 d'esta Llei, s'entendran complits per mitjà de la superació de l'oposició o de les proves establides per a l'ingrés en el corresponent Cos.

S'entendrà així mateix complit el requisit de la formació pràctica establert en el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 7 d'esta Llei, per mitjà de l'acompliment efectiu de treballs corresponents a l'auditoria de comptes anuals, comptes consolidats o estats financers anàlegs del sector públic, d'entitats financeres o de companyies asseguradores, durant un període mínim de tres anys, certificat per un auditor inscrit en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.»

Article 51. *Introducció de noves incompatibilitats per als auditors de comptes i de mesures per a la seua rotació.*

Els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 8 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, quedaran redactats com seguix:

«Article 8.

1. Els auditors de comptes hauran de ser i paréixer independents, en l'exercici de la seua funció, de les empreses o entitats auditades, havent d'abstindre's d'actuar quan la seua objectivitat en relació amb la verificació dels documents comptables corresponents es poguera vore compromesa.

2. L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes és l'organisme encarregat de vetlar per l'adequat compliment del deure d'independència, així com de valorar en cada treball concret la possible falta d'independència d'un auditor de comptes o societat d'auditoria.

En tot cas, es considerarà que l'auditor no gaudix de la suficient independència en l'exercici de les seues funcions respecte d'una empresa o entitat, a més dels supòsits d'incompatibilitat que prevegen altres lleis, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) L'ostentació per l'auditor de comptes de càrrecs directius, d'administració, d'ocupació o de supervisió interna en l'entitat auditada o en una entitat vinculada directament o indirectament amb aquella, en la forma i condicions que es desenrotllen reglamentàriament.

En tot cas, quedarà comprés en el paràgraf anterior l'ostentació d'aquells càrrecs en una entitat que posseisca directament o indirectament més del 20 per cent dels drets de vot de l'entitat auditada, o en les que l'entitat auditada posseisca directament o indirectament més del 20 per cent dels drets de vot.

b) Tindre interès financer directe en l'entitat auditada, o indirecte si és significatiu per a qualsevol de les parts.

c) L'existència de vincles de consanguinitat o afinitat fins al segon grau amb els empresaris, els administradors i els responsables de l'àrea econòmicofinancera de les empreses o entitats auditades.

d) El portament material o preparació dels documents comptables o estats financers de l'entitat auditada.

e) La prestació a un client d'auditoria de servicis de disseny i posada en pràctica de sistemes de tecnologia de la informació financera, utilitzats per a generar les dades integrants dels estats financers d'este client, llevat que el client assumisca la responsabilitat del sistema global de control intern o el servici es preste seguint les especificacions establides pel client, el qual ha d'assumir també la responsabilitat del disseny, execució, avaluació i funcionament del sistema.

f) La prestació al client d'auditoria de servicis de valoració que conduïsqen a l'avaluació de quantitats significatives en els estats financers d'este client, sempre que el treball de valoració comporte un grau significatiu de subjectivitat.

g) La prestació de servicis d'auditoria interna al client, llevat que l'òrgan de gestió de l'empresa o entitat auditada siga responsable del sistema global de control intern, de la determinació de l'abast, risc i freqüència dels procediments d'auditoria interna, de la consideració i execució dels resultats i recomanacions proporcionats per l'auditoria interna.

h) El manteniment de relacions empresarials amb el client d'auditoria, si no és que la relació s'ajusta a l'activitat empresarial normal, i no siga significatiu per a l'auditor de comptes o persona amb capacitat per a influir en el resultat de l'auditoria, ni per a l'entitat auditada.

i) La prestació de servicis d'advocacia simultàniament per al mateix client o per a aquells que ho hagueren sigut en els tres anys precedents, llevat que estos servicis es presten per persones jurídiques distintes i amb Consells d'Administració diferents.

j) La participació en la contractació d'alts directius o personal clau per al client d'auditoria, quan es tracte d'entitats subjectes a supervisió pública o d'entitats emissores de valors admesos a cotització en un mercat secundari oficial.

k) La prestació pel soci firmant de l'informe de servicis distintes del d'auditoria a l'entitat auditada.

l) La percepció d'honoraris derivats de la prestació de servicis d'auditoria i distintes del d'auditoria a un sol client, sempre que estos constituïsquen un percentatge indegudament elevat del total dels ingressos anuals de l'auditor de comptes, considerant la mitjana dels últims cinc anys.

3. a) Als efectes del que disposa l'apartat 2 anterior, el període de còmput per a les incompatibilitats comprendrà des de l'exercici en què es realitzen els treballs fins al tercer any anterior a l'exercici a què es referisquen els estats comptables auditats.

No obstant el paràgraf anterior, en el cas que es tracte d'incompatibilitats derivades del paràgraf b) de l'apartat 2 anterior, haurà de resoldre's la situació d'incompatibilitat amb anterioritat a l'acceptació del nomenament com a auditor.

b) Durant els tres anys següents al cessament en les seues funcions, els auditors de comptes no podran formar part dels òrgans d'administració o de direcció de l'empresa o entitat auditada, ni ocupar-hi cap lloc de treball, ni tampoc podran tindre interès financer directe en l'entitat auditada, o indirecte si és significatiu per a qualsevol de les parts.

4. Els auditors seran contractats per un període de temps determinat inicial que no podrà ser inferior a tres anys ni superior a nou a comptar des de la data en què s'inicia el primer exercici a auditar, podent ser contractats anualment una vegada haja finalitzat el període inicial.

Tractant-se d'entitats sotmeses a supervisió pública, de societats els valors de les quals estiguen admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors, o de societats l'import net de la xifra de negocis de les quals siga superior a 30.000.000 d'euros, una vegada transcorreguts set anys des del contracte inicial, serà obligatòria la rotació de l'auditor de comptes responsables del treball i de la totalitat dels membres de l'equip d'auditoria, havent de transcórrer en tot cas un termini de tres anys perquè les dites persones puguen tornar a auditar l'entitat corresponent. Este termini s'entendrà complit en qualsevol cas quan, al seu terme, l'entitat auditada es trobara sotmesa a supervisió pública o els seus valors es trobaren admesos a negociació en un mercat secundari oficial, o el seu import net de la xifra de negocis fóra superior a 30.000.000 d'euros, amb independència que, durant el transcurs del referit termini, l'entitat objecte d'auditoria de comptes, o els valors emesos per esta, no hagueren complit durant algun període de temps alguna de les circumstàncies mencionades en este paràgraf.

No obstant, quan les auditories de comptes no foren obligatòries, no s'aplicaran les limitacions establides en els paràgrafs anteriors.

5. Als efectes d'este article:

a) Les mencions a l'empresa o entitat o al client d'auditoria s'estendran a aquelles altres amb què estiga vinculada directament o indirectament.

b) Les mencions als auditors de comptes s'estendran, si és el cas, als cònjuges d'estos i als auditors de comptes o societats d'auditoria amb què tingueren qualsevol vinculació directa o indirecta, així com a les persones amb capacitat per a influir en el resultat final de l'auditoria de comptes, incloent-hi les persones que formen la cadena de comandament.»

Article 52.

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 11 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes:

«1. Els auditors de comptes respondran pels danys i perjuís que es deriven de l'incompliment de les seues obligacions segons les regles generals del dret privat amb les particularitats establides en el present article.

2. Quan l'auditoria de comptes es realitze per un auditor que pertanga a una societat d'auditoria, respondran solidàriament tant l'auditor que haja firmat l'informe d'auditoria com la societat.»

Article 53. *Reforma del règim sancionador en matèria d'auditoria de comptes.*

Primer. L'article 14 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 14.

1. Els auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes conservaran i custodiaran durant el termini de cinc anys, a comptar des de la data de l'informe d'auditoria, la documentació referent a cada auditoria de comptes realitzada per ells, inclosos els papers de treball de l'auditor que constituïsquen les proves i el suport de les conclusions que consten en l'informe.

2. Sense perjuí del que s'establisca en les clàusules del contracte d'auditoria podran, en tot cas, accedir a la documentació referent a cada auditoria de comptes, quedant subjectes a l'obligació establida en l'article anterior:

a) L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, en l'exercici de les funcions legalment atribuïdes de control i disciplina de l'exercici de l'activitat d'auditoria de comptes.

b) Els que resulten designats per resolució judicial.

c) Els que estiguen autoritzats per llei.

d) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, exclusivament als efectes de l'exercici de les competències relatives a les entitats subjectes a la seua supervisió i control, en casos especialment greus, d'acord amb el que estableix la disposició final primera de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, així com el Tribunal de Comptes, i sempre que no hagueren pogut obtenir d'estes entitats la documentació concreta a què necessiten accedir. Estos òrgans i organismes podran requerir de l'auditor la informació de què disposa

sobre un assumpte concret, en relació amb l'auditoria de comptes de l'entitat auditada i amb l'aclariment, si és el cas, del contingut dels papers de treball.

e) Les corporacions representatives dels auditors de comptes, als efectes exclusius de l'exercici del control de la qualitat dels treballs d'auditoria de comptes dels seus membres».

Segon. L'article 16 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 16.

1. Les infraccions comeses pels auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes en l'exercici de les seues funcions es classificaran en molt greus, greus i lleus.

2. Es consideraran infraccions molt greus:

a) L'emissió d'informes d'auditoria de comptes l'opinió dels quals no fóra d'acord amb les proves obtingudes per l'auditor en el seu treball, sempre que hi haguera hagut dol o negligència especialment greu i inexcusable.

b) L'incompliment del que disposen els articles 8.1 i 8.2 de la present Llei, en relació amb el deure d'independència dels auditors de comptes.

c) La negativa o resistència a l'exercici de les competències de control o disciplina de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes o la no remissió a tal Organisme de tota la informació o documents que siguin requerits en l'exercici de les funcions legalment atribuïdes de control i disciplina de l'exercici de l'activitat d'auditoria de comptes, de conformitat amb el que estableix l'article 22 de la present Llei.

d) L'incompliment del deure de secret establert en l'article 13 d'esta Llei.

e) La utilització en benefici propi o alié de la informació obtinguda en l'exercici de les seues funcions.

3. Es consideraran infraccions greus:

a) L'incompliment de l'obligació de realitzar una auditoria de comptes obligatòria, contractada en ferm.

b) L'incompliment de les normes d'auditoria que poguera tindre un efecte significatiu sobre el resultat del seu treball i, per consegüent, en el seu informe.

c) L'incompliment del que disposa l'article 8.3.b) o en el 8.4 de la present Llei.

d) La no remissió a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes d'aquelles informacions, de caràcter periòdic o circumstancial, exigides legalment o reglamentàriament, quan hi haja hagut un requeriment per a això.

e) L'acceptació de treballs d'auditoria de comptes que superen la capacitat anual mesurada en hores de l'auditor de comptes, d'acord amb el que estableixen les normes tècniques d'auditoria de comptes.

f) L'incompliment del que estableix la disposició final primera de la present Llei.

g) Identificar-se com a auditor de comptes en un treball distint dels que es regulen en l'article 1 d'esta Llei, o distint d'aquells que, no tenint la naturalesa d'auditoria de comptes, estiguen atribuïts per llei a auditors de comptes.

h) Realitzar treballs d'auditoria de comptes sense estar inscrit com a exercent en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

4. Es consideraran infraccions lleus:

a) Qualsevol accions i omissions que suposen incompliment de les normes d'auditoria i que no estiguen incloses en els apartats anteriors.

b) La no remissió a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes d'aquelles informacions, de caràcter periòdic o circumstancial, exigides legalment o reglamentàriament, dins dels terminis establits per a això.

c) L'incompliment de les obligacions inherents a la formació continuada, establides en l'article 6.4 de la present Llei.»

Tercer. L'article 17 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 17.

1. La comissió d'infraccions molt greus imposarà a l'infractor, quan es tracte d'un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

a) Baixa temporal per un termini de dos anys i un dia a cinc anys en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

b) Baixa definitiva en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

c) Multa per un import mínim de 12.001 euros i màxim de 24.000 euros.

2. La comissió d'infraccions greus imposarà a l'infractor, quan es tracte d'un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

a) Multa per un import de dos a cinc vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en què s'haja comés la infracció, sense que poguera, en cap cas, ser inferior a 6.001 euros, ni superior a 12.000 euros.

Quan la infracció no s'haja comés en relació amb un treball concret d'auditoria, s'imposarà a l'auditor una sanció de multa d'un import mínim de 6.001 euros i màxim de 12.000 euros.

b) Baixa temporal per termini de fins a dos anys en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

3. La comissió d'infraccions lleus imposarà a l'infractor, quan este siga un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins a 6.000 euros.

b) Amonestació privada.

4. La comissió d'infraccions molt greus imposarà a la societat d'auditoria infractora una de les sancions següents:

a) Multa per un import entre el 10,1 i el 20 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat amb anterioritat a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant pugua ser inferior, en cap cas, a la menor de les quantitats següents: 300.000 euros, o sis vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en relació amb el que s'haja comés la infracció.

Quan la infracció no s'haja comés en relació amb un treball concret d'auditoria, s'imposarà a la societat d'auditoria una sanció de multa d'un import entre el 10,1 i el 20 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat amb anterioritat a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant pugua ser inferior, en cap cas, a 18.001 euros.

b) Baixa definitiva en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

5. Al soci coresponsable de la infracció molt greu comesa per una societat d'auditoria se li imposarà una de les sancions següents:

- a) Multa per un import mínim de 12.001 euros i màxim de 24.000 euros.
- b) Baixa temporal per termini de dos anys i un dia a cinc anys en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.
- c) Baixa definitiva en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

6. La comissió d'infraccions greus imposarà a la societat d'auditoria infractora una sanció de multa per un import de fins al 10 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat amb anterioritat a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant pugui ser inferior, en cap cas, a la menor de les quantitats següents: 150.000 euros, o tres vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en relació amb el que s'imposa la sanció.

Quan la infracció no s'haja comés en relació amb un treball concret d'auditoria, s'imposarà a l'auditor una sanció de multa d'un import de fins al 10 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat amb anterioritat a la imposició de la sanció, sense que la sanció pugui ser inferior a 6.001 euros.

7. Al soci coresponsable de la infracció greu comesa per una societat d'auditoria se li imposarà una de les sancions següents:

- a) Multa per un import mínim de 3.001 euros i màxim de 12.000 euros.
- b) Baixa temporal per un termini de fins a dos anys en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

8. La comissió d'infraccions lleus imposarà a la societat d'auditoria infractora una sanció de multa per un import de fins a 6.000 euros.

9. Al soci coresponsable de la infracció lleu se li imposarà una sanció d'amonestació privada.

10. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions es determinaran basant-se en els criteris següents:

- a) La naturalesa i importància de la infracció.
- b) La gravetat del perjudici o dany causat o que poguera causar.
- c) L'existència d'intencionalitat.
- d) La importància de l'entitat auditada, mesurada en funció del total de les partides d'actiu, de la seua xifra anual de negocis o del nombre de treballadors.
- e) Les conseqüències desfavorables per a l'economia nacional.
- f) La conducta anterior dels infractors.
- g) La circumstància d'haver procedit a realitzar per iniciativa pròpia actuacions dirigides a esmenar la infracció o a minorar-ne els efectes.
- h) Tractar-se d'entitats subjectes a supervisió o control per part d'organismes públics o de societats els valors dels quals es troben admesos a negociació en un mercat secundari oficial.

11. Es consideraran, en tot cas, responsables de les infraccions comeses per les societats d'auditoria, el soci o socis que hagen firmat l'informe, quan la infracció es derive d'un determinat treball d'auditoria.

12. Quan la imposició d'una sanció per infracció molt greu o greu siga conseqüència d'un treball

d'auditoria de comptes a una determinada empresa o entitat, la dita sanció comportarà la incompatibilitat de l'auditor de comptes o societat d'auditoria respecte als comptes anuals de la mencionada empresa o entitat corresponents als tres primers exercicis que s'inicien amb posterioritat a la data en què la sanció adquireix fermesa en via administrativa.»

Quart. L'article 18 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 18.

1. Les resolucions per mitjà de les quals s'imposen qualsevol de les sancions enumerades en l'article 17 només seran executives quan hagueren guanyat fermesa en via administrativa; quan es tracte d'infraccions molt greus o greus es publicarà la seua part dispositiva en el "Boletín del Instituto de Contabilidad y Auditoría de Cuentas". En tots els casos, excepte les amonestacions privades, s'inscriuran íntegrament en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

2. En els casos de baixa temporal o definitiva en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes, l'auditor de Comptes adoptarà les mesures necessàries per a la salvaguarda de la documentació referent a aquelles auditories de comptes que haguera realitzat i sàpia sotmeses en alguna demanda de responsabilitat civil per part d'un tercer.»

Quint. L'article 19 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 19.

1. Les infraccions lleus prescriuran al cap d'un any, les greus al cap de dos anys i les molt greus al cap de tres anys de la seua comissió.

2. La prescripció s'interrompra per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, tornant a córrer el termini si l'expedient romanguera paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a l'auditor de comptes o societat d'auditoria de comptes subjectes al procediment.»

Sext. L'article 20 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 20.

1. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuran al cap d'un any, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes molt greus als tres anys.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des de l'endemà d'aquell en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.»

Sèptim. L'article 21 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 21.

L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes exercirà la potestat sancionadora d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en esta Llei i en els Reglaments que les despleguen.»

Octau. L'article 22 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 22.

1. Correspon a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, a més de les funcions que legalment té atribuïdes, el control de l'activitat d'auditoria de comptes que serà realitzat d'ofici quan el superior interès públic ho exigisca a través de revisions o verificacions d'algun dels treballs dels auditors de comptes, així com l'exercici de la potestat disciplinària dels auditors de comptes i societats d'auditoria de comptes.

Dependrà de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes el Registre Oficial d'Auditors de Comptes.

2. L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes podrà demanar dels auditors de comptes i societats d'auditoria totes les informacions que estime necessàries per a l'adequat compliment de les competències que té encomanades. A fi d'obtenir les dites informacions o de confirmar-ne la veracitat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes podrà realitzar totes les inspeccions que considere necessàries. Les persones físiques i jurídiques compreses en este paràgraf queden obligades a posar a disposició de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes tots els llibres, registres i documents, fóra quin fóra el seu suport, que este considere necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.

Les actuacions de comprovació i investigació podran desenrotllar-se, a elecció de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'auditor o societat d'auditoria.
- b) En els mateixos locals de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

Quan les actuacions de comprovació i investigació es duguen a terme en els llocs assenyalats en el paràgraf a) anterior, s'observarà la seua jornada laboral, sense perjudi que pugua actuar-se de comú acord en altres hores i dies.

3. Sense perjudi de la competència atribuïda a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes en l'apartat 1 d'este article, i amb caràcter addicional a aquella, les corporacions representatives dels auditors de comptes hauran de realitzar el control de qualitat dels treballs dels seus membres, així com comunicar a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes el resultat individualitzat d'estos controls a final de cada any natural.

4. Contra les resolucions que dicte l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes en l'exercici de les competències que li atribueix la present Llei podrà interposar-se recurs d'alçada davant del ministre d'Economia, la resolució del qual posarà fi a la via administrativa.»

Nové. S'introduïx un nou article 23 en la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, amb el següent tenor literal:

«Article 23. *Taxa de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes per emissió d'informes d'auditoria de comptes.*

1. Es crea la taxa per emissió d'informes d'auditoria de comptes, que es regirà per la present

Llei i per les altres fonts normatives a què es referix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics, amb la finalitat de cobrir els costos corresponents a l'exercici de les competències de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a què es referix l'article 22.1 de la present Llei.

2. Constituïx el fet imposable d'esta taxa l'exercici de les competències de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a què es referix l'article 22.1 de la present Llei, en relació amb l'emissió d'informes d'auditoria de comptes.

3. Seran subjectes passius d'esta taxa els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits en la situació d'exercents en el Registre Oficial d'Auditors de Comptes de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, que emeten informes d'auditoria de comptes.

4. La quota tributària d'esta taxa consistirà en una quantitat fixa de 80 euros per cada informe d'auditoria emés. La dita quantia fixa serà de 160 euros en el cas que els honoraris facturats per l'informe d'auditoria emés siga superior a 30.000 euros.

5. Esta taxa es meritara l'últim dia de cada trimestre natural, en relació als informes d'auditoria emesos en cada trimestre.

6. La gestió i recaptació en període voluntari de la taxa a què es referix el present article correspon a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes. La recaptació en via executiva correspon a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, conforme a la legislació vigent.

7. Reglamentàriament es determinaran les normes de liquidació i pagament de la citada taxa, podent establir-se l'obligació per als subjectes passius d'autoliquidació i ingrés del corresponent import.

8. Els ingressos derivats de la taxa a què es referix este article tindran la consideració d'ingressos pressupostaris de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, destinant-se a finançar les partides que corresponguen als gastos previstos per a les funcions de control i disciplina de l'activitat d'auditoria de comptes.

9. Les quanties fixes de la taxa a què es referix l'apartat 4 del present article podran modificar-se per la Llei de Pressuposts Generals de l'Estat de cada any.»

Article 54.

S'afeg un apartat 5 a l'article 65 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el següent tenor literal:

«5. El que disposa este article s'entén sense perjudi del que disposa l'article 59.3 d'esta Llei respecte a les especials categories de membres dels mercats de futurs i opcions.»

Article 55. *Reforç de les normes de conducta en el mercat de valors.*

S'afegen tres nous paràgrafs f), g), h) i un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 79 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«f) Garantir la igualtat de tracte entre els clients, evitant primar-ne uns enfront d'uns altres a l'hora de distribuir les recomanacions i informes.

g) Abstindre's de prendre posicions per compte propi en valors o instruments financers sobre els

quals s'estiga realitzant una anàlisi específica, des que es coneguen les seues conclusions fins que es divulgue la recomanació o informe elaborats respecte d'això.

El que estableix el paràgraf anterior no s'aplicarà quan la presa de posició tinga el seu origen en compromisos o drets adquirits amb anterioritat o en operacions de cobertura d'estos compromisos, sempre que la presa de posició no estiga basada en el coneixement dels resultats de l'informe.

h) Deixar constància davant dels clients de qualsevol possible conflicte d'interessos en relació amb l'assessorament o amb el servici d'inversió que es preste.

Estos principis, quan siguen compatibles amb l'activitat que exercixen, també s'aplicaran a les persones o entitats que realitzen anàlisi de valors o instruments financers.»

Article 56. *Revisió de l'activitat de depòsit i administració de valors.*

S'afeg un apartat 14 en l'article 86 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«14. Les entitats definides conforme als articles 62 i 65 d'esta Llei que realitzen l'activitat complementària prevista en el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 63, quedaran obligades a remetre semestralment a la Comissió Nacional del Mercat de Valors un informe de revisió específic sobre la dita activitat, realitzat per un expert independent. Este informe tindrà per objecte principal la comprovació dels saldos i posicions mantingudes pels clients en l'entitat. El capítol de l'informe referit al Mercat de Deute Públic en Anotacions haurà de ser remés, amb la mateixa periodicitat, al Banc d'Espanya.

Es faculta el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i amb un informe previ del Banc d'Espanya i de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, per a desenrotllar l'obligació prevista en el paràgraf anterior.»

Article 57. *Modificació de l'article 75 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

L'article 75 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, passa a tindre la redacció següent:

«Article 75.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà suspendre, amb caràcter total o parcial, els efectes de l'autorització concedida a una empresa de servicis d'inversió. Quan la suspensió siga parcial, afectarà algunes activitats o l'abast amb què estes es van autoritzar.»

Article 58. *Modificació de la disposició addicional segona de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, que va modificar, al seu torn, la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

S'addiciona un paràgraf segon a l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb el contingut següent:

«La competència per a acordar la suspensió correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

CAPÍTOL VI

Central d'informació de riscos

Article 59. *Naturalesa i objectius de la Central d'Informació de Riscos.*

Primer. La Central d'Informació de Riscos (en avant CIR) és un servici públic que té com a finalitat demanar de les entitats declarants a què es referix l'apartat primer de l'article següent, dades i informacions sobre els riscos de crèdit, per a facilitar a les entitats declarants dades necessàries per a l'exercici de la seua activitat; permetre a les autoritats competents per a la supervisió prudencial de les dites entitats l'adequat exercici de les seues competències de supervisió i inspecció; contribuir al correcte desenrotllament de les restants funcions que el Banc d'Espanya té legalment atribuïdes.

Segon. L'administració i gestió de la CIR corresponen al Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya estarà facultat per a desplegar les seues normes de funcionament d'acord amb el que preveu la present Llei.

Tercer. No pertoca el dret d'oposició dels afectats el tractament, realitzat d'acord amb el que preveu la present Llei, de les seues dades de caràcter personal.

Article 60. *Entitats declarants i contingut de les declaracions.*

Primer. Tindran la consideració d'entitats declarants, als efectes de la present Llei, les següents: el Banc d'Espanya, les entitats de crèdit espanyoles, les sucursals a Espanya de les entitats de crèdit estrangeres, els fons de garantia de depòsits, les societats de garantia recíproca i de reconsolidació, aquelles altres entitats que determine el Ministeri d'Economia a proposta del Banc d'Espanya.

Segon. Les entitats declarants estaran obligades a proporcionar a la CIR les dades necessàries per a identificar les persones amb les quals es mantinguen, directament o indirectament, riscos de crèdit, així com les característiques de les dites persones i riscos, incloent-hi, en particular, les que afecten l'import i la recuperabilitat d'estos. Esta obligació s'estendrà als riscos mantinguts a través d'entitats instrumentals integrades en els grups consolidables de les entitats declarants, i a aquells que hagen sigut cedits a tercers conservant l'entitat la seua administració.

Entre les dades a què es referix el paràgraf anterior s'inclouran aquelles que reflectisquen una situació d'incompliment, per la contrapart, de les seues obligacions davant de l'entitat declarant, així com les que posen de manifest una situació en la qual l'entitat estiguera obligada a dotar una provisió específica en cobertura de risc de crèdit, segons el que preveuen les normes de comptabilitat que se li apliquen.

Les dades referents a les persones mencionades en el present apartat no inclouran, en cap cas, les regulades en l'article 7 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Les dades declarades a la CIR per les entitats obligades seran exactes i posades al dia, de manera que responguen amb veracitat a la situació actual dels riscos i dels seus titulars en la data de la declaració.

Tercer. Als efectes d'esta Llei es considera risc de crèdit l'eventualitat que l'entitat declarant pugua patir una pèrdua com a conseqüència de l'incompliment d'alguna de les obligacions de les seues contraparts o dels garants d'estes en contractes com ara préstecs, crèdits, descomptes, emissions de valors, contractes de garantia, compromisos relatius a instruments financers, o qualsevol altre tipus de negoci jurídic propi de la seua activitat

t financera. També s'inclouran com a risc de crèdit, en tot cas, les situacions en què haja tingut lloc l'incompliment de les mencionades obligacions.

Quart. El ministre d'Economia, i amb la seua habilitació expressa el Banc d'Espanya, determinaran les classes de riscos a declarar entre els mencionats en l'apartat anterior, les declaracions periòdiques o complementàries a remetre de manera que s'assegure que les dades estan prou actualitzades, les dates a què hauran de referir-se, el procediment, la forma i el termini de remissió d'estes, així com l'abast de les dades a declarar a la CIR respecte a les característiques i circumstàncies de les diferents classes de risc i dels seus titulars.

Quint. La declaració de les dades sobre riscos referits a persones físiques que les entitats declarants realitzen a la CIR d'acord amb el que preveu la present Llei no necessita el seu consentiment. No obstant, les entitats declarants hauran d'informar les persones físiques que siguen els seus acreditats de la citada declaració obligatòria de dades a la CIR i de l'abast d'esta, fent menció expressa, quan es tracte de riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seua activitat empresarial, que es farà constar esta condició. Tot això s'entendrà sense perjudi de la informació que hagen de facilitar a aquelles en funció del que estableix l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Sext. En tot cas, les dades registrades estaran a disposició de l'Agència de Protecció de Dades, per a l'exercici de les funcions que legalment té atribuïdes.

Article 61. *Informació sobre les dades declarades.*

Primer. Les dades declarades sobre els riscos els titulars de les quals siguen Administracions públiques espanyoles seran públiques, i a este efecte seran comunicades pel Banc d'Espanya, amb la mateixa periodicitat amb què es demanen, al Ministeri d'Hisenda i, si és el cas, a la Comunitat Autònoma de què depenguen, perquè en prenguen coneixement i es publiquen en la forma que estableixen.

Segon. Les entitats declarants tindran dret a obtenir informes sobre els riscos de les persones físiques o jurídiques, incloses les Administracions públiques, registrades en la CIR, sempre que les dites persones complisquen alguna de les circumstàncies següents:

- a) Mantindre amb l'entitat algun tipus de risc.
- b) Haver sol·licitat a l'entitat un préstec o qualsevol altra operació de risc.
- c) Figurar com a obligades al pagament o garants en documents canviaris o de crèdit d'adquisició o negociació del qual haja sigut sol·licitat a l'entitat.

Les entitats hauran d'informar per escrit les persones en què concórrega el supòsit previst pel paràgraf b) precedent del dret de l'entitat previst en este apartat.

Les entitats conservaran els documents justificatius de les sol·licituds a què es referixen els paràgrafs b) i c) precedents que hagen sigut denegades durant el termini establert amb caràcter general en l'article 30 del Codi de Comerç.

Tercer. El ministre d'Economia i, amb la seua habilitació expressa, el Banc d'Espanya determinaran el contingut, forma i periodicitat dels informes a què es referixen els apartats anteriors.

Els informes referits a persones físiques només podran incloure les dades registrades en funció de les declaracions dels últims cinc anys rebudes de les entitats declarants. No obstant, en el cas de les persones jurídiques o quan es tracte de riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seua activitat empresarial, estos informes podran també incloure dades referides

a declaracions anteriors, en la forma que estableix el Banc d'Espanya. Els informes no podran referir-se, tan sols, a les dades mencionades en el paràgraf segon de l'article 57.2n d'esta Llei i inclouran, necessàriament, els relatius a l'última declaració rebuda, tot això sense perjudi del que preveu l'apartat següent.

Quart. En els informes a les entitats declarants a què es referixen els apartats precedents s'ometrà la denominació de les entitats que hagen contret els mencionats riscos i, quan es tracte de les dades a què es referix el paràgraf segon de l'article 57.2n d'esta Llei només s'inclouran situacions d'incompliment de les obligacions directes o garantides, així com les relatives a procediments concursals.

Article 62. *Ús i cessió de dades per les entitats declarants.*

Primer. La informació rebuda per les entitats declarants d'acord amb el que preveu l'article anterior tindrà caràcter confidencial.

Segon. La informació a què es referix l'apartat anterior només podrà ser usada per les entitats declarants en relació amb la concessió i gestió de crèdits així com amb la finalitat d'assegurar l'efectiu compliment de la normativa sobre concentració de riscos i qualsevol altra que, en l'àmbit de la supervisió cautelar a què estan sotmeses, se'ls aplique. Les dades concernents a persones físiques hauran de ser cancel·lades una vegada hagen deixat de ser necessàries o pertinents per a estes finalitats.

Tercer. Llevat que hi haja consentiment exprés de l'interessat, la informació a què es referix este article no podrà ser cedida per les entitats declarants a cap altra persona. S'exceptua d'esta prohibició la cessió de dades referides a persones jurídiques realitzada entre les entitats financeres que formen part del mateix grup consolidable, segons es determina en la Llei 13/1992, d'1 de juny, de Recursos Propis i Supervisió en Base Consolidada de les Entitats Financeres, i en la seua normativa de desplegament.

També en queda exceptuada la cessió de dades concernents a persones físiques realitzada a les cessionàries indicades en el paràgraf anterior quan siguen necessàries per a assegurar l'efectiu compliment de la normativa sobre concentració de riscos, càlcul de requeriments de recursos propis mínims i qualsevol altra prevista en la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, i disposicions que la despleguen.

Article 63. *Ús i cessió de dades pel Banc d'Espanya.*

Primer. Sense perjudi del que disposa l'article 58 d'esta Llei, les dades declarades a la CIR tindran caràcter reservat per al Banc d'Espanya.

Segon. La comunicació o cessió de la informació a què es referix l'apartat 1 d'este article queda subjecta a les regles de col·laboració en la informació i secret professional previstes en l'article 6 del Reial Decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

A més de les exigències previstes en l'article mencionat en el paràgraf anterior, quan les dades a comunicar es referisquen a persones físiques, la cessió a autoritats, persones o entitats estrangeres assenyalades en este, que no pertanyen a un altre Estat membre de la Unió Europea exigirà que estes queden subjectes a un règim de protecció de dades equiparables al previst en la normativa espanyola en funció del que estableix l'article 33 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Amb independència del que preveuen els paràgrafs anteriors, el Banc d'Espanya, dins d'un règim de reciprocitat i en els termes que establisca, podrà cedir les dades declarades a organismes o entitats de caràcter públic que complisquen funcions semblants a les de la CIR en un Estat membre de la Unió Europea, així com a les entitats declarants o membres d'estos, sempre que quede assegurada la subjecció, tant del cessionari com de les dades cedides, a regles d'ús, confidencialitat i protecció de dades equiparables als establits en la normativa espanyola. Si estos organismes o entitats estan situats en un país no membre de la Unió Europea, les dades només podran referir-se a persones jurídiques i a riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seua activitat empresarial. Les dades a proporcionar quedaran subjectes a les limitacions previstes en l'apartat quart de l'article 58 d'esta Llei.

Tercer. El Banc d'Espanya no estarà obligat a informar els titulars de riscos, ni els cedents de les dades rebudes, del tractament a què sotmeta les citades dades, ni del seu ús o cessió d'acord amb el que preveu la present Llei, això sense perjudi del que disposa l'apartat primer de l'article 62.

El que disposa el paràgraf precedent s'establix sense perjudi de les obligacions d'informació a les persones físiques titulars de riscos que, d'acord amb el que establix l'apartat quint de l'article 57 d'esta Llei i en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, corresponguen a les entitats declarants.

Quart. El Banc d'Espanya col·laborarà amb el Ministeri d'Hisenda per mitjà del subministrament de la informació que reba relacionada amb les operacions de crèdit de les Entitats Locals i les Comunitats Autònomes.

Article 64. *Conservació de les dades.*

Primer. Les dades registrades en la CIR es conservaran durant deu anys comptats des de la data a què es referisquen, i es cancel·laran una vegada transcorregut este termini. No obstant, podran conservar-se indefinidament per mitjà de procediments que no permeten la identificació de l'afectat, atenent els seus valors històrics, estadístics o científics.

L'anterior s'entén sense perjudi del règim de bloqueig de les dades previstes en l'apartat quint de l'article 63 de la present Llei.

Segon. D'acord amb el que preveu l'article 9 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, el Banc d'Espanya adoptarà les mesures d'índole tècnica i organitzativa necessàries que garantisquen la seguretat de les dades registrades en la CIR i n'eviten l'alteració, pèrdua, tractament o accés no autoritzat, tenint en compte l'estat de la tecnologia, la naturalesa de les dades emmagatzemades i els riscos a què estiguen exposades, ja provinguin de l'acció humana o del medi físic o natural.

Article 65. *Drets d'accés, rectificació i cancel·lació.*

Primer. Qualsevol persona, física o jurídica, que figure com a titular d'un risc declarable a la CIR, podrà accedir a tota la informació que l'afecte. Les persones físiques podran igualment sol·licitar el nom i l'adreça dels cessionaris a qui la CIR haja comunicat les seues dades durant els últims sis mesos així com les cessions d'estes que vagen a realitzar-se. La informació sobre els cessionaris s'acompanyarà d'una còpia de les dades cedides en cada cas.

La sol·licitud d'accés podrà realitzar-se per qualsevol mitjà que assegure la identificació i, si és el cas, el títol del peticionari, corresponent al Banc d'Espanya fixar els

procediments que els asseguruen i el sistema de consulta, sense menyscabament, pel que fa a les persones físiques, del règim de tutela del dret d'accés, i de les limitacions al seu exercici, prevists en l'article 15 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal. Les dades interessades hauran de facilitar-se al peticionari en el termini màxim de deu dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud en el Banc d'Espanya.

Segon. Sense perjudi dels drets que assistisquen les persones físiques, d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i en les seues normes de desplegament, respecte a les dades de caràcter personal incloses en els fitxers de les entitats declarants, qualsevol titular de dades declarades a la CIR que considere que estes són inexactes o incompletes podrà sol·licitar al Banc d'Espanya que en tramite la rectificació o cancel·lació davant de les entitats declarants, per mitjà d'un escrit en el qual s'assenyalen les raons i l'abast de la seua petició. El Banc d'Espanya traslladarà immediatament la sol·licitud rebuda a l'entitat o entitats declarants de les dades suposadament inexactes o incompletes.

Les sol·licituds remeses pel Banc d'Espanya hauran de ser contestades i comunicades per les entitats declarants a l'afectat i a la CIR, en el termini màxim de quinze dies hàbils a comptar des de la seua recepció en qualsevol de les seues oficines. La decisió serà motivada en el cas que considere que no és procedent accedir al que sol·licita.

Les persones físiques podran formular contra les entitats declarants la reclamació davant de l'Agència de Protecció de Dades a què es referix l'article 18 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, quan les decisions adoptades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior no accedisquen a la rectificació o cancel·lació sol·licitada per l'afectat, o no haja sigut contestada la seua sol·licitud dins del termini previst a este efecte.

Tercer. Les entitats declarants estaran obligades a facilitar a les persones jurídiques titulars de risc l'accés efectiu a les dades remeses a la CIR en el termini màxim d'un mes des de la data en què siga sol·licitat; també hauran d'atendre les sol·licituds de rectificació o cancel·lació de dades inexactes o incompletes que aquelles els formulen; el termini per a contestar les dites sol·licituds serà de vint dies hàbils.

Quart. Sense perjudi de les competències de l'Agència de Protecció de Dades previstes en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, quan una persona física interpose una reclamació davant d'aquella als efectes de la tutela dels seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació o oposició en relació a les seues dades de caràcter personal incloses en els fitxers de les entitats declarants, l'Agència haurà de comunicar-ho amb caràcter immediat al Banc d'Espanya als efectes de la suspensió de la cessió de dades previstes en el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article següent, en el cas que les dades objecte de la reclamació estigueren incloses entre les que són d'obligada remissió a la CIR.

Article 66. *Suspensió de les cessions de dades i rectificació o cancel·lació de les dades declarades.*

Primer. Mentre les entitats declarants donen resposta a la sol·licitud de rectificació o cancel·lació presentada a través del Banc d'Espanya d'acord amb el que preveu l'apartat segon de l'article precedent, el Banc d'Espanya suspendrà qualsevol cessió a tercers de les dades sobre les quals verse la sol·licitud, així com de les congruents

t amb elles que hagen sigut registrades en la CIR amb motiu de declaracions anteriors i posteriors.

La suspensió serà procedent també, i amb idèntica extensió, en el cas que s'haguera acreditat davant del Banc d'Espanya l'admissió a tràmit de qualsevol acció judicial que es dirigisca a declarar la inexactitud de les dades declarades, o s'haguera rebut de l'Agència de Protecció de Dades la comunicació a què es referix l'apartat quart de l'article anterior. En el mateix supòsit, el Banc d'Espanya comunicarà la suspensió als tercers a què, durant els sis mesos anteriors a la data d'esta, s'hagueren cedit les dades afectades i les congruents amb estes.

Segon. La suspensió cessarà a partir que la CIR reba de l'entitat declarant la comunicació a què es referix el segon paràgraf de l'apartat segon de l'article anterior, llevat que es tracte de contestacions desestimàtores, i en este cas el Banc d'Espanya prorrogarà per dos mesos més la suspensió citada, això sense perjudi de l'aplicació del que preveu el segon paràgraf de l'apartat anterior.

També cessarà la suspensió quan el Banc d'Espanya tinga constància de la sentència ferma o la resolució acordada respecte d'això per l'Agència de Protecció de Dades, una vegada rectificades o cancel·lades, si és el cas, les dades, segons s'establix en l'apartat següent.

Tercer. Les rectificacions o cancel·lacions acordades per l'Agència de Protecció de Dades, o les resultants de sentència judicial, obligaran l'entitat declarant a rectificar o cancel·lar igualment, d'acord amb l'abast de la corresponent resolució o sentència, les dades congruents amb les rectificades o cancel·lades que es continguén en altres declaracions a la CIR. Estos acords o sentències es tindran en compte en les successives declaracions que es remeten.

Quart. Les dades objecte de rectificació o cancel·lació, així com les que les substituïsquén, seran comunicades pel Banc d'Espanya als tercers a què s'hagueren cedit.

Quint. Segons el que preveu l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, la cancel·lació donarà lloc al bloqueig de les dades, conservant-se únicament a disposició de les Administracions públiques, Jutges i Tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'estes. Complert el citat termini caldrà procedir a suprimir-les.

Article 67. *Competències sancionadores de l'Agència de Protecció de Dades.*

Les competències sancionadores del Banc d'Espanya i d'altres autoritats financeres en esta matèria s'entendran sense perjudi de les atribuïdes a l'Agència de Protecció de Dades en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Article 68. *Règim sancionador.*

Primer. Es modifica la redacció del paràgraf j) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, que queda de la manera següent:

«j) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als depositants, prestadors, i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscs, el seu ús per a fins diferents dels previstos en la Llei reguladora d'esta, o la sol·licitud d'informes sobre per-

sones titulars de riscs fora dels casos expressament autoritzats en la dita Llei. Tot això sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, estos incompliments puguen estimar-se com a especialment rellevants.»

Segon. Es modifica la redacció del paràgraf n) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, quedant de la manera següent:

«n) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als depositants, prestadors, i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscs, el seu ús per a fins diferents dels previstos en la Llei reguladora d'esta, o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscs fora dels casos expressament autoritzats en la dita Llei, quan no concórreguen les circumstàncies a què es referix el paràgraf j) de l'article anterior.»

Article 69. *Concurrència d'entitats de naturalesa privada.*

Sense perjudi del desenrotllament per part de la Central d'Informació de Riscs a càrrec del Banc d'Espanya de la totalitat de les funcions que li encomana la present Llei, l'activitat de facilitar a les entitats de crèdit les dades necessàries per a l'exercici de la seua activitat creditícia podrà ser també realitzada per altres entitats de naturalesa privada l'activitat de les quals s'ajustarà, en tot cas, al règim previst en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional primera. *Servicis autonòmics de compensació i liquidació de valors.*

Amb relació a les funcions que exercixen els Servicis de Compensació i Liquidació de Valors autonòmics, únicament es produirà l'assumpció de funcions per la Societat de Sistemes, si és el cas, amb subjecció al que dispose la normativa vigent de la corresponent Comunitat Autònoma.

Disposició addicional segona. *Mesures per a millorar l'eficiència, eficàcia i qualitat dels procediments de supervisió.*

1. La Comissió Nacional de l'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya hauran de disposar òrgans de control intern la dependència funcional i capacitat d'informe dels quals es regirà pels principis d'imparcialitat, objectivitat i evitar la producció de conflictes d'interessos.

2. La Comissió Nacional de l'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya elaboraran anualment una memòria sobre la seua funció supervisora en relació amb les seues actuacions i procediments duts a terme en esta matèria i de la qual puga deduir-se informació sobre l'eficàcia i eficiència d'estos procediments i actuacions. En estes memòries s'inclourà un informe dels òrgans de control intern respectius sobre l'adequació de les decisions adoptades pels seus òrgans de govern a la normativa procedimental aplicable en cada cas. Estes memòries hauran de ser aprovades pels òrgans de govern corresponents i es remetràn a les Corts Generals i al Govern de la Nació.

3. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Ministeri d'Economia, dins de les seues respectives competències legals sobre el control i inspecció de les entitats financeres, cooperaran estretament amb la finalitat d'harmonitzar en allò que resulte convenient i millorar, basant-se en la seua experiència mútua, els criteris i programes que emparen les tècniques i pràctiques de supervisió que utilitzen en l'exercici d'aquelles competències. A este efecte, intercanviaran periòdicament les informacions que siguen rellevants, en especial, les referides a assegurar la major qualitat de les tècniques emprades, i podran celebrar uns o diversos convenis que tinguen per objecte la normalització d'estos intercanvis, l'homogeneïtzació de procediments o pràctiques concrets i, si és el cas, articular els instruments que permeten el seguiment dels objectius mencionats.

Disposició addicional tercera. *Restriccions relatives a les inversions financeres temporals d'entitats sense ànim de lucre.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya i el Ministeri d'Economia, cada un en l'àmbit de la seua supervisió, aprovaran codis de conducta que continguen les regles específiques a què hauran d'ajustar-se les inversions financeres temporals que facen les fundacions, establiments, institucions i associacions sense ànim de lucre, col·legis professionals, fons de promoció d'ocupació, mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social, mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i, si és el cas, les altres entitats subjectes a tipus de gravamen reduïts en l'Impost sobre Societats, que no tinguen un règim específic de diversificació d'inversions a fi d'optimitzar la rendibilitat de l'efectiu de què disposen i que puguen destinar a obtenir rendiments d'acord amb les seues normes de funcionament.

Els òrgans de govern, administració o direcció de les dites entitats hauran de presentar un informe anual sobre el grau de compliment dels citats codis perquè el conequen el protectorat o els seus partícips, associats o mutualistes.

Disposició addicional quarta. *Remissió del reglament intern de conducta a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

Les entitats a què resulta d'aplicació el que disposen els articles 82 a 83 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, hauran de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en el termini de nou mesos un reglament intern de conducta, en el qual a més de les previsions contingudes en altres disposicions de desplegament de la dita Llei, incorporen les contingudes en els articles citats. Així mateix remetrán un compromís per escrit que garantisca l'actualització d'estos reglaments interns de conducta i que el seu contingut és conegut, comprés i acceptat per totes les persones pertanyents a l'organització a què resulte d'aplicació.

En aquells casos en què es detecte que el seu contingut no s'ajusta al que es disposa anteriorment o no és adequat a la naturalesa o al conjunt d'activitats que l'entitat o grup realitza, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà requerir-lo perquè incorpore al reglament totes les modificacions o addicions que considere necessàries.

Disposició addicional quinta. *Modificació de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.*

Es dona una nova redacció a la disposició final segona de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions:

«Disposició final segona. *Previsió social complementària del personal al servici d'administracions, entitats i empreses públiques.*

Les Administracions públiques, incloses les Corporacions locals, les entitats, organismes que en depenen i empreses participades per estes podran promoure plans de pensions d'ocupació i realitzar aportacions a estos plans, així com a contractes d'assegurança col·lectiva, inclosos els formalitzats per mutualitats de previsió social empresarial, a l'empara de la disposició addicional primera d'esta Llei, a fi d'instrumentar els compromisos o obligacions per pensions vinculats a les contingències de l'article 8u. 6 d'esta Llei referits al seu personal funcionari o laboral o en relació de servicis regulada per normes administratives estatutàries.

L'anterior s'entendrà sense perjudi de la corresponent habilitació pressupostària de què dispose cada entitat o empresa, així com de les possibles autoritzacions prèvies a què pogueren estar sotmeses estes aportacions tant de caràcter normatiu com administratiu, per a, si és el cas, destinar recursos al finançament i instrumentació de la previsió social complementària del personal.

Les prestacions abonades a través de plans de pensions o contractes d'assegurances col·lectives, inclosos els formalitzats per mutualitats de previsió social empresarial, conforme a la disposició addicional primera d'esta Llei, no tindran la consideració de pensions públiques ni es computaran als efectes de limitació de l'assenyalament inicial o fixació de la quantia màxima de les pensions públiques.»

Disposició addicional sexta. *Excepcions al deure de secret professional en l'àmbit de la supervisió de les assegurances privades i dels fons de pensions.*

Primer. S'afeg un nou paràgraf f) a l'apartat 2 de l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«f) Les informacions requerides per les Comissions Parlamentàries d'Investigació, en els termes establits per la seua legislació específica. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret professional es realitzarà a través del Ministeri d'Economia en la forma establida en l'apartat 1 d'este article.»

Segon. Es crea un nou apartat 4 en l'article 24 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions:

«4. Les dades, documents i informacions que estiguen en poder del Ministeri d'Economia en l'exercici de les seues funcions d'ordenació i supervisió dels fons de pensions, excepte els continguts en els registres administratius de caràcter públic, tindran caràcter reservat.

Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat d'ordenació i supervisió en matèria de fons de pensions, així com aquelles a què el Ministeri d'Economia haja encomanat funcions respecte d'estes, estan sotmeses al deure de secret professional en els mateixos termes i amb les mateixes responsabilitats i excepcions establides en l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.»

t
Disposició addicional sèptima. *Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances privades.*

Es dóna la següent nova redacció al paràgraf b) del número 5 de l'article 40 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades:

«b) El compliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives contingudes en els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 de novembre, de Contracte d'Assegurança, si no atenguera en el termini d'un mes el requeriment que a este efecte li formule la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan considerara fundades les queixes i reclamacions a què es referix la normativa sobre protecció de clients de servicis financers.»

Disposició addicional octava. *Celebració de convenis per a l'obtenció de certificats electrònics.*

S'addicionen dos nous apartats, nou i deu, a l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, segons la redacció donada a este per l'article 51 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, amb el contingut següent:

«Nou. La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Casa Reial de la Moneda podrà celebrar convenis amb persones, entitats i corporacions que exercisquen funcions públiques on s'establisquen les condicions en què estes puguen participar en els tràmits necessaris per a l'obtenció de certificats electrònics expedits per aquella, en particular, en la identificació i el registre dels sol·licitants d'estos certificats.

Deu. L'acreditació de la identitat dels interessats en el procediment d'expedició de certificats electrònics podrà requerir la compareixença dels ciutadans davant d'una oficina pública.»

Disposició addicional novena. *Modificació del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes.*

S'introduïxen les següents modificacions en el Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes:

U. Es dóna una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 64 del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes, que passa a tindre la redacció següent:

«1. Les restriccions estatutàries a la transmissibilitat de les accions només seran aplicables a les adquisicions per causa de mort quan així ho establisquen expressament els mateixos estatuts. En este supòsit, per a rebutjar la inscripció de la transmissió en el llibre registre d'accions nominatives, la societat haurà de presentar a l'hereu un adquirent de les accions o oferir-se a adquirir-les ella mateixa pel seu valor raonable en el moment en què es va sol·licitar la inscripció, d'acord amb el que preveu l'article 75.

S'entendrà com a valor raonable el que determine un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, que, a sol·licitud de qualsevol interessat, nomenen a este efecte els administradors de la societat.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 68 del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes, passa a tindre el següent tenor literal:

«3. Si les parts no arribaren a un acord sobre l'import a abonar en els supòsits prevists en els dos apartats anteriors, este serà fixat, a petició de qualsevol d'estes i a costa d'ambdós, per un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, que designe a este efecte el Registre Mercantil.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 147 del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes, passa a tindre el contingut següent:

«2. Si les accions cotitzaren en un mercat secundari oficial, el valor de reembossament serà el del preu de cotització mitjana de l'últim trimestre. En qualsevol altre cas, i a falta d'acord entre la societat i els interessats, el valor de les accions vindrà determinat per un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, designat a este efecte pel Registre Mercantil.»

Quatre. L'article 159 del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes, passa a tindre la redacció següent:

«Article 159. *Exclusió del dret de subscripció preferent.*

1. En els casos en què l'interés de la societat així ho exigisca, la Junta General, al decidir l'augment del capital, podrà acordar la supressió total o parcial del dret de subscripció preferent. Per a la validesa d'este acord, que haurà de respectar el que disposa l'article 144, serà imprescindible:

a) Que en la convocatòria de la Junta s'hagen fet constar la proposta de supressió del dret de subscripció preferent i el tipus d'emissió de les noves accions.

b) Que al temps de la convocatòria de la Junta es posen a disposició dels accionistes, d'acord amb el que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 144, un informe elaborat pels administradors, en el qual es justifique detalladament la proposta i el tipus d'emissió de les accions, amb indicació de les persones a qui estes hauran d'atribuir-se, i un informe elaborat, davall la seua responsabilitat, per un auditor de comptes distint de l'auditor dels comptes de la societat, nomenat a estos efectes pel Registre mercantil, sobre el valor raonable de les accions de la societat, sobre el valor teòric dels drets de subscripció preferent l'exercici dels quals es proposa suprimir i sobre la raonabilitat de les dades contingudes en l'informe dels administradors.

c) Que el valor nominal de les accions a emetre, més, si és el cas, l'import de la prima d'emissió, es corresponga amb el valor raonable que resulte de l'informe dels auditors de comptes a què es referix el paràgraf b) precedent. Tractant-se d'una societat cotitzada, el valor raonable s'entendrà com a valor de mercat, i este es presumirà, llevat que es justifique el contrari, referit a la seua cotització borsària.

No obstant, en el supòsit de societats cotitzades, la Junta d'Accionistes, una vegada que dispose de l'informe dels administradors i de l'informe de l'auditor de comptes requerits en el paràgraf b) precedent, els quals, en este cas, hauran de referir-se també al valor net patrimonial de les accions, podrà acordar l'emissió de noves accions a qualsevol preu, sempre que siga superior al valor net patrimonial d'estes que resulte de l'informe d'este auditor, podent la dita Junta d'Accionistes limitar-se a establir el procediment per a la seua determinació. Este valor net patrimonial de les accions serà determinat per l'auditor a què es referix el paràgraf b) precedent, sobre la base dels últims comptes anuals auditats de la societat o, bé, si són de data posterior a estes, sobre la base dels últims estats financers auditats de la societat conformes amb l'article 172, formulats, en qualsevol dels casos, pels administradors d'acord amb els principis de comptabilitat arrellegats en el Codi de Comerç, havent de tindre's en compte en la determinació del mencionat valor les eventuais excepcions que poguera haver posat de manifest en el seu informe l'auditor dels dits comptes anuals o de tals estats financers. La data de tancament d'estos comptes o d'estos estats no podrà ser anterior en més de sis mesos a la data en què la Junta d'Accionistes adopte l'acord d'ampliació, sempre que no es realitzen operacions significatives. Tractant-se de societats cotitzades que siguen dominants d'un grup d'empreses, el valor net patrimonial es determinarà conforme a les dades que per a la societat es deriven de la comptabilitat consolidada del grup. El registre comptable de les operacions, a què es fa referència en este paràgraf, es realitzarà d'acord amb els principis i normes de comptabilitat establides en el Codi de Comerç.

2. En el cas de societats cotitzades, quan la Junta General delegue en els administradors la facultat d'augmentar el capital social conforme al que estableix l'apartat 1.b) de l'article 153, podrà atribuir-los també la facultat d'excloure el dret de subscripció preferent en relació a les emissions d'accions que siguen objecte de delegació quan l'interés de la societat així ho exigisca. A estos efectes, haurà de constar expressament esta proposta d'exclusió en la convocatòria de Junta General i es posarà a disposició dels accionistes un informe dels administradors en què es justifique la proposta. Així mateix, en ocasió de cada acord d'ampliació que es realitze a càrrec d'eixa delegació, haurà d'elaborar-se l'informe dels administradors i l'informe de l'auditor de comptes requerits en l'apartat 1.b) anterior, referits a cada ampliació concreta, havent de correspondre's el valor nominal de les accions a emetre, més, si és el cas, l'import de la prima d'emissió amb el valor raonable que resulte de l'informe de tal auditor de comptes. Estos informes seran posats a disposició dels accionistes i comunicats a la primera Junta General que se celebre després de l'acord d'ampliació.

3. Quan la societat tinga emeses obligacions convertibles amb relació de conversió fixa i els seus tenidors es veguen afectats per l'exclusió del dret de subscripció preferent, haurà de prevore's una fórmula d'ajust de la dita relació que permeta compensar l'eventual dilució de l'import del dret de conversió.

4. No és procedent el dret de subscripció preferent quan l'augment del capital es dega a la conversió d'obligacions en accions o a l'absorció d'una altra societat o de part del patrimoni escindit d'una altra societat.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 292 del Reial Decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Societats Anònimes, passa a tindre el tenor següent:

«2. Els administradors hauran de redactar amb anterioritat a la convocatòria de la Junta un informe que explique les bases i modalitats de la conversió, que haurà de ser acompanyat per un altre d'un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, designat a este efecte pel Registre Mercantil.»

Disposició addicional deu. *Modificació de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada.*

S'introdueixen les següents modificacions en la redacció de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada:

U. El segon paràgraf del paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, passa a tindre la redacció següent:

«En els casos en què la transmissió projectada fóra a títol oneroso distint de la compravenda o a títol gratuït, el preu d'adquisició serà el fixat de comú acord per les parts i, si no n'hi ha, el valor raonable de les participacions el dia en què s'haguera comunicat a la societat el propòsit de transmetre. S'entendrà per valor raonable el que determine un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, designat a este efecte pels administradors d'esta.»

Dos. L'article 100 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, passa a tindre el següent tenor literal:

«Article 100.

1. A falta d'acord sobre el valor raonable de les participacions socials o sobre la persona o persones que hagen de valorar-les i el procediment a seguir per a la seua valoració, les participacions seran valorades per un auditor de comptes, distint del de la societat, designat pel Registrador Mercantil del domicili social a sol·licitud de la societat o de qualsevol dels socis titulars de les participacions que hagen de ser valorades.

2. Per a l'exercici de la seua funció, l'auditor podrà obtindre de la societat totes les informacions i documents que considere útils i procedir a totes les verificacions que estime necessàries. En el termini màxim de dos mesos a comptar des del seu nomenament, l'auditor emetrà el seu informe, que notificarà immediatament a la societat i als socis afectats per conducte notarial, acompanyant-ne una còpia, i en depositarà una altra en el Registre Mercantil.

3. La retribució de l'auditor anirà a càrrec de la societat. No obstant, en els casos d'exclusió, de la quantitat a reembossar al soci exclòs, la societat podrà deduir el que resulte d'aplicar als honoraris satisfets el percentatge que el soci exclòs tinguera en el capital social.»

t

Disposició addicional onze. *Modificació de la Llei 4/1997, de 24 de març, de Societats Laborals.*

S'introdueixen les modificacions següents en l'article 8 de la Llei 4/1997, de 24 de març, de Societats Laborals, que passa a tindre el contingut següent:

«Valor raonable. El preu de les accions o participacions, la forma de pagament i la resta de condicions de l'operació seran les convingudes i comunicades a l'òrgan d'administració pel soci transmetent.

Si la transmissió projectada fóra a títol oneroso o a títol gratuït, el preu d'adquisició serà el fixat de comú acord per les parts o, si no n'hi ha, el valor raonable d'estes el dia en què haguera comunicat a l'òrgan d'administració de la societat el propòsit de transmetre. S'entendrà per valor raonable el que determine un auditor de comptes, distint de l'auditor de la societat, designat a este efecte pels administradors.

Els gastos d'auditor seran per compte de la societat. El valor raonable que es fixe serà vàlid per a totes les alienacions que tinguen lloc dins de cada exercici anual. Si en les alienacions següents durant el mateix exercici anual el transmetent o adquirent no acceptaren este valor raonable es podrà practicar una nova valoració a costa seu.»

Disposició addicional dotze. *Règim de l'arredoniment en determinades operacions de crèdit.*

En els crèdits i préstecs garantits per mitjà d'hipoteca, caució, penyor o una altra garantia equivalent que, a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, es formalitzen a tipus d'interés variable, podrà acordar-se l'arredoniment d'este tipus. En el supòsit anterior, l'arredoniment del tipus d'interés haurà d'efectuar-se a l'extrem de l'interval pactat més pròxim, sense que este pugui sobrepassar l'octau de punt.

Disposició addicional tretze. *Modificació dels límits màxims d'aportacions a la Mutualitat de Previsió Social d'esportistes professionals.*

La quantia de 15.025,30 euros a què es referix la disposició addicional vint-i-tres de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, s'eleva a la que per a partícips de seixanta-cinc anys o més es fixa en els articles 5.3.a) de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i 46.1.5t a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries.

Disposició addicional catorze. *Transparència en la remuneració d'auditors.*

Els auditors de comptes han de comunicar a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes anualment les hores i els honoraris facturats a cada client, distingint els que corresponen a auditoria de comptes i altres servicis prestats, així com qualsevol altra informació que necessite l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes per a l'exercici de les seues funcions. L'import d'estos honoraris anteriorment mencionats serà públic, i s'informarà específicament en la memòria dels comptes anuals, desglossant els abonats als auditors de comptes, així com els abonats a qualsevol societat del mateix grup de societats a què pertanguera l'auditor de comptes, o a qualsevol altra societat amb què l'auditor estiga vinculat per propietat comuna, gestió o control.

Disposició addicional quinze. *Règim transitori d'acomodació de determinats compromisos per pensions vinculats a la jubilació per mitjà de plans d'ocupació de promoció conjunta.*

El termini per a l'adaptació dels compromisos per pensions de les empreses amb el personal a la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, estés fins al 16 de novembre del 2002 per la disposició addicional vint-i-cinc de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, s'amplia fins al 31 de desembre del 2004 per a la integració en plans de pensions d'ocupació de promoció conjunta d'aquells compromisos, establits en conveni col·lectiu d'àmbit supraempresarial, vinculats a la permanència del treballador en l'empresa o sector fins a la jubilació, que, amb la denominació «premis de jubilació» o altres, consistisquen en una prestació pagadora per una sola vegada en el moment del cessament per jubilació.

Als efectes prevists en el paràgraf anterior, la representació de les empreses i dels treballadors en l'àmbit supraempresarial podran promoure un o diversos plans de pensions de promoció conjunta, en els quals podran incorporar-se les empreses afectades pel conveni, sense perjudi de les necessàries adaptacions que hagen d'acordar-se per a ajustar la configuració dels referits compromisos als principis bàsics dels plans de pensions establits en la normativa sobre plans de pensions.

En estos plans de promoció conjunta podran integrar-se altres compromisos de les empreses vinculats a altres contingències distintes de la jubilació.

Les empreses que s'incorporen als referits plans de promoció conjunta dins del termini assenyalat podran acollir-se al que preveuen les disposicions transitòries quinze i setze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, per al reconeixement de drets per servicis passats per mitjà dels corresponents plans de reequilibri.

En tot cas, durant el termini concedit en esta disposició, les empreses susceptibles d'acollir-s'hi podran adaptar el compromís per jubilació a través de qualsevol dels instruments prevists en la disposició addicional primera de la Llei 8/1987.

Disposició addicional setze. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, de Mesures de Prevenció del Blanqueig de Capitals.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 16 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, de Mesures de Prevenció del Blanqueig de Capitals, a què s'afeg un segon paràgraf.

«2. Quan exercisca les seues funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Servici Executiu haurà de demanar del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o Direcció General d'Assegurances, o òrgan autonòmic corresponent, segons corresponga, tota la informació i col·laboració necessàries per a dur-les a terme.

Sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, el Servici Executiu tindrà accés directe a la informació estadística sobre moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior comunicada al Banc d'Espanya d'acord amb el que disposa la legislació aplicable a tals operacions.»

Disposició addicional dèsset. *Nova disposició addicional de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit en relació amb el deure de guardar reserva sobre les informacions dels seus clients.*

S'afeg una disposició addicional primera a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, amb el contingut següent:

«Disposició addicional primera.

1. Les entitats i la resta de persones subjectes a l'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit estan obligades a guardar reserva de les informacions relatives als saldos, posicions, transaccions i la resta d'operacions dels seus clients sense que estes puguen ser comunicades a tercers o objecte de divulgació.

2. S'exceptuen d'este deure les informacions respecte de les quals el client o les lleis permeten la seua comunicació o divulgació a tercers o que, si és el cas, els siguen requerides o hagen de remetre a les respectives autoritats de supervisió. En este cas, la cessió de la informació haurà d'ajustar-se al que haja disposat el mateix client o les lleis.

3. Queden així mateix exceptuades del deure de confidencialitat els intercanvis d'informació entre entitats de crèdit pertanyents a un mateix grup consolidable.

4. L'incompliment del que disposa la present disposició serà considerat infracció greu i se sancionarà en els termes i d'acord amb el procediment previst en el Títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.»

Disposició addicional d'uit. *Exteriorització en Plans de Pensions de compromisos adquirits en conveni col·lectiu.*

Es modifica el paràgraf 6 de l'apartat 4 de la disposició transitòria quinze de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que quedarà redactat de la forma següent:

«La quantia màxima dels servicis passats reconeguts corresponents als exercicis anuals iniciats l'1 de gener de 1988 fins al de formalització del Pla de Pensions no podrà sobrepasar, per a cada un d'estos anys, l'import del límit financer anual vigent en cada un d'estos exercicis. No obstant, els servicis passats s'integraran en la seua totalitat quan els compromisos per pensions assumits per les empreses amb els seus empleats o treballadors deriven de conveni col·lectiu. A estos efectes es modificaran, quan siga procedent, els corresponents plans de reequilibri per a la seua aprovació o verificació per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Disposició addicional dènou. *Realització d'operacions d'arrendament financer per part d'entitats de dret públic autonòmiques.*

Les entitats que, en el marc dels respectius estatuts d'autonomia, hagen sigut creades per les Comunitats Autònomes per a l'exercici de les competències que els correspon en relació a la política financer i en matèria de crèdit públic podran, en els supòsits d'adquisició de béns per part de les Administracions públiques, ens que en depenen i societats participades majoritàriament, realitzar les activitats previstes en l'apartat 8 de la disposició addicional setèima de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de la gestió dels sistemes de compensació i liquidació de valors.*

Primer. Fins que la nova societat a què es referix l'apartat 1 de l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28

de juliol, del Mercat de Valors, assumisca efectivament les funcions que en este se li atribuïxen, el Servici de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya, com a gestors dels sistemes de registre, compensació i liquidació dels valors negociats en els mercats que tenen encomanats, continuaran ostentant les mateixes competències que tingueren a l'entrada en vigor de la present Llei.

Segon. La Societat de Sistemes es crearà per mitjà de la transformació de la societat «Promotora per a la Societat de Gestió dels Sistemes Espanyols de Liquidació, S. A.», que amb la participació del Servici de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya s'haja constituït.

Tercer. L'assumpció efectiva per part de la Societat de Sistemes de les funcions que li encomana la present Llei s'efectuarà d'acord amb el següent:

a) La «Promotora per a la Societat de Gestió dels Sistemes Espanyols de Liquidació, S. A.» procedirà a la modificació del seu objecte i denominació socials, adaptant estos al que estableix l'apartat 1 de l'article 44 bis de la Llei del Mercat de Valors, passant a ser la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors regulada en este apartat 1.

b) La modificació societària prevista en el paràgraf anterior comprendrà igualment la distribució del capital social de la Societat de Sistemes entre els accionistes del «Servici de Compensació i Liquidació de Valors, S. A.», i el Banc d'Espanya, sense perjudici de les ulteriors modificacions que eixa estructura accionarial puga experimentar d'acord amb el règim legal aplicable a la Societat de Sistemes.

A fi de possibilitar la dita distribució inicial de capital entre els accionistes del «Servici de Compensació i Liquidació de Valors, S. A.», i el Banc d'Espanya, la citada Societat de Sistemes procedirà a ampliar o reduir capital en la mesura necessària. Sense perjudici d'altres possibles aportacions, la subscripció i el pagament de les accions corresponents es realitzarà per mitjà de les següents aportacions no dineràries: El Banc d'Espanya aportarà a la Societat de Sistemes els mitjans necessaris per a la realització de les funcions relatives al Mercat de Deute Públic en Anotacions que se li atribuïxen a aquella en la present Llei, els accionistes del «Servici de Compensació i Liquidació de Valors, Societat Anònima», aportaran a la Societat de Sistemes les seues accions d'aquell.

Les dites aportacions no dineràries seran objecte de valoració per un expert designat a este efecte de comú acord pel Servici de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya. La valoració efectuada per l'expert indicat produirà els efectes prevists en l'article 38 de la Llei de Societats Anònimes.

No s'aplicarà a les anteriors operacions societàries el que disposen els articles 158, 166 i 169.1, segon paràgraf, de la Llei de Societats Anònimes.

c) Una vegada efectuades i inscrites en el Registre Mercantil les operacions a què es referix l'apartat anterior, i amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, la Societat de Sistemes assumirà les funcions que se li atribuïxen en la present Llei, en la data que es determine en les dites autoritzacions, que seran publicades en el «Boletín Oficial del Estado», sense perjudici de l'eventual absorció per aquella del «Servici de Compensació i Liquidació de Valors, Societat Anònima».

d) En tot cas, la Societat de Sistemes assumirà les funcions a què es referix la lletra anterior en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor de la present Llei.

Quart. El nomenament dels membres del Consell d'Administració, directors generals i assimilats de la

t Societat de Sistemes estarà subjecte a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Quint. Mentre la Societat de Sistemes no establisca altres disposicions i decisions en l'exercici de les funcions de direcció, administració i ordenació que li atribueix la Llei del Mercat de Valors, continuaran en vigor les disposicions i decisions que en la data d'assumpció efectiva de les seues funcions per la Societat de Sistemes registren els sistemes de registre, compensació i liquidació de valors gestionats fins llavors pel Servei de Compensació i Liquidació de Valors i pel Banc d'Espanya.

La Societat de Sistemes i el Banc d'Espanya mantindran la deguda coordinació a fi de substituir la normativa vigent per les regles de la Societat de Sistemes que s'aproven en el futur.

Sext. Els actes i documents legalment necessaris per a les operacions societàries a què es referix l'apartat tercer anterior estan exempts de tributs i exaccions de qualsevol classe. Així mateix, estos actes i documents no meritaren drets aranzelaris, notariais ni registrals.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les funcions assumides per la Societat de Sistemes.*

L'article 54 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, quedarà derogat en el moment en què, de conformitat amb el que disposa la disposició transitòria primera, es produïska l'efectiva assumpció de les funcions que l'article 44 bis de la mencionada Llei conferix a la Societat de Sistemes, tot això sense perjudici del manteniment del que disposa l'apartat 2 del referit article 44 bis, respecte als servicis creats en les Comunitats Autònomes amb competències en la matèria.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.*

Primer. El Consorci de Compensació d'Assegurances succeirà la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores en tots els seus drets i obligacions, continuant les liquidacions que esta té encomanades i mantenint totes les seues relacions jurídiques i el seu personal laboral.

Segon. Fins que el Govern dicte les disposicions reglamentàries a què es referix la disposició final segona de la present Llei, subsistiran el Reglament de Funcionament de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores, aprovat pel Reial Decret 2020/1986, de 22 d'agost; el Reial Decret 2226/1986, de 12 de setembre, pel qual es confien a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores les funcions atribuïdes a la Comissió creada pel Reial Decret Llei 11/1981, de 20 d'agost; el Reial Decret 312/1988, de 30 de març, pel qual se sotmeten les Entitats de Previsió Social al que disposa el Reial Decret Llei 10/1984, d'11 de juliol, i l'Orde del Ministeri d'Economia i Hisenda de 25 de març de 1988, per la qual es complementa el Reial Decret 2020/1986, de 22 d'agost. Totes estes romandran en vigor exclusivament en allò que no s'oposen a les disposicions contingudes en la present Llei, entenent-se atribuïdes al Consorci de Compensació d'Assegurances i al seu Consell d'Administració les funcions que les dites disposicions reglamentàries encomanen a la «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores» i a la seua Junta Rectora.

Tercer. Les quantitats que a l'entrada en vigor de la present Llei hagueren sigut ja recaptades pel Consorci de Compensació d'Assegurances en concepte de recàrrec destinat a efectuar subvencions a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i que no hagueren sigut encara transferides a este Organisme es destinaran, des del mateix moment en què es produïska a l'entrada en vigor de la present Llei, al compliment pel Consorci

de les seues funcions de liquidador d'entitats asseguradores, de conformitat amb el que establixen els articles 23 i 24 del seu Estatut Legal, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria quarta. *Nomenament per les entitats asseguradores autoritzades del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres, a què es referix el paràgraf g) de l'apartat 2 de l'article 6 i el paràgraf g) de l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.*

Primer. Les entitats asseguradores espanyoles que tinguen concedida una autorització administrativa en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, hauran de nomenar representants per a la tramitació i liquidació de sinistres en cada un dels Estats membres distint d'Espanya.

Este nomenament haurà de ser comunicat a la Direcció General d'assegurances i Fons de Pensions a partir de l'entrada en vigor de la present Llei i, en tot cas, abans del 19 de gener del 2003.

Segon. Les sucursals d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països, no membres de l'Espai Econòmic Europeu, que tinguen concedida l'autorització administrativa en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, hauran de procedir al nomenament i comunicació dels representants a qui es referix el número anterior en el mateix termini.

Disposició transitòria quinta. *Règim transitori del Servei Central d'Informació de Riscs del Banc d'Espanya.*

Mentre no s'aproven les disposicions de desplegament del capítol VI de la present Llei, que entrarà en vigor d'acord amb el que establix la disposició final tercera d'esta, continuaran en vigor les disposicions dictades en desplegament de l'article setze del Decret Llei 18/1962, de 7 de juny, de Nacionalització i Reorganització del Banc d'Espanya, sempre que no s'oposen a aquelles.

Disposició transitòria sexta. *Règim transitori de creació i funcionament dels sistemes organitzats de negociació.*

Mentre no s'aprove el Reial Decret previst en l'article 4, l'autorització de mercats no oficials i sistemes organitzats de negociació de valors o instruments financers es regirà per la normativa aplicable amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició transitòria setètima. *Règim transitori de determinades modificacions del règim jurídic de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Les institucions d'inversió col·lectiva disposaran d'un termini de dotze mesos per a ajustar el seu funcionament a la present Llei, sense que l'eventual canvi de depositari produït en este termini per a complir amb els nous requisits exigits conferisca als partícips el dret de separació previst en l'article 28 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Disposició transitòria octava. *Referències en matèria concursal.*

Totes les referències a suspensió de pagaments i fallida i, en general, a la matèria concursal, contingudes en la present Llei, s'aplicaran sense perjudi del que dispose la Llei Concursal prevista en la disposició final dènou de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, a l'entrada en vigor de la qual s'ajustarà al que establix esta.

Disposició transitòria novena.

Fins que es produïska el nomenament dels comissionats per a la defensa del client de servicis financers prevists en l'article 22 d'esta Llei, els servicis de reclamacions o unitats administratives equivalents del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions continuaran realitzant les funcions que tinguen encomanades a l'entrada en vigor d'esta Llei d'acord amb la seua normativa aplicable.

Disposició transitòria deu. *Règim transitori de determinats aspectes del règim jurídic de les Caixes d'Estalvis.*

El nou règim d'irrevocabilitat dels consellers generals i els vocals dels Consells d'Administració de les Caixes d'Estalvis, establert en els apartats sext i onze de l'article 8 d'esta Llei, pels quals es modifiquen els articles 10 i 18 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, serà aplicable als càrrecs nomenats amb posterioritat a l'1 de juny del 2003.

Els consellers generals i els membres del Consell d'Administració que actualment ostenten el càrrec, encara que hagen complert el període màxim establert en l'apartat 1 de l'article 9 i en l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, que ha quedat modificat per l'apartat deu de l'article 8 de la present Llei, o que el complisquen durant el període electoral vigent el 31 de desembre del 2003, podran romandre en el càrrec durant el present mandat i un més, sempre que siguin elegits per a això per la representació que ostenten.

Els requisits que han de reunir els consellers generals i els vocals del Consell d'Administració s'aplicaran des del dia de l'entrada en vigor de la present Llei de conformitat amb el que establix el paràgraf primer de la disposició final tercera.

Disposició transitòria onze. *Adaptació dels Estatuts de les Caixes d'Estalvis.*

Les Caixes d'Estalvis, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei, hauran d'adaptar els seus Estatuts a les modificacions introduïdes en la seua normativa bàsica aplicable.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, les Caixes d'Estalvis adaptaran els seus Estatuts al compliment del que establix l'article 2.3 de la Llei 31/1985, de manera que la representació de les Administracions públiques i Entitats i Corporacions de dret públic, inclosa la que corresponga a l'Entitat Fundadora quan esta tinga la mateixa naturalesa, no supere en el seu conjunt el límit màxim del 50 per cent del total dels drets de vot de cada un dels òrgans. Quan esta representació siga superior, la distribució de percentatges dins del referit

màxim es realitzarà proporcionalment entre totes les Entitats i Corporacions públiques representades conforme a la legislació autonòmica, atribuïnt, si és el cas, el percentatge sobrant entre els altres grups de representació de l'Entitat d'acord amb els intervals màxims i mínims establerts per l'article 2.3 de la Llei 31/1985.

Si és necessari, en aplicació del que s'ha disposat anteriorment, la designació de nous membres del grup d'impositors en l'Assemblea General fins que es produïska la seua corresponent renovació, la seua assignació es realitzarà respectant els percentatges corresponents a cada demarcació territorial segons l'última elecció d'entre els suplents nomenats en el referit grup en virtut del nombre més gran de vots obtinguts en l'elecció o, si s'han votat llistes o candidatures, de forma proporcional als resultats obtinguts per cada una i, dins d'esta, per l'orde que hi figuren. Si encara així no es cobriren tots els llocs vacants, els no coberts quedaran vacants fins a la corresponent renovació del grup.

Transcorregut el termini a què es referix la disposició transitòria següent, i completada l'adaptació normativa que s'hi preveu, les Caixes d'Estalvis hauran d'ajustar els seus Estatuts a les modificacions normatives autonòmiques, en el termini de sis mesos des de la seua entrada en vigor.

En el cas de les Caixes d'Estalvis a què es referix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvis, la reforma dels seus Estatuts haurà de respectar el principi de representativitat de tots els grups.

Disposició transitòria dotze. *Adaptació de la legislació de les Comunitats Autònomes en matèria de Caixes d'Estalvis.*

En el termini de sis mesos, les Comunitats Autònomes adaptaran la seua legislació sobre Caixes d'Estalvis al que disposa esta Llei.

Disposició transitòria tretze. *Règim transitori per a quotes participatives.*

Durant els dos anys següents a l'entrada en vigor de les disposicions relatives a quotes participatives establides en l'article 14 d'esta Llei, el volum en circulació de les emeses per una caixa no podrà superar el 25 per cent del seu patrimoni.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen, contradiguen o resulten incompatibles amb el que disposa la present Llei i, en especial, les següents:

- a) L'apartat 3 de l'article 55, els apartats 6 i 7 de l'article 58, l'apartat 5 de l'article 98 i els paràgrafs n) i r) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.
- b) L'article 54 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, en els termes establerts per la disposició transitòria segona d'esta Llei.
- c) L'apartat 6 de la disposició addicional sexta i l'apartat 2 de la disposició addicional dotze de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.
- d) La disposició addicional tercera de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro.
- e) Els articles 29 a 34, constitutius de les subseccions 1a i 2a de la secció 3a del capítol III del Títol II,

t
l'apartat 5 de l'article 35, els paràgrafs segon, tercer i quart de l'apartat 2, l'apartat 3 i el paràgraf 4 de l'article 62 i l'article 63 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

f) L'article 15 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.

g) El paràgraf c) de l'article 38, apartat 2, de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les Entitats de Capital-Risc i de les seues Societats Gestores.

h) L'article 16 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de Nacionalització i Reorganització del Banc d'Espanya, en els termes de la disposició final tercera, paràgraf c), d'esta Llei.

i) El paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 57 bis de la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Esta Llei té caràcter bàsic a l'empara del que preveu l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat competència exclusiva sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Sense perjudi de les habilitacions específiques a altres òrgans previstes en l'articulat de la present Llei, s'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que disposa esta norma.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

S'exceptuen de l'anterior:

a) El que disposa l'article 1, apartat quint, que entrarà en vigor en el moment en què la Societat de Sistemes assumisca les funcions que la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, li encomana, de conformitat amb la disposició transitòria primera de la present Llei.

b) Les disposicions de la secció 2a del capítol V, relatives a l'assegurança de responsabilitat civil de circulació d'automòbils, que entraran en vigor el 19 de gener del 2003.

c) El capítol VI, relatiu a la Central d'Informació de Riscos, que entrarà en vigor als sis mesos de la publicació d'esta Llei en el «Boletín Oficial del Estado».

d) La cobertura de la pèrdua de beneficis derivada d'esdeveniments extraordinaris a què es referix la nova redacció de l'article 6 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el Dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de servicis en assegurances distintes de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, així com la inclusió com a ram d'assegurança amb recàrrec obligatori del de pèrdues pecuniàries diverses, establida en l'article 7 de la mateixa norma, entraran en vigor en la data que determine la disposició reglamentària a què es referix el segon paràgraf de l'apartat 1 del citat article 6.

Disposició final quarta. *Elaboració de texts refosos.*

Primer. S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present Llei, elabore els corresponents texts refosos de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, i la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

Segon. La present delegació inclou la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar els texts legals que han de ser refosos.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 22 de novembre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern
en funcions,

MARIANO RAJOY BREY

22809 REIAL DECRET LLEI 7/2002, de 22 de novembre, sobre mesures reparadores en relació amb l'accident del vaixell «Prestige». («BOE» 281, de 23-11-2002.)

Com a conseqüència de l'accident patit pel vaixell «Prestige» el passat dia 13 de novembre, s'han dut a terme una sèrie d'actuacions excepcionals i urgents, dirigides a disminuir l'impacte mediambiental en les zones afectades per la contaminació d'hidrocarburs produïda.

La magnitud dels fets i els efectes perjudicials exigeixen, des del principi constitucional de solidaritat, una actuació immediata dels poders públics per a la posada en marxa d'un conjunt de mesures palliatives i reparadores, a fi de recuperar com més prompte millor la normalitat en la zona sinistrada.

Sense perjudi de les accions concretes que es realitzen en col·laboració amb altres administracions públiques afectades, el present Reial Decret Llei adopta un conjunt de mesures de distinta naturalesa, encara que amb idèntica finalitat, consistents en la reducció de càrregues fiscals i de Seguretat Social i en l'obertura de línies especials de crèdit per a les empreses, i també en la minoració de l'impacte negatiu de l'accident en l'economia dels treballadors afectats.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència i del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia, i dels ministres d'Hisenda, Foment, Treball i Assumptes Socials, Agricultura, Pesca i Alimentació, Medi Ambient i Ciència i Tecnologia, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de novembre del 2002,

DISPOSE:

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

El present Reial Decret Llei té per objecte adoptar mesures destinades a paliar els efectes derivats de l'accident patit pel vaixell «Prestige» el dia 13 de novembre del 2002.

Les mesures que en esta norma s'establixen en cap cas suposen el reconeixement de responsabilitat de l'Estat pels referits danys i s'adopten sense perjudi del dret